

FORUM

SZKOLENIOWE

TEMAT NUMERU

Mistrz i uczeń

► Budowanie relacji podczas sportowej rywalizacji

► 100-lecie służby „policjanta pierwszego kontaktu”

Słowo wstępne

Szanowni Państwo, Drodzy Czytelnicy

Przekazujemy w Państwa ręce kolejny numer Policyjnego Forum Szkoleniowego, którego tematem przewodnim jest relacja mistrz – uczeń rozumiana jako jeden z filarów przygotowania kolejnych pokoleń policjantów do służby. Odpowiednie przeszkolenie funkcjonariuszy stanowi fundament ich dalszej pracy zawodowej. Nauka „policyjnego rzemiosła” ma swój początek w szkole policyjnej, gdzie kadra dydaktyczno-wychowawcza przekazuje młodym policjantom zarówno wiedzę teoretyczną, opartą na przepisach prawa, jak i praktyczną, wynikającą z wieloletniego doświadczenia.

„Długa jest droga poprzez pouczenia, a krótka i skuteczna poprzez przykłady” – pisał Seneka Młodszy w „Listach moralnych do Lucyliusza”. Słowa te niezwykle trafnie oddają istotę relacji mistrza i ucznia, która w policyjnej służbie nabiera szczególnego znaczenia.

Mistrzem jest osoba, której wiedza i umiejętności są na najwyższym poziomie, przez co stanowi wzór do naśladowania. Przełożony, nauczyciel policyjny, instruktor ale również bardziej doświadczony kolega będący autory-

tetem w danej dziedzinie, w tym etycznym jest gwarancją postaw godnych naśladowania przez młodych policjantów. Z czasem uczeń sam staje się przewodnikiem dla kolejnych funkcjonariuszy. W ten sposób doświadczenie nie znika wraz z odejściem kolejnych pokoleń, lecz pozostaje w organizacji i jest przekazywane dalej.

Dobrym przykładem tak rozumianej ciągłości są przypadające w tym roku jubileusze. Sto lat sportu w Policji to okazja, aby przypomnieć, że sprawność fizyczna, wytrwałość, systematyczność, umiejętność współpracy i szacunek dla zasad od wielu pokoleń towarzyszą policyjnej służbie. Aktywność ta nie tylko przygotowuje do fizycznego wysiłku, ale również kształtuje charakter, uczy pokonywania własnych ograniczeń i odpowiedzialności za wspólny wynik. Szczególne znaczenie ma tutaj autorytet osób, które swoją wiedzą, doświadczeniem i postawą inspirować innych do stałego rozwoju oraz systematycznej pracy. Równie ważną rocznicą jest 100-lecie utworzenia stowiska dzielnicowego. Służba dzielnicowego w szczególności pokazuje, jak istotne są doświadczenie, znajomość ludzi i środowiska oraz umiejętność budowania wzajemnego zaufania. Zmieniają się narzędzia pracy, przepisy i rzeczywistość, w której funkcjonuje Policja, jednak bezpośredni kontakt z człowiekiem i właściwe rozpoznawanie jego problemów pozostają niezmiennie ważne. Umiejętność budowania właściwych relacji międzyludzkich jest istotną potrzebą naszej organizacji.

Historia i współczesność pokazują, że przyszłość Policji budowana jest nie tylko poprzez nowe rozwiązania, technologie i programy szkolenia. Jej fundamentem pozostają ludzie oraz wiedza i wartości, które potrafią sobie wzajemnie przekazywać. Zajęcia praktyczne pozostają jednym z najskuteczniejszych sposobów nauczania, a odpowiedzialność mistrza nie kończy się na przekazaniu wiedzy – polega także na przygotowaniu ucznia do chwili, w której sam stanie się mistrzem dla innych.

Zapraszam Państwa do lektury kolejnego wydania Policyjnego Forum Szkoleniowego. Mam nadzieję, że zamieszczone w nim teksty staną się źródłem wiedzy, ale również inspiracją do refleksji nad rolą doświadczenia, tradycji i dobrego przykładu w kształtowaniu kolejnych pokoleń policjantów.

Z wyrazami szacunku

insp. Rafał Stanisławski

Komendant Szkoły Policji w Katowicach

**Policyjne
Forum Szkoleniowe**
1/2026 (nr 14, rok XIV)
ISSN 2353-1231

WYDAWCA:

Szkoła Policji
w Katowicach
ul. gen. Jankego 276
40-684 Katowice
tel. sekr.: 47 8516 304
centrala: 47 8516 255
spkatowice.policja.gov.pl

Redaktor naczelny:

insp. dr Gabriela Socha
— Zastępca Komendanta Szkoły Policji
w Katowicach

Rada programowa:

Przewodniczący:
insp. Zbigniew Chrzęstek
— Zastępca Komendanta Szkoły Policji
w Katowicach

Członkowie:

insp. Rafał Stanisławski
— Komendant Szkoły Policji w Katowicach

nadinsp. Magdalena Nguyen-Fudala
— Komendant Wojewódzki Policji w Opolu

nadinsp. Mariusz Krzysztyniak
— Komendant Wojewódzki Policji w Katowicach

Sekretarz redakcji:

kom. Barbara Baran
— Naczelnik Wydziału Prezydenckiego Szkoły
Policji w Katowicach

Redaktor wydawniczy:

Paweł Mięsiak
(redakcja, korekta, projekt graficzny, skład,
fotodycja i przygotowanie do druku)

Druk:

Drukarnia Grafpress

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania
i redagowania tekstów. Zdjęcia i grafiki
wykorzystane w publikacji jako ilustracje i tła
pochodzą z archiwów szkoły lub bezpłatnych
serwisów plików.

Na okładce:
mł. asp. Damian Małski — instruktor Zakładu
Wyszczolenia Specjalnego Szkoły Policji
w Katowicach w trakcie zajęć ze słuchaczami

Oddano do druku we wrześniu 2026 r.

Czasopismo bezpłatne

POLICYJNE FORUM SZKOLENIOWE

W numerze...

TEMAT NUMERU

4 Relacja mistrz – uczeń – ponadczasowa więź i jej współczesne oblicze

7 Doświadczenie w służbie nowemu pokoleniu

SZKOLENIE

9 Gniezno – nowy punkt na mapie policyjnego szkolenia

14 Rys historyczny Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Dzielnicy „Dzielnicy Roku”

20 Gogle VR w nauczaniu pierwszej pomocy

22 Nowoczesne nauczanie jako element atrakcyjności zawodu policjanta

25 Nauka z pasją – działalność kół „Paragraf” i „Fides”

28 Od kadeta do słuchacza – nowa perspektywa rozwoju kadr

31 W trosce o bezpieczeństwo – problematyka interwencji wobec osób przejawiających niestandardowe zachowania

SPORT

34 Budowanie relacji podczas sportowej rywalizacji – obchody 100-lecia sportu w Policji

38 Przegląd sportowy jubileuszowego roku 100-lecia sportu w Policji

CEREMONIAŁ POLICYJNY

42 Druga strona ceremoniału policyjnego

POMAGAMY I CHRONIMY

49 RAZEM dla potrzebujących

PREWENCJA

52 „Diagnoza Młodzieży 2026” – mapa wyzwań młodego pokolenia

55 Wspólne patrole – wspólna odpowiedzialność

ETYKA

58 Etyka jako fundament służby

PRAWO

62 Między paragrafem a empatią – o trudnej sztuce ochrony zwierząt w policyjnym mundurze

66 Wybrane zmiany legislacyjne w 2026 r.

NOWE TECHNOLOGIE

74 Od kontroli dostępu do inteligentnego ekosystemu bezpieczeństwa

WYDARZENIA

76 Jubileuszowe wydarzenia w Szkole Policji w Katowicach

HISTORIA

78 100-lecie służby „policjanta pierwszego kontaktu”

BIBLIOTECZKA

83 Nowości wydawnicze Szkoły Policji w Katowicach

POST. DOROTA PAŚMIONKA,

POST. KLAUDIA KAWECKA

SŁUCHACZKI SZKOLENIA ZAWODOWEGO PODSTAWOWEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

— WSTĘP I PODSUMOWANIE: —

PODKOM. MIROSŁAW FALKIEWICZ

PEŁNOMOCNIK KOMENDANTA
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH
DS. OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA

Relacja mistrz – uczeń to zjawisko, które jest obiektem analiz i rozważań ludzi od wieków. Towarzyszy nam właściwie od początku, ponieważ człowiek od zawsze zdobywał wiedzę i umiejętności, obserwując tych, którzy posiadali większe doświadczenie.

Relacja mistrz – uczeń

– ponadczasowa więź i jej współczesne oblicze

WSTĘP

O różnicach pokoleniowych mówi się dziś coraz częściej również w Policji. Do służby trafiają młodzi ludzie wychowani w innych realiach, korzystający ze współczesnych źródeł wiedzy i mający inne oczekiwania wobec przełożonych czy nauczycieli. Nie oznacza to jednak, że zmieniła się potrzeba uczenia się od tych, którzy wiedzą i potrafią więcej. Policja jest formacją, w której doświadczenie od zawsze miało szczególną wartość, a wiedza zdobywana przez lata służby była przekazywana kolejnym pokoleniom funkcjonariuszy. Jednocześnie każda generacja wnosi do niej własne spojrzenie, umiejętności i sposób rozumienia świata.

Dlatego warto przyrzeć się temu, czego od swoich nauczycieli oczekują dziś najmłodszy adepci policyjnego rzemiosła. Kogo chcą słuchać? Od kogo są gotowi się uczyć? Czy wystarczy

im człowiek posiadający dużą wiedzę i doświadczenie czy też oczekują kogoś, kto swoją postawą będzie dla nich również wzorem? Pytania te mają szczególne znaczenie w Szkole Policji w Katowicach, gdzie spotykają się doświadczenie instruktorów i wykładowców oraz ciekawość, oczekiwanie i potencjał młodych ludzi. To właśnie tutaj teoria spotyka się z praktyką, a wiedza zawodowa może zostać wzbogacona o coś znacznie trudniejszego do zapisania w podręczniku – doświadczenie wyniesione z sytuacji służbowych.

Mistrz jest osobą, która dzięki swojej wiedzy, doświadczeniu lub osiągnięciom może stać się dla drugiego człowieka autorytetem. Nie musi być nauczycielem lub przywódcą w dosłownym znaczeniu tego słowa. Może być osobą reprezentującą dany sposób życia lub pewnego rodzaju powołanie, a więc sportowcem, artystą, naukowcem, pisarzem, muzykiem,

a nawet człowiekiem, którego znamy wyłącznie z historii lub postacią, która została stworzona piórem autora powieści. Drugą stroną medalu jest „uczeń”, który czerpie od mistrza wskazaną wiedzę, doświadczenie oraz sposób myślenia, czasem w tak fundamentalnym stopniu, że opiera na nich własny system wartości. Zdobyte w tej relacji wzorce i umiejętności w najlepszym scenariuszu prowadzą nie tylko do naśladownictwa, ale stają się podstawą dalszego, już samodzielnego rozwoju i tworzenia własnej ścieżki życiowej.

ROLA MISTRZA

Przez wieki mistrzowie mieli ogromny wpływ na kolejne pokolenia. Wielcy myśliciele, filozofowie, władcy i mędracy wskazywali sposób bycia i wzorce postępowania całym społeczeństwom. Zmieniały się jednak czasy, a wraz z nimi sposób, w jaki kolejne pokolenia

wybierały własne autorytety. Dla starszych pokoleń szczególne znaczenie miały osoby, które były obecne w kulturze, historii czy sporcie przez wiele lat i często stanowiły symbole swoich czasów. Taką osobą jest np. Adam Małysz. Jego sukcesy w skokach narciarskich sprawiły, że stał się on jednym z największych sportowych autorytetów. Jego kariera pokazywała, że sukces jest efektem pracy, systematyczności i pokonywania własnych ograniczeń.

Kolejnym przykładem może być Jurek Owsiak, który stał się jedną z najbardziej rozpoznawalnych współcześnie postaci dzięki działalności Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Jest on kojarzony nie tylko z pomocą potrzebującym, ale również z ideą zaangażowania społecznego, współpracy i bezinteresownego pomagania innym. Jego działalność pokazuje, że autorytet nie musi wynikać wyłącznie z osiągnięć zawodowych – może być również efektem wartości, które człowiek przekazuje kolejnym pokoleniom.

Podobny oddźwięk społeczny wywołał swoim postępowaniem i całokształtem zachowań Jan Paweł II, który dla wielu był autorytetem moralnym i duchowym, a także Lech Wałęsa, który stał się symbolem przemian ustrojowych i twarzą „Solidarności”.

WZÓR DLA MŁODYCH

Współczesne młode pokolenie postrzega autorytety w bardziej indywidualny sposób. Dawniej wzorem zostawały osoby powszechnie znane, a ich wpływ często obejmował całe pokolenia. Dziś młodzi ludzie, dzięki mediom społecznościowym i łatwemu dostępowi do informacji, mogą czerpać inspiracje z osób reprezentujących niemal każdą dziedzinę. Autorytetem może być więc zarówno znany sportowiec czy artysta, jak i influencer, twórca internetowy, nauczyciel czy osoba z najbliższego otoczenia. O ile dawniej autorytety częściej łączyły całe pokolenia, o tyle współcześnie każdy może znaleźć własnego mistrza odpowiadającego jego zainteresowaniom i wartościom.

Dla części młodych osób takim wzorem może być Robert Lewandowski, który kojarzony jest nie tylko z sukcesami sportowymi, ale także z konsekwencją i profesjonalizmem. Iga Świątek może być przykładem osoby pokazującej, jak ogromne znaczenie mają praca, dyscyplina i odporność psychiczna. Olga Tokarczuk dla młodych zainteresowanych literaturą może być dowodem na to, że polski twórca może osiągnąć światowy sukces. Z kolei Sanah czy Dawid Podsiadło są przykładami artystów, którzy trafiają bezpośrednio do współczesnej młodzieży i pokazują, że można osiągnąć popularność, pozostając przy własnym stylu i nie poddając się presji coraz to nowszych trendów. Warto zauważyć, że współczesny „mistrz” nie musi być osobą idealną. Młodych ludzi często interesuje człowiek, którego droga wydaje się prawdziwa i możliwa do zrozumienia i którego wartości dzielają.

W celu dokładniejszego zgłębienia tego zagadnienia autorki zapytały kilka osób o ich opinie, żeby sprawdzić, jak współcześnie postrzegana jest relacja mistrz – uczeń. Pierwsza z nich to Jakub, który jako swój autorytet wskazał Roberta Makłowicza. Ceni go przede wszystkim za ogromną wiedzę, ciekawość świata i umiejętność dzielenia się nią z innymi. Podobnie mu się jego otwartość na inne kultury oraz sposób, w jaki potrafi łączyć wiedzę z poczuciem humoru.

Aleksandra wskazała natomiast osobę mniej oczywistą – swoją starszą siostrę. Podziwia ją za siłę charakteru i sposób, w jaki radzi sobie z trudnymi sytuacjami. Dzięki niej nauczyła się, że warto być konsekwentnym i nie rezygnować z własnych celów.

Agata z kolei nie wskazała żadnego autorytetu, który uważałaby za główną inspirację. Uważa, że nie ma jednej osoby, którą chciałaby naśladować pod każdym względem. Jej zdaniem od różnych ludzi można czerpać pojedyncze cechy i wartości, bez konieczności wybierania jednego wzoru.

Ostatnią osobą był Natan, najmłodszy z zapytanych osób, który za swój autorytet uważa Karola „Friza” Wiśniewskiego. Podziwia go za przedsiębiorczość, konsekwencję i umiejętność budowania własnej marki. Uważa, że jego działalność pokazuje, jak dzięki pomysłowości i ciężkiej pracy można stworzyć coś, co angażuje miliony odbiorców.

KIM JEST DLA SŁUCHACZY

W życiu słuchaczy Szkoły Policji w Katowicach autorytet często przybiera bardziej praktyczny wymiar. Instruktorzy i wykładowcy nie tylko przekazują wiedzę oraz umiejętności, ale dzięki własnemu doświadczeniu są w stanie wskazać jak najlepiej wykorzystać je w codziennej służbie. Relacja mistrz – uczeń opiera się tutaj na przekazywaniu zarówno teorii jak i praktyki oraz kształtowaniu pożądanych wartości, a więc stopniowym przygotowywaniu młodego funkcjonariusza do wybranej przez niego drogi zawodowej. Szczególne znaczenie ma możliwość wchodzenia w interakcję z osobami, które swoją wiedzę zdobywały przez lata służby i potrafią przekazać ją w sposób zrozumiały oraz odnoszący się do rzeczywistych sytuacji. Szkoła Policji staje się więc miejscem, w którym słuchacz nie tylko zdobywa wiedzę, lecz także jest w stanie wybrać jakie zachowania i wartości przyswoić sobie spośród otaczających go doświadczonych funkcjonariuszy, a które przekonania wykorzysta w swojej dalszej służbie.

Przytoczone przykłady pokazują, że mimo upływu czasu sama idea relacji mistrz – uczeń właściwie się nie

zmieniała. Należy jednak pamiętać, że prawdziwy mistrz nie tworzy swoich naśladowców, lecz pomaga im odnaleźć własną drogę. Jego zadaniem jest przekazać doświadczenie, pokazać możliwości i zachęcić do rozwoju, a także poprzez własną postawę pokazać, jak przekazywane wartości stosować w praktyce. Można więc powiedzieć, że relacja mistrz – uczeń jest jednym z mechanizmów, dzięki którym społeczeństwo rozwija się i przekazuje wartości kolejnym pokoleniom, również w środowisku zawodowym, gdzie doświadczenie jednych staje się podstawą rozwoju następnych. Każde pokolenie wybiera własnych mistrzów i autorytety, ale potrzeba posiadania kogoś, od kogo można się uczyć, pozostaje niezmienna. Być może najważniejszym dowodem na to, że relacja ta nadal istnieje, jest fakt, że każdy człowiek może wskazać kogoś, kto w pewnym momencie jego życia pokazał mu, jaką drogą warto podążać.

PODSUMOWANIE

Czasy się zmieniają, zmieniają się również ludzie, których kolejne pokolenia uznają za godnych naśladowania. Jedno jednak pozostaje niezmiennie – po-

trzeba czerpania wiedzy i doświadczenia od innych jest wciąż żywa. Młodzi nadal szukają osób, które mogą im coś pokazać, czegoś nauczyć albo zainspirować do własnego rozwoju. Różnica polega przede wszystkim na tym, że dziś znacznie rzadziej istnieje jeden wspólny dla całego pokolenia wzorzec. Migrowaliśmy ze społeczeństwa kolektywistycznego w społeczeństwo indywidualistyczne. Każdy wybiera źródło indywidualnie, zgodnie z własnymi zainteresowaniami, doświadczeniami i wartościami.

Pokazują to również przytoczone w artykule przykłady. Dla jednej osoby punktem odniesienia staje się osobowość telewizyjna – ceniona za ciekawość świata. Dla innej jest nim starsza siostra, której siła charakteru i konsekwencja mają większe znaczenie niż rozpoznawalność czy zawodowe sukcesy. Jeszcze ktoś dostrzega wartościowy wzór w przedsiębiorczości i konsekwencji internetowego twórcy, a ktoś inny w ogóle nie potrzebuje jednej osoby, którą chciałby naśladować w całości, lecz wybiera wartościowe cechy u różnych ludzi. To ważna obserwacja także z punktu widzenia Policji. Młodzi ludzie nadal potrzebu-

ją wzorców, ale niekoniecznie takich samych jak ich poprzednicy.

Warto przy tym zatrzymać się przy jeszcze jednym rozróżnieniu. W potocznym języku mistrz i autorytet często stają się niemal tym samym. Tymczasem nie każdy mistrz jest autorytetem. Mistrzem może być ten, kto potrafi nauczyć zawodu, podzielić się doświadczeniem, wskazać właściwe rozwiązanie i przygotować młodszego kolegę do sytuacji, których nie da się poznać wyłącznie z przepisów czy podręcznika. Autorytet to już coś więcej. To człowiek, którego postawa, sposób myślenia i wartości sprawiają, że chcemy nie tylko korzystać z jego wiedzy, ale również brać z niego przykład. Sam artykuł wskazuje przecież, że mistrz dzięki swojej wiedzy, doświadczeniu lub osiągnięciom może stać się dla drugiego człowieka autorytetem – ale nie dzieje się to automatycznie.

W życiu prywatnym młodzi szukają takich osób bardzo różnie: w rodzinie, wśród ludzi kultury, sportu, mediów czy twórców internetowych. Łączy je nie pozycja czy formalny status, lecz cechy, które młody człowiek uznaje za autentyczne i wartościowe – konsekwencja, wiedza, siła charakteru, ciekawość świata, przedsiębiorczość czy umiejętność radzenia sobie z trudnościami.

W służbie mechanizm może być podobny. Sam stopień, funkcja czy liczba przepracowanych lat nie wystarczą, aby zostać dla kogoś autorytetem. Mogą natomiast dać coś równie ważnego – możliwość stania się dobrym mistrzem, który potrafi przekazać młodszemu funkcjonariuszowi to, czego sam nauczył się przez lata. A prawdziwy mistrz, jak trafnie podkreślono w artykule, nie powinien tworzyć swoich kopii, lecz pomóc uczniowi znaleźć własną drogę.

Pozostaje więc pytanie szczególnie ważne dla tych, którzy dziś odpowiadają za przygotowanie kolejnych pokoleń do służby: jak kształtować młodych policjantów, aby znaleźli obok siebie skutecznych mistrzów – ludzi, od których rzeczywiście będą chcieli się uczyć – a czasem także autorytety, za którymi będą chcieli podążać?

Doświadczenie w służbie nowemu pokoleniu

ASP. SZT. KAZIMIERZ GEMBORYS,
ST. ASP. KRZYSZTOF GAŁUSZKA

WYDZIAŁ DOWODZENIA I WYCHOWANIA
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Szkoła Policji w Katowicach wyznacza nowe standardy w systemie szkolnictwa służb mundurowych. Jako jedna z pierwszych instytucji w kraju tak zdecydowanie odpowiada na wyzwania stawiane przez współczesność i nową politykę państwa wobec młodych.

W centrum tej rewolucji stoi asp. szt. Paweł Janowski – weteran najważniejszych policyjnych operacji ostatnich dekad, który objął innowacyjną funkcję koordynatora ds. kontaktów ze słuchaczami. To właśnie jemu powierzono misję zbudowania pomostu między pokoleniami i ukształtowania charakterów wkraczających do służby policjantów.

Kierownictwo Szkoły Policji w Katowicach udowadnia, że doskonale rozumie specyfikę i wyzwania dzisiejszych czasów. Ostatnie diagnozy i analizy eksperckie będące fundamentem dla tworzonej właśnie

przez Ministerstwo Edukacji Narodowej Krajowej Strategii Młodzieżowej wyraźnie wskazują na potrzebę podmiotowego traktowania młodych dorosłych. Współczesne pokolenie, choć niezwykle świadome swoich emocji, boryka się z przebudźcowaniem, chaosem informacyjnym, deficytem relacji społecznych i trudnościami w radzeniu sobie ze stresem.

Odpowiedzią na te problemy jest właśnie funkcja koordynatora ds. kontaktów ze słuchaczami. Powołanie na to stanowisko asp. szt. Pawła Janowskiego to świadomy krok, który wyprzedza systemowe wytyczne i już dziś wdraża w życie założenia Krajowej

Strategii Młodzieżowej – oparte na autentycznym dialogu, budowaniu więzi i przeciwdziałaniu wykluczeniu komunikacyjnemu.

MENTOR Z POLITYKĄ „OTWARTYCH DRZWI”

Asp. szt. Paweł Janowski powrócił w mury szkoły w listopadzie 2025 roku jako policjant służby kontraktowej, by wziąć na siebie ciężar wsparcia młodych adeptów. W realiach policyjnych, gdzie funkcjonariusz od pierwszych dni działa w sytuacjach konfliktowych i obciążających emocjonalnie koordynator staje się kluczowym buforem i żywym wzorcem.

Do jego głównych i najważniejszych zadań należy:

- Inicjowanie i koordynowanie prac samorządu słuchaczy oraz angażowanie ich w życie jednostki – co daje młodemu poczucie sprawczości.
- Koordynowanie działań umożliwiających kadrze szkoły aktualizowanie wiedzy operacyjnej o najnowszych działaniach w terenie.
- Udział w pracach zespołu powołanego do planowania i realizacji skierowania pododdziałów ze stanu szkoły do działań poza jej terenem.
- Współudział w bezpośredniej pracy wychowawczej, ukierunkowanej na kształtowanie postaw etycznych młodych policjantów.

Rolą koordynatora jest bycie naturalnym, stabilnym łącznikiem między słuchaczami a kierownictwem. Asp. szt. Janowski stawia na bezpośrednie formy komunikacji i prowadzi politykę „otwartych drzwi”. Dzięki temu zapobiega tzw. infodemii (szumowi informacyjnemu), zapewniając słuchaczom stały dostęp do rzetelnych, sprawdzonych informacji ze służbowych źródeł. To on celowo i systematycznie rozwija u młodych policjantów komunikację interpersonalną, odporność na prowokację, umiejętność rozwiązywania konfliktów czy odpowiedzialne wydawanie komunikatów. Ścisłe współpracując

z kadrą dowódczą – dowódcami kompanii i asystentami oraz opiekunami dydaktycznymi plutonów – potrafi szybko zdiagnozować spadek motywacji czy przeciążenie stresem u słuchaczy, udzielając im natychmiastowego oparcia.

AUTORYTET ZBUDOWANY NA DOŚWIADCZENIU

Realizacja tak trudnych zadań wychowawczych nie byłaby możliwa, gdyby nie potężny, budzący szacunek autorytet samego koordynatora. Funkcji tej nie powierzono teoretykowi, lecz człowiekowi, dla którego policyjny etos stanowi chleb powszedni. Przebieg służby asp. szt. Janowskiego to żywa historia polskiej Policji i najwyższa gwarancja kompetencji w radzeniu sobie z presją.

Obecność weterana z takim życiorysem pełniącego funkcję koordynatora diametralnie zmienia dynamikę całego procesu szkoleniowego. Asp. szt. Paweł Janowski uosabia to, czego młode pokolenie potrzebuje najbardziej: wiarygodność, przewidywalność i sprawiedliwość. Jego codzienna praca to unikalny, pionierski model, w którym przyszłe kadry polskiej Policji budują swój profesjonalizm pod okiem doświadczonego praktyka, zyskując poczucie bezpieczeństwa i głębokie, świadome zrozumienie etosu służby.

Dossier koordynatora:

- 15 lutego 1995 r. – przyjęcie do służby w Oddziale Prewencji Policji (OPP) w Katowicach.
- Kwiecień 1995 r. / 2002 r. – pierwsze poważne wyzwania: zabezpieczenie wizyt papieża Jana Pawła II w Polsce.
- 1997 r./1999 r. – ukończenie szkolenia podoficerskiego w Szkole Policji w Słupsku, udział w działaniach ratowniczych w trakcie „powodzi tysiąclecia”, zabezpieczanie wielotygodniowych blokad rolniczych oraz ochrona osobista VIP-ów.
- 2003-2009 r. – praca w kadrze dowódczej pododdziału służby kandydackiej w Katowicach. W tym okresie udowodnił w praktyce pełne poświęcenie służbie: w 2005 r. z kursantami wyniósł nieprzytomnego lokatora z płonącego mieszkania, a w 2006 r. dowodził ewakuacją po wybuchu gazu i brał udział w akcji ratowniczej po katastrofie budowlanej hali MTK.
- 2011-2012 r. – przygotowanie słuchaczy Szkoły Policji oraz dowodzenie siłami OPP w trakcie zabezpieczania turnieju UEFA EURO 2012 we Wrocławiu, współtworzenie nowatorskiej taktyki działań pododdziałów zwartych.
- 2017-2018 r. – udział w misji transgranicznej w Kosowie (mandat EULEX). Opracowanie taktyki Jednostki Specjalnej Polskiej Policji i szkolenie żołnierzy Wojska Polskiego. Reprezentowanie formacji na prestiżowym międzynarodowym szkoleniu EUPST II w Rumunii.
- 2020 r. – służba na pierwszej linii w trakcie pandemii COVID-19.
- 2021-2022 r. – dowodzenie plutonem podczas kryzysu na granicy polsko-białoruskiej oraz organizacja ewakuacji uchodźców w Przemyślu po wybuchu wojny w Ukrainie.
- Styczeń 2023 r. – przejście na emeryturę.

Gniezno

– nowy punkt na mapie policyjnego szkolenia

NADKOM. DOROTA MUSIAŁ,
NADKOM. KAROLINA PRZYSIECKA,
KOM. IWONA GÓRNA

OŚRODEK SZKOLENIA POLICJI W POZNANIU
Z SIEDZIBĄ W GNIEŹNIE

Ośrodek Szkolenia Policji w Poznaniu z siedzibą w Gnieźnie to jeden z elementów rozwoju systemu kształcenia funkcjonariuszy w Polsce. Jego utworzenie wpisuje się w szerszą koncepcję wzmacniania potencjału szkoleniowego Policji.

Dziś wyzwania stojące przed Policją wymagają nie tylko zwiększenia liczby funkcjonariuszy, ale przede wszystkim podnoszenia jakości ich przygotowania do służby. Skuteczność działań zależy bowiem od odpowiedniego wykształcenia, które można zapewnić wyłącznie poprzez systematyczne szkolenia i ciągłe doskonalenie zawodowe. Zmieniająca się rzeczywistość, nowe zagrożenia i rosnące oczekiwania społeczne sprawiają, że proces szkolenia musi nadążać za praktyką służby.

W odpowiedzi na te wyzwania Policja rozwija sieć ośrodków szkoleniowych w całym kraju, angażując w ten proces komendantów garnizonów, którzy najlepiej znają lokalne potrzeby kadrowe i szkoleniowe. Dotych-

czasowe szkoły Policji w dużej mierze koncentrowały się na szkoleniu podstawowym, co ograniczało możliwość prowadzenia szerokiej oferty kursów specjalistycznych. Dlatego powoływane są nowe jednostki organizacyjne, które przejmują część zadań dydaktycznych, umożliwiając jednocześnie rozwój szkoleń odpowiadających na najbardziej aktualne potrzeby służby.

BAZA SZKOLENIOWA

W tym kontekście szczególne miejsce zajmuje Ośrodek Szkolenia Policji w Poznaniu z siedzibą w Gnieźnie. Jego uruchomienie było możliwe dzięki wykorzystaniu infrastruktury Instytutu Kultury Europejskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza

w Gnieźnie. To przykład efektywnego działania – zamiast budować od podstaw, zaadaptowano istniejącą przestrzeń do nowych zadań. W miejsce studentów pojawili się policjanci, a sale wykładowe szybko przekształcono w nowoczesną bazę szkoleniową. Ośrodek dysponuje 15 salami dydaktycznymi, aulą na 200 osób, salą audytorijną na 70 miejsc oraz pełnowymiarową halą sportową. Ponadto ośrodek posiada bazę noclegową dla 200 słuchaczy oraz stołówkę. Łącznie daje to 5 512,71 m² nowoczesnej przestrzeni wykorzystywanej na potrzeby szkolenia zawodowego policjantów.

Oprócz klasycznych sal dydaktycznych ośrodek dysponuje także przestrzeniami przeznaczonymi do prowa-

dzenia zajęć praktycznych. Powstały przestrzenie dedykowane kursom specjalistycznym – w tym pomieszczenia do kształcenia dyżurnych jednostek organizacyjnych Policji oraz stanowiska wyposażone w mobilny system wirtualnej strzelnicy laserowej „Pojedynek”.

POMIESZCZENIA SYMULACYJNE

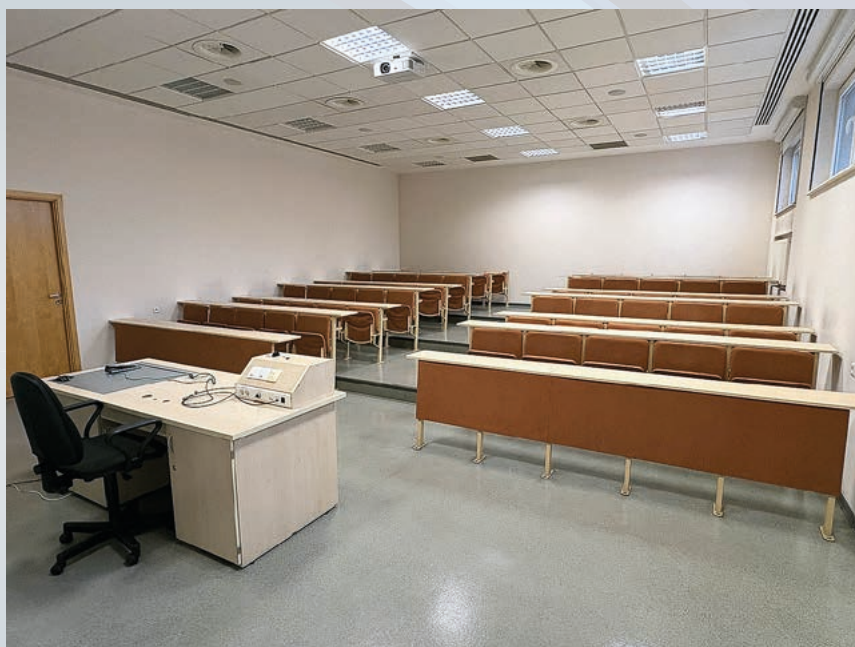
Szczególną rolę odgrywają także pomieszczenia symulacyjne, które pozwalają na prowadzenie zajęć w warunkach możliwie najbliższych rzeczywistym interwencjom. Zostały one zaprojektowane tak, aby odzwierciedlać różnorodne sytuacje, z jakimi policjanci spotykają się w codziennej służbie. Wśród nich znajduje się m.in. pokój rodzinny z łóżeczkiem dziecięcym, sklep spożywczo-monopolowy, sala medyczna czy pomieszczenie imitujące punkt obsługi z poczekalnią. Uzupełnieniem tej infrastruktury jest całkowicie zaciemnione pomieszczenie, które umożliwia prowadzenie działań w warunkach ograniczonej widoczności. Tak przygotowane zaplecze pozwala nie tylko na doskonalenie umiejętności technicznych, ale również na kształtowanie właściwych reakcji w sytuacjach stresowych i nieprzewidywalnych. To właśnie w takich warunkach szkolenie nabiera wymiaru praktycznego, a zdobywana wiedza przekłada się bezpośrednio na bezpieczeństwo zarówno funkcjonariuszy, jak i obywateli.

MOBILNA STRZELNICA LASEROWA

Sam system mobilnej strzelnicy laserowej „Pojedynek”, udostępniony przez Biuro Koordynacji Postępowań Kwalifikacyjnych i Szkolenia Policji Komendy Głównej Policji, jest istotnym elementem wyposażenia OSzP. Dzięki temu rozwiązaniu możliwe jest prowadzenie realistycznych, a jednocześnie w pełni bezpiecznych treningów strzeleckich. System pozwala pracować nad pamięcią mięśniową i manualną policjantów, precyzją potrzebną w każdych warunkach oraz reakcją w dynamicznie zmieniających się sytuacjach.

ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

Podstawowym zakresem działalności ośrodków szkolenia Policji pozostaje realizacja szkoleń zawodowych: podstawowych, podoficerskich oraz aspi-

ranckich. Jednocześnie, ze względu na ich rolę w zabezpieczaniu bieżących potrzeb garnizonów, w których funkcjonują, ośrodki te rozwijają również ofertę kursów specjalistycznych. Identyfikując potrzeby garnizonu wielkopolskiego w Ośrodku Szkolenia Policji w Poznaniu zs. w Gnieźnie podjęto decyzję o uruchomieniu kursu specjalistycznego dla dyżurnych jednostek organizacyjnych Policji.

W lutym 2026 roku, decyzją Komendanta Głównego Policji, ośrodek został wpisany do grona jednostek uprawnionych do realizacji tego kursu. Przygotowania do jego uruchomienia rozpoczęły się już w grudniu 2025 roku. Jednym z ich kluczowych etapów była wizyta studyjna w Szkole Policji w Katowicach, w której uczestniczyła kom. Iwona Górna, odpowiedzialna za organizację i realizację szkolenia w Gnieźnie. Podczas wizyty zapoznano się z infrastrukturą dydaktyczną oraz przebiegiem zajęć realizowanych w ramach kursu specjalistycznego dla służby dyżurnej. Zdobyte informacje dotyczące sposobu prowadzenia tego wymagającego kursu, a także obserwacja metod stosowanych przez wychowawców Szkoły Policji w Katowicach, umożliwiły wypracowanie rozwiązań szkoleniowych oraz stworzenie stanowisk do prowadzenia symulacji interwencji w Ośrodku Szkolenia Policji w Poznaniu z siedzibą w Gnieźnie. Po powrocie przystąpiono do intensywnych prac organizacyjnych i technicznych.

W ciągu trzech miesięcy przygotowano i wyposażono sale dydaktyczne w nowoczesny sprzęt, dostosowany do specyfiki szkolenia służby dyżurnej. Równolegle wyznaczono opiekuna dydaktycznego kursu, który opracował pełną dokumentację programową, niezbędną do realizacji procesu kształcenia. Pierwszy kurs specjalistyczny dla dyżurnych rozpoczął się 22 kwietnia 2026 roku. Biuro Koordynacji Postępowań Kwalifikacyjnych i Szkolenia Policji Komendy Głównej Policji skierowało na niego 20 funkcjonariuszy służby dyżurnej. Szkolenie trwało 23 dni i obejmowało zarówno zajęcia teoretyczne, jak i intensywne ćwiczenia praktyczne.

Zakres kursu został zaprojektowany tak, aby kompleksowo przygotować funkcjonariuszy do pełnienia służby na stanowisku dyżurnego. Obejmował on zarówno zagadnienia związane z właściwą reakcją na zgłoszenia, koordynacją działań oraz zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych, jak i obsługę systemów teleinformatycznych oraz urządzeń wykorzystywanych na stanowisku kierowania. Szczególny nacisk położono na kształtowanie umiejętności podejmowania decyzji pod presją czasu oraz odpowiedzialność za prawidłowy przepływ informacji. Istotną część zajęć stanowiły ćwiczenia i symulacje, które pozwoliły uczestnikom sprawdzić się w warunkach maksymalnie zbliżo-

nych do realiów służby. Takie podejście umożliwiło nie tylko utrwalenie wiedzy, ale przede wszystkim rozwijanie kompetencji niezbędnych w sytuacjach wymagających szybkiego i trafnego działania.

Uczestnicy kursu odbyli też wizytę w Centrum Powiadomiania Ratunkowego w Poznaniu. Zapoznając się z pracą operatorów numeru alarmowego 112, mogli wymienić swoje doświadczenia w zakresie przyjmowania i kwalifikowania zgłoszeń, co pozwoliło lepiej zrozumieć mechanizmy współdziałania służb. Natomiast tematyka katastrof naturalnych, awarii technicznych oraz zagrożeń CBRNE była realizowana we współpracy z Jednostką Ratowniczo-Gaśniczą nr 6 Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu. Dowódca JRG mł. bryg. dr inż. Tomasz Otłowski opowiadał o specyfice działań podejmowanych w sytuacjach kryzysowych, a także o praktycznych aspektach współpracy między służbami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo. Program szkolenia oparty był na zróżnicowanych metodach dydaktycznych, kładąc szczególny nacisk na praktyczny wymiar zajęć oraz elastyczne dostosowanie treści do potrzeb uczestników. Taka metoda prowadzenia kursu spotkała się z pozytywnym odbiorem kursantów i przełoży się na podnoszenie jakości obsługi obywateli oraz skuteczność działań służb w sytuacjach zagrożenia.

Obok kursu specjalistycznego dla służby dyżurnej ośrodek realizuje również szereg innych programów doskonalenia zawodowego centralnego prowadzonych w formie kursów dla dzielnicowych, dla kadry kierowniczej Policji średniego szczebla zarządzania ludźmi, w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej oraz w zakresie wyszkolenia strzeleckiego z wykorzystaniem karabinka automatycznego, a także kursy specjalistyczne dla policjantów recertyfikujących uprawnienia do wykonywania zadań związanych z udzielaniem pierwszej pomocy. Bardzo ważnym kursem specjalistycznym prowadzonym w ośrodku jest kurs dla policjantów służby prewencyjnej z zakresu podejmowania interwencji i reagowania na niestan-

dardowe zachowania osób, wobec których są one podejmowane.

Kształcenie nie kończy się jednak na sali wykładowej. We współpracy ze Szkołą Policji w Katowicach realizowany jest kurs dla opiekunów policjantów w służbie przygotowawczej, prowadzony z wykorzystaniem Centralnego Modułu Nauczania Zdalnego (CeMNaZ) opartego na platformie Moodle. Dzięki temu funkcjonariusze mogą łączyć służbę z e-learningiem i systematycznym rozwojem zawodowym.

ROZWÓJ OŚRODKA

Ośrodek w Gnieźnie, utworzony został 1 października 2025 roku. Trzon kadry to 28 doświadczonych funkcjonariuszy z jednostek liniowych – wykładowcy i instruktorzy, którzy opierają proces szkoleniowy na realnych zdarzeniach. Takie podejście przekłada się na rozwój praktycznych kompetencji słuchaczy: od działań taktycznych i bezpiecznego posługiwania się bronią, po skuteczne udzielanie pierwszej pomocy.

Ośrodek rozwija się bardzo dynamicznie. W pierwszych trzech miesiącach działalności przeszkolono 515 policjantów, w kolejnym – 2026 roku – od 1 stycznia do 1 lipca 2026 roku – już 2042 funkcjonariuszy, w tym 1121 uczestników szkoleń zawodowych i 921 kursów specjalistycznych. Ponad połowę stanowią policjanci spoza garnizonu wielkopolskiego, co potwierdza ogólnopolski zasięg placówki.

Baza dydaktyczna ośrodka wykorzystywana jest również do realizacji konferencji naukowych. W dniach 16-17 czerwca 2026 roku w Ośrodku Szkolenia Policji w Poznaniu zs. w Gnieźnie odbyła się konferencja naukowo-dydaktyczna pn. „Interwencje wobec osób z zaburzeniami psychicznymi i niestandardowym zachowaniem – współczesne wyzwania”. W organizacji przedsięwzięcia Komendę Wojewódzką Policji w Poznaniu oraz Ośrodek Szkolenia Policji w Poznaniu zs. w Gnieźnie wsparło Biuro Koordynacji Postępowań Kwalifikacyjnych i Szkolenia Policji Komendy Głównej Policji, na czele z Dyrektorem insp. Sylwią Majewską-Mazepą,

która jest pomysłodawczynią i inicjatorką całego przedsięwzięcia i to ona rozpoczęła cykl konferencji o tej tematyce. Organizatorów konferencji swoją obecnością zaszczylili: nadinsp. dr Rafał Kocharczyk, Zastępca Komendanta Głównego Policji, insp. Sylwia Majewska-Mazepa, Dyrektor Biura Koordynacji Postępowań Kwalifikacyjnych i Szkolenia Policji KGP wraz z Zastępcą insp. Agnieszką Sowińską-Turczyk, insp. dr Gabriela Socha, Zastępca Komendanta Szkoły Policji w Katowicach właściwy w sprawach dydaktycznych, a także inni znamienici goście.

PRZESTRZEŃ INTEGRACJI

Równolegle, dzięki swojej lokalizacji, otwartemu charakterowi oraz wykorzystaniu infrastruktury uniwersyteckiej, Ośrodek Szkolenia Policji w Poznaniu z siedzibą w Gnieźnie pełni znacznie szerszą rolę niż tylko placówki dydaktycznej. Staje się przestrzenią integracji środowiska policyjnego ze społeczeństwem oraz platformą wymiany doświadczeń z innymi służbami.

Ośrodek aktywnie otwiera się na mieszkańców regionu, organizując wspólne

przedsięwzięcia o charakterze edukacyjnym i profilaktycznym. Jednym z nich są cykliczne warsztaty dla kobiet, realizowane we współpracy z Komendą Powiatową Policji w Gnieźnie. Zajęcia te koncentrują się na doskonaleniu umiejętności samoobrony oraz budowaniu świadomości zagrożeń. Uczestniczki, pod okiem instruktorów, poznają zasady bezpieczeństwa, techniki dystansowania się od napastnika, podstawy obrony i obezwładniania, a także skuteczne sposoby reagowania w sytuacjach zagrożenia. Uzupełnieniem zajęć praktycznych są wykłady poświęcone szeroko rozumianemu bezpieczeństwu.

Ośrodek nie zapomina również o najmłodszych. Dla dzieci i ich rodzin organizowane są wydarzenia plenerowe, w tym gry terenowe o charakterze edukacyjnym. Jedno z takich wydarzeń towarzyszyło finałowi Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, łącząc edukację z działaniem na rzecz potrzebujących. Konsekwentnie rozwijamy współpracę z partnerami instytucjonalnymi, w tym ze szkołami prowadzącymi klasy mundurowe. Ważnym elementem tej współpracy są wizyty uczniów m.in. z III Liceum Ogólnokształcącego im. Jana III Sobieskiego w Gnieźnie oraz Zespołu Szkół Technicznych im. Hipolita Ce-

gielskiego w Śremie, którzy w przyszłości mogą zasilić szeregi Policji jako funkcjonariusze i pracownicy cywilni. Młodzież ma okazję poznać specyfikę służby, historię Policji oraz praktyczne aspekty pracy funkcjonariuszy – od czynności dochodzeniowo-śledczych, przez zabezpieczanie śladów, po współpracę z przewodnikiem psa służbowego. Uczniowie uczestniczą również w zajęciach praktycznych, obejmujących m.in. podstawy pierwszej pomocy, elementy samoobrony czy zapoznanie z obsługą broni, co stanowi istotny element promocji zawodu policjanta.

Dużym zainteresowaniem cieszyło się także włączenie Ośrodka w ogólnopolską inicjatywę Nocy Muzeów. Podczas pierwszej edycji w 2026 roku odwiedzający mieli możliwość zapoznania się z historią formacji, obejrzenia pojazdów, umundurowania oraz wyposażenia Policji – również z okresu Milicji Obywatelskiej. Wydarzenie spotkało się z bardzo pozytywnym odbiorem i już dziś wiadomo, że będzie kontynuowane w kolejnych latach.

Istotnym obszarem działań jest również profilaktyka skierowana do seniorów – grupy szczególnie narażonej na różnego rodzaju przestępstwa, w tym oszustwa. We współpracy z Gnieźnieńskim Uniwersytetem Trzeciego Wieku organizowane są spotkania poświęcone m.in. zagrożeniom w cyberprzestrzeni, kryptowalutom oraz problematyce handlu ludźmi jako współczesnej formy niewolnictwa.

Wszystkie te działania wpisują się w jasno określoną filozofię funkcjonowania ośrodka. Jej fundamentem jest przekonanie, że bezpieczeństwo to wspólna odpowiedzialność – a funkcjonariusze i obywatele powinni być partnerami, a nie stronami stojącymi po przeciwnych stronach. Kluczowe znaczenie ma tu wzajemne zaufanie, budowane zarówno poprzez profesjonalne szkolenie Policji, jak i codzienną działalność profilaktyczną.

Ośrodek w Gnieźnie konsekwentnie realizuje oba te kierunki – kształcąc funkcjonariuszy i jednocześnie otwierając się na społeczeństwo. To właśnie w tej równowadze kryje się jego siła i znaczenie dla współczesnego systemu bezpieczeństwa. ■

Rys historyczny

Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku”

PODINSP. DR MICHAŁ ZIELONKA,

ASP. GRZEGORZ OLSZEWSKI

ZAKŁAD PREWENCJI I RUCHU DROGOWEGO

SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Rok 2026 stanowi szczególny moment w historii polskiej Policji – mija 100 lat od formalnego określenia zasad służby dzielnicowego w Policji Państwowej. Rozkazem nr 330 z 26 sierpnia 1926 r. Komendant Główny Policji utworzył stanowisko dzielnicowego, które po latach zmian i ewolucji funkcjonuje do dziś.

Współczesna rola dzielnicowego oparta na bliskości ze społecznością lokalną i filozofii community policing znajduje swoje odzwierciedlenie w Ogólnopolskich Zawodach Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku”. Zawody

te stały się kluczowym narzędziem doskonalenia zawodowego, standaryzacji kompetencji oraz budowania prestiżu formacji.

Organizatorem od samego początku jest Komenda Główna Policji, a partnerem Szkoła Policji w Katowicach, która

odgrywa kluczową rolę w wymiarze eksperckim i praktycznym.

Pierwsze zawody zostały rozegrane z inicjatywy Biura Komendy Głównej Policji w 2003 r. Ideą tego przedsięwzięcia było dostrzeżenie w szeregach Policji bardzo licznej grupy funkcyjna-

OGÓLNOPOLSKIE ZAWODY POLICJANTÓW DZIELNICOWYCH „DZIELNICOWY ROKU”

● 2003 r. I Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2004 r. II Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2005 r. III Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2006 r. IV Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2007 r. V Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2008 r. przerwa w organizacji zawodów ● 2009 r. przerwa w organizacji zawodów ● 2010 r. przerwa w organizacji zawodów ● 2011 r. przerwa w organizacji zawodów ● 2012 r. przerwa w organizacji zawodów ● 2013 r. VI Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2014 r. VII Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku”	● 2015 r. VIII Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2016 r. IX Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2017 r. X Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2018 r. XI Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2019 r. XII Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2020 r. przerwa w organizacji zawodów ● 2021 r. przerwa w organizacji zawodów ● 2022 r. przerwa w organizacji zawodów ● 2023 r. XIII Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2024 r. XIV Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2025 r. XV Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku” ● 2026 r. XVI Ogólnopolskie Zawody Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku”

● ZAWODY ODBYŁY SIĘ

● ZAWODY NIE ODBYŁY SIĘ
(PRZERWA W ORGANIZACJI)

TRADYCJA • ZAANGAŻOWANIE • SŁUŻBA

riuszy, którą stanowią dzielnicowi oraz pokazanie jak ważną rolę pełnią w społeczeństwie w zakresie zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. W pierwszej edycji zawodów na wszystkich etapach eliminacyjnych uczestniczyło blisko 9000 dzielnicowych ze wszystkich jednostek organizacyjnych Policji naszego kraju. W ramach ogólnopolskiego finału rozegrano pięć konkurencji: test wiedzy o Policji, rozwiązanie sytuacji problemowej – przygotowanie planu, symulację przyjęcia interesanta, symulację zdarzenia w rejonie służbowym oraz strzelanie. Głównymi celami, które przyświecały organizacji zawodów było poszerzenie wiedzy i doskonalenie umiejętności policjantów, podniesienie rangi służby dzielnicowego oraz wyłonienie najlepszego dzielnicowego w kraju.

Od I do obecnej XVI edycji zawody ewoluowały, zmieniane były konkurencje oraz forma i zakres przedsięwzięcia. Analizując rys historyczny zawodów należy odnotować również dwie kilkuletnie przerwy w organizacji przedsięwzięcia w latach 2008-2012 oraz 2020-2022. W aktualnym kształcie zawodów uczestnikami są nie tylko dzielnicowi, ale również kierownicy rewirów dzielnicowych. Dzielnicowi reprezentując swoje macierzyste garnizony rywalizują w następujących konkurencjach: teście wiedzy, symulacji podstawowych czynności służbowych, pierwszej pomocy, symulacji kompetencji dzielnicowego oraz strzelaniu. Kierownicy rewirów dzielnicowych mierzą się ze strzelaniem, analizą dokumentacji służbowej, pierwszą pomocą oraz testem wiedzy.

Jak duży wpływ na los uczestników ma udział w zawodach pokazują liczne przykłady laureatów poszczególnych edycji. W rozmowie z finalistami najlepiej widać silne oddziaływanie na rozwój zawodowy i przebieg dalszej kariery w szeregach Policji.

Rozmowa z nadkom. Michałem Górny – Zastępcą Komendanta Komisarjatu Policji II w Chorzowie

Panie Komendancie, minęło kilka lat od Pana sukcesu w zawodach „Dzielnicowy Roku”. Jak Pan wspomina tamten czas?

Od mojego uczestnictwa w zawodach „Dzielnicowy Roku” minęło już blisko 12 lat. Cały czas pamiętam te zawody, gdyż jako w sumie młody policjant miałem możliwość reprezentowania swojej jednostki, czyli Komendy Miejskiej Policji w Chorzowie, w zawodach wojewódzkich i ogólnopolskich.

Pamiętam ten czas jako okres przygotowań, stresu i niepewności. Oczywiście były też ambicje, bo każdy chce zająć jak najlepsze miejsce i pokazać się wśród innych dzielnicowych na szczeblu wojewódzkim, gdyż był to pierwszy etap rywalizacji. Gdy okazało się, że z drugiego miejsca zakwalifikowałem się do zawodów ogólnopolskich, była to dla mnie ogromna satysfakcja.

Sam finał wspominam jako bardzo stresujący i wyczerpujący. Wydawałoby się, że nie było tam konkurencji fizycznych, ale po zakończeniu zawodów i powrocie do domu byłem naprawdę fizycznie zmęczony. Mimo to czułem ogromną satysfakcję. Zarówno eliminacje wojewódzkie, jak i finał ogólnopolski w Szkole Policji w Katowicach dały mi możliwość poznania wielu ludzi. Miałem także okazję otrzymać gratulacje z rąk Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach, a podczas zawodów ogólnopolskich również z rąk Komendanta Głównego Policji. Dla zwykłego policjanta, dzielnicowego z KMP w Chorzowie, było to coś wyjątkowego. Nigdy nie myślałem o tym w kategoriach „marzenia” czy celu do osiągnięcia, dlatego tym bardziej było to dla mnie cenne doświadczenie. Te zawody wspominam naprawdę bardzo dobrze – jako czas dobrej, uczciwej i życzliwej rywalizacji oraz wartościowych spotkań z ludźmi z całej Polski.

Co skłoniło Pana do udziału w zawodach „Dzielnicowy Roku”?

Z perspektywy czasu widzę, że jest wielu dzielnicowych, a także policjantów biorących udział w Turnieju Par Patrolowych, którzy przez cały rok przygotowują się do tych zawodów, aby w nich wystartować. Myślę, że prestiż tych zawodów z każdym rokiem wzrastał, dlatego cieszą się one tak dużym zainteresowaniem. Również możliwości rozwoju zawodowe-

go mają dziś znaczenie dla młodych policjantów.

W moim przypadku, w 2014 roku, w żaden sposób nie przygotowywałem się wcześniej z myślą o tych zawodach, dlatego trudno powiedzieć, że od początku coś szczególnie skłaniało mnie do udziału. W eliminacjach „Dzielnicowego Roku” uczestniczą wszyscy dzielnicowi i ja również byłem jednym z nich. Po etapie miejskim okazało się, że uzyskałem dobry wynik w teście wiedzy i zostałem wyłoniony do reprezentowania Komendy Miejskiej Policji w Chorzowie w eliminacjach wojewódzkich. Kiedy otrzymałem taką informację i możliwość reprezentowania swojej jednostki, nie bagatelizowałem już tego startu i chciałem pokazać się z jak najlepszej strony. Na samym początku był to w pewnym sensie przypadek związany z dobrze rozwiązaniem testem wiedzy podczas eliminacji lokalnych. Później jednak pojawiła się ambicja i chęć godnego reprezentowania zarówno swojej jednostki, jak i całego garnizonu śląskiego.

Jak wyglądały Pana przygotowania do zawodów?

Przygotowania do eliminacji wojewódzkich oparłem przede wszystkim na czytaniu i powtarzaniu przepisów najbardziej związanych z pracą dzielnicowego. Zwracałem uwagę na szczegóły, ponieważ zdawałem sobie sprawę, że w gronie dzielnicowych, którzy bardzo dobrze znają zarówno procedury, jak i przepisy związane z wykonywaniem swoich obowiązków, o wyniku mogą decydować właśnie drobne niuanse. Wydawało mi się, że autorzy pytań będą zwracać szczególną uwagę na różnego rodzaju szczegóły i „kruczki” wynikające z codziennej służby policjanta, w tym dzielnicowego.

Wiedziałem również, jakie konkurencje będą rozgrywane, dlatego mogłem odpowiednio przygotować się do zawodów. Najmniej obawiałem się konkurencji strzeleckiej. Zarówno w trakcie służby, jak i jeszcze przed wstąpieniem do Policji miałem dużą styczność z bronią oraz możliwość uczestniczenia w różnych strzelaniach, dlatego w tej dziedzinie czu-

Nadkomisarz Michał Górny obecnie i w trakcie zawodów w 2014 r.

łem się pewnie. Mimo to prywatnie odwiedziłem strzelnicę, aby jeszcze doskonalić swoje umiejętności. Największy nacisk położyłem na naukę i powtarzanie przepisów prawa, bo właśnie ten element uznawałem za kluczowy w przygotowaniach do zawodów.

Która z konkurencji była dla Pana największym wyzwaniem?

Wydaje mi się, że dla mnie najbardziej wymagającą konkurencją spośród wszystkich czterech była symulacja przyjęcia interesanta. Pozostałe konkurencje – strzelanie, ocena dokumentu i test wiedzy – mimo że odbywały się przed komisją, miały bardziej schematyczny charakter. Natomiast obsługa interesanta była czymś zupełnie innym. Po pierwsze, odbywała się z udziałem realnej osoby, która przedstawiała określony problem. Po drugie, całość była nagrywana. Po trzecie, obecna była komisja, która na bieżąco obserwowała i oceniała zarówno sposób prowadzenia rozmowy, jak i aspekty prawne, proponowane rozwiązania, kwalifikację zdarzenia oraz przekazywane informacje dotyczące możliwych działań i rozwiązań prawnych. Wydaje mi się, że właśnie ta konkurencja podlegała najbardziej bezpośredniej i namacalnej ocenie komisji. Świadomość, że jestem obserwowany przez komisję, nagrywany kamerą i jednocześnie prowadzę rozmowę z realnym człowiekiem wzbudzała u mnie największe obawy. Jednocześnie było to bardzo cenne doświadczenie, któ-

re niewątpliwie wykorzystałem później w swojej służbie, a także w życiu prywatnym.

Co najbardziej zapadło Panu w pamięci z VII finału Ogólnopolskich Zawodów dla Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku 2014”?

Chyba najbardziej zapamiętałem niepewność, która towarzyszyła mi podczas oczekiwania na końcowe wyniki. Po pierwszych dwóch dniach zawodów zajmowałem pierwsze miejsce i zdawałem sobie sprawę, że przede mną jest jeszcze ostatnia konkurencja – test wiedzy, który nie był moją najmocniejszą stroną. Ta niepewność, czy uda mi się utrzymać miejsce na podium, była naprawdę duża. Dlatego moment ogłoszenia wyników i odczytanie mojego nazwiska jako laureata drugiego miejsca był chyba tym, który najbardziej utkwiał mi w pamięci. Nie mogę też nie wspomnieć o obecności kadry kierowniczej podczas zawodów. Była to dla mnie duża nobilitacja, że miałem możliwość otrzymania gratulacji i nagród zarówno z rąk Komendanta Głównego Policji, jak i Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach.

Jak radził Pan sobie ze stresem i presją rywalizacji?

Myślę, że stres towarzyszył wszystkim uczestnikom tych zawodów i mnie również. Jak wspominałem wcześniej, najbardziej wymagającą konkurencją była dla mnie symulacja przyjęcia interesanta. Natomiast największy stres

odczułem podczas konkurencji strzeleckiej. Pamiętam, że po podniesieniu pistoletu nagle poczułem, że nie jestem w stanie prawidłowo zgrać muszki ze szczerbinką. Potrzebowałem chwili, żeby się uspokoić i odzyskać koncentrację, a jednocześnie miałem świadomość, że czas na wykonanie zadania jest ograniczony. Nie wydaje mi się, żebym miał wtedy jakieś szczególne metody radzenia sobie ze stresem. Starałem się po prostu w każdej sytuacji powiedzieć sobie: „uspokój się, zaufaj swoim umiejętnościom i dobrze się zaprezentuj”. Myślę, że właśnie koncentracja na wykonaniu zadania, a nie na samym wyniku, pozwoliła mi przejść przez te zawody i osiągnąć dobry rezultat.

Czego nauczyły Pana te zawody?

Na pewno zawody nauczyły mnie szerszego spojrzenia na pracę dzielnicowego. W trakcie przygotowań zwracałem większą uwagę na szczegóły przepisów prawa, a także miałem możliwość wyciągnięcia wniosków ze sposobu oceny poszczególnych konkurencji i tego, na jakie elementy zwracano szczególną uwagę. Zawody nauczyły mnie również pokory wobec samego siebie oraz pokazały, jak stres potrafi wpływać na organizm i podejmowane decyzje. Była to dla mnie cenna lekcja, którą później wykorzystywałem zarówno w służbie, jak i w innych sytuacjach wymagających działania pod presją. Nauczyły mnie także zdrowej rywalizacji. Miałem okazję spotkać wielu bardzo do-

brze przygotowanych policjantów i przekonać się, jak wysoki poziom prezentują funkcjonariusze z całego kraju. To doświadczenie pokazało mi również, że w codziennej służbie bardzo duże znaczenie mają systematyczność, zaangażowanie oraz rzetelne wykonywanie swoich obowiązków.

Jak wygrana wpłynęła na Pana dalszą ścieżkę zawodową?

Dzięki udziałowi w zawodach w 2014 roku otrzymałem zgodę na podjęcie uzupełniających studiów magisterskich w Akademii Policji w Szczecinie. Po ich ukończeniu, a właściwie już na ostatnim etapie nauki otrzymałem propozycję wykonywania zadań kierownika rewiru dzielnicowych. W 2018 roku otrzymałem możliwość rozpoczęcia służby w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Katowicach na stanowisku koordynatora dzielnicowych garnizonu śląskiego. Następnie, decyzją przełożonych, zostałem mianowany ekspertem w Wydziale Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach, gdzie pełniłem również nieetatową funkcję koordynatora Zespołu ds. Organizacji Służby. W 2024 roku powróciłem do swojej jednostki macierzystej i objąłem stanowisko zastępcy komendanta Komisarzatu Policji II w Chorzowie, gdzie pełnię służbę do chwili obecnej.

Z pewnością udział w konkursie „Dzielnicowy Roku” otworzył przede mną nowe możliwości rozwoju zawodowego. Sądzę, że to właśnie start w „Dzielnicowym Roku” był jednym z ważnych momentów, który wpłynął na rozwój mojej kariery zawodowej.

Czy doświadczenie związane z udziałem w zawodach przełożyło się później w służbie?

Myślę, że każde doświadczenie zdobywane w życiu, zarówno prywatnym, jak i zawodowym, ma swoją wartość. Dotyczy to zarówno szkoleń, jak i udziału w zawodach, takich jak „Dzielnicowy Roku”. Takie przedsięwzięcia pozwalają rozwijać swoje umiejętności, zdobywać nowe doświadczenia, poznawać nowe obszary funkcjonowania Policji, a także identyfikować własne słabsze strony i w

późniejszym czasie skutecznie nad nimi pracować. To właśnie z takich doświadczeń buduje się kompetencje, które procentują w dalszej służbie.”

Jak to doświadczenie pomaga na stanowisku kierowniczym?

Myślę, że udział w zawodach przede wszystkim nauczył mnie, jak ważne są przygotowanie, systematyczność i umiejętność działania pod presją. Dzisiaj, pełniąc funkcję kierowniczą, mogę korzystać z tych doświadczeń, lepiej rozumiejąc potrzeby i problemy policjantów. Znam specyfikę ich służby nie tylko z przepisów, ale również z własnych doświadczeń, co pomaga mi w codziennym zarządzaniu zespołem i wspieraniu funkcjonariuszy w realizacji ich zadań.

Jakie cechy według Pana powinien posiadać dzielnicowy?

Dla mnie dzielnicowy powinien przede wszystkim być komunikatywny, empatyczny, cierpliwy i umieć słuchać ludzi. To właśnie te cechy pozwalają budować zaufanie mieszkańców i skutecznie pomagać w rozwiązywaniu ich problemów. Ponadto powinien być samodzielny oraz potrafić właściwie kategoryzować i systematyzować swoje zadania, ponieważ zakres obowiązków dzielnicowego jest bardzo szeroki. Uważam także, że dzielnicowy powinien być funkcjonariuszem wszechstronnym, który stale się doskonali. Przede wszystkim jednak powinien pozostać człowiekiem. Nie może zapominać, że podstawą jego służby jest niesienie pomocy obywatelom. Często są to sprawy, które z perspektywy policjanta mogą wydawać się błahe, jednak dla osoby zgłaszającej stanowią bardzo istotny problem. Dlatego dzielnicowy powinien zawsze podchodzić do mieszkańców z szacunkiem, zrozumieniem i gotowością do udzielenia wsparcia.

Dzielnicowy powinien posiadać i stale rozwijać kompetencje w zakresie sposobów rozwiązywania konfliktów i mediacji. Moim zdaniem dobry dzielnicowy umiejętnie planuje i organizuje swoją pracę, pogłębia wiedzę.

Co według Pana jest najtrudniejsze w służbie dzielnicowej?

Najtrudniejsze w służbie dzielnicowej jest budowanie i utrzymywanie zaufania mieszkańców. Wymaga to nie tylko wiedzy i doświadczenia, ale także cierpliwości, empatii oraz umiejętności rozwiązywania problemów często bardzo różnych środowisk i osób.

Na co zwrócił by Pan uwagę, jakie rady dałby Pan młodym policjantom rozpoczynającym służbę?

Myślę, że szczególnie na początku służby bardzo ważne jest, aby młodzi policjanci byli otwarci na naukę, korzystali z wiedzy i doświadczenia starszych kolegów oraz wyciągali własne wnioski z każdej interwencji i każdego kontaktu z mieszkańcami. To właśnie codzienna służba pozwala zdobywać doświadczenie, którego nie da się nauczyć wyłącznie z książek. Kluczowe jest również zrozumienie, do czego została powołana Policja. Za każdym zgłoszeniem stoi człowiek i jego problemy, dlatego każdej osobie należy okazać szacunek, zrozumienie i uczciwość. Jednocześnie podstawą prawidłowej realizacji zadań służbowych jest dobra znajomość przepisów prawa, umiejętność komunikacji oraz zaangażowanie. Uważam, że ciągłe doskonalenie zawodowe, samokształcenie, ciekawość świata i chęć poszerzania swojej wiedzy pozwalają coraz lepiej wykonywać obowiązki służbowe. Z biegiem czasu przynosi to wymierne efekty – zarówno w postaci wyróżnień czy awansów, jak i tego, co w naszej służbie jest najcenniejsze: satysfakcji z niesienia pomocy mieszkańcom, którym udało się skutecznie pomóc.

Czy według Pana warto było wziąć udział w Ogólnopolskich Zawodach dla Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku”?

Z mojej perspektywy odpowiedź jest jednoznaczna – zdecydowanie tak. Pomimo że wielu policjantów bagatelizuje udział w tych zawodach, tłumacząc to natłokiem codziennych obowiązków służbowych, uważam, że jest to wyjątkowa i niepowtarzalna okazja do sprawdzenia swojej wiedzy, umiejętności oraz doświadczenia na tle innych dzielnicowych z całego kraju. Zawody pozwala-

ją zmierzyć się z wymagającymi konkurencjami przygotowanymi przez organizatorów, a jednocześnie odbywa się to w jednakowych warunkach dla wszystkich uczestników. Udział w zawodach daje także możliwość szerszego spojrzenia na służbę dzielnicowego, wymiany doświadczeń z funkcjonariuszami z innych jednostek oraz poznania różnych sposobów realizacji podobnych zadań. To również doskonała forma doskonalenia zawodowego, która motywuje do rozwoju i podnoszenia własnych kwalifikacji. Niewątpliwie może także otworzyć drogę do dalszego rozwoju i awansu zawodowego.

Rozmowa z kom. Robertem Klimą – starszym wykładowcą Szkoły Policji w Katowicach

Panie komisarzu, minęło kilka lat od Pana sukcesu w zawodach „Dzielnicowy Roku”. Jak Pan wspomina tamten czas?

Minęło dokładnie 13 lat od mojego udziału w zawodach jako uczestnika. W tamtym czasie byłem dzielnicowym na terenie pozamiejskim i posiadałem też pewne doświadczenia wynikające z pracy w rejonie miejskim.

Co skłoniło Pana do udziału w zawodach?

Udział w tych zawodach na poziomie etapu powiatowego/miejskiego

był obowiązkowy dla każdego dzielnicowego, więc śmiało mogę powiedzieć, że zadziałała tutaj motywacja zewnętrzna.

Jak wyglądały Pana przygotowania do zawodów?

Jak już wcześniej nadmieniałem posiadałem doświadczenie zarówno pracy na obszarze pozamiejskim jak i miejskim, a służba dzielnicowego i realizacja przez niego wszystkich powierzonych zadań wymaga ogromnej wiedzy z zakresu prawa karnego, prawa wykroczeń, prewencji, działań profilaktycznych, podstaw ruchu drogowego, rozwiązywania sytuacji konfliktowych, nierzadko musi również wykazywać się podstawową wiedzą z zakresu prawa cywilnego.

Niewątpliwy wpływ na uprządkowanie tej wiedzy miał fakt ukończenia przeze mnie kursów specjalistycznych dla policjantów dzielnicowych (o oznaczeniu Dz) oraz z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej (PPd), które miałem przyjemność odbyć w Szkole Policji w Katowicach. Nie ukrywam, że wysoki wynik uzyskany podczas pierwszego etapu konkursu zmobilizował mnie do szczegółowego prześledzenia przepisów, z których dzielnicowy może być zmuszony skorzystać podczas rozwiązywania problemów społeczności lokalnej.

Która z konkurencji była dla Pana największym wyzwaniem?

W tamtym czasie zawody na etapie finałowym składały się z trzech konkurencji, tj. przyjęcia interesanta, analizy dokumentacji i testu wiedzy. Najtrudniejszym zadaniem oczywiście było sprawdzenie kompetencji dzielnicowego w sytuacji radzenia sobie w bezpośrednim kontakcie z obywatelem. Pomimo że miałem doświadczenie w rozmowie z petentem, udzielaniu porad prawnych, kwalifikowaniu opisywanych przez obywatela problemów oraz udzielaniu z empatią pomocy i wsparcia, to jednak w sytuacji konkursowej taka rozmowa obarczona jest jednak dodatkowym stresem wynikającym z faktu, że błędnie zinterpretowany przekaz obywatela będzie skutkował porażką konkursową. Myślę, że w dalszym ciągu ta konkurencja jest najbardziej wymagająca dla uczestników zawodów. Zawodnik musi zapanować nie tylko nad swoimi emocjami, ale również nad emocjami obywatela (aktora), który zwraca się do dzielnicowego o pomoc.

Co najbardziej zapadło Panu w pamięci z VI finału Ogólnopolskich Zawodów dla Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku 2013”?

Minęło już trochę czasu i jeśli mam być szczerzy to powiem, że było to tempo całego finału. Stres i napięcie przed pierwszą konkurencją, zerkanie na lokatę po konkurencji, kolejny dzień i znów napięcie przed konkurencją, liczenie punktów czy jest jakaś szansa na dobrą lokatę i oczekiwanie na klasyfikację końcową. W przekroju całych zawodów, trudno było powiedzieć, że byłem uważany za pewnika do sukcesu w klasyfikacji końcowej, ponieważ nie wygrałem żadnej z konkurencji ale ostatecznie udało mi się uezbiarać z poszczególnych zadań liczbę punktów pozwalającą na zajęcie II miejsca.

Jak radził Pan sobie ze stresem i presją rywalizacji?

Poszczególne konkurencje tych zawodów odbywają się bardzo szybko jedna po drugiej. Stwarza to ryzyko pojawienia się dużej presji, a więc wielu negatywnych emocji. W tej sytuacji starałem się przede wszystkim zachować

Komisarz Robert Klima

spokój i koncentrować na zadaniu zamiast na wyniku. Traktowałem rywalizację jako okazję do sprawdzenia swoich możliwości. Poza tym, doskonaliłem lekarstwem na stres podczas zawodów były rozmowy w gronie uczestników. Pomimo rywalizacji można było otrzymać dużo wsparcia od ludzi, którzy na co dzień borykają się z podobnymi problemami zawodowymi.

Czego nauczyły Pana te zawody?

Konkurs wiedzy zawodowej dla policjantów dzielnicowych tak naprawdę pokazuje jak szeroką wiedzę musi wykazywać się dzielnicowy podczas codziennej służby. Poza wiedzą prawną musi mieć szczególne umiejętności z zakresu komunikacji społecznej, wystąpień publicznych, być po części radcą prawnym, powiernikiem prywatnych (rodzinnych) spraw, psychologiem, a czasem terapeutą, bo spotyka się również z sytuacjami, gdzie obywatel po prostu potrzebuje się wygadać i oczekuje, że zwyczajnie zostanie wysłuchany.

Czy doświadczenie związane z udziałem w zawodach przełożyło się później w służbie?

Śmiało mogę powiedzieć, że tak. Po 4 latach od zawodów trafiłem do Szkoły Policji w Katowicach na stanowisko dydaktyczne w Zakładzie Prewencji i Ruchu Drogowego, gdzie kierownictwo

doceniło mój potencjał zbudowany na doświadczeniu zdobytym podczas codziennej służby w charakterze dzielnicowego oraz udziale w zawodach dla policjantów dzielnicowych. Już po roku służby w szkole wszedłem w skład zespołu ekspertów, który odpowiadał na jest za opracowanie założeń do poszczególnych konkurencji. Uczestniczę w przygotowaniu zawodów corocznie, a praca w zespole w dalszym ciągu poszerza moją wiedzę.

Jakie umiejętności powinien posiadać i rozwijać dzielnicowy?

Dzielnicowy musi wzbudzać zaufanie wśród społeczeństwa. Pomocne w tym są odpowiednie predyspozycje interpersonalne. Przygotowanie merytoryczne, spokój i opanowanie, a także umiejętność okazywania empatii w trudnej dla obywatela sytuacji. W związku z tym, że wypełnia zadania zarówno z obszaru prewencji jak i profilaktyki społecznej, a ponadto jest tzw. policjantem pierwszego kontaktu i powinien dobrze się czuć również podczas realizowanych wystąpień publicznych.

Na co zwróciłby Pan uwagę, jakie rady dałby Pan młodym policjantom rozpoczynającym służbę?

Realizując zajęcia dydaktyczne dla słuchaczy szkoleń podstawowych bardzo często podkreślałem, że policjant musi

uczyć, doskonalić swoją wiedzę i umiejętności przez cały okres służby, aby ustrzec się rutyny. Służba w Policji daje wiele możliwości ku temu, by znaleźć dla siebie przestrzeń, w której służbę będzie pełniło się lepiej, z większą satysfakcją. Na pewno w płynnym przejściu pomiędzy poszczególnymi komórkami, pionami pomocna jest chęć poszerzania swojej wiedzy, poszukiwania nowych doświadczeń. Taka świadomość, że mam wiedzę albo wiem jak ją zdobyć daje przekonanie, że poradzę sobie w każdej trudnej sytuacji i pomaga pozbyć się lęków przed ewentualnymi zmianami.

Analiza historycznego rozwoju zawodów „Dzielnicowy Roku” oraz losów jego laureatów pozwala dostrzec, że inicjatywa ta nie jest jedynie elementem zawodowego współzawodnictwa, ale także narzędziem wzmacniania prestiżu funkcji dzielnicowego i jedną z platform doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy. Wieloletnia organizacja przedsięwzięcia wpisuje się w trend profesjonalizacji i rosnącego znaczenia dzielnicowych jako kluczowych przedstawicieli Policji w lokalnych społecznościach. Przykłady ścieżek kariery laureatów wskazują, że udział w zawodach pełni swoistego rodzaju funkcję akceleratora rozwoju zawodowego, sprzyja obejmowaniu stanowisk kierowniczych i wzmacnianiu kompetencji w strukturach terenowych.

Udział w VI Finale Zawodów

Gogle VR

w nauczaniu pierwszej pomocy

PODKOM. ŁUKASZ SROGA

ZAKŁAD OGÓLNOZAWODOWY
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Umiejętność udzielania pierwszej pomocy i kwalifikowanej pierwszej pomocy stanowi jeden z kluczowych elementów przygotowania funkcjonariuszy Policji do realizacji ustawowych zadań związanych z ochroną życia i zdrowia obywateli.

Funkcjonariusze często jako pierwsi docierają na miejsce zdarzeń drogowych, katastrof czy nagłych zachorowań, dlatego ich przygotowanie praktyczne musi być nie tylko rzetelne, ale także możliwie najbardziej realistyczne.

Współczesna dydaktyka coraz częściej wykorzystuje nowoczesne technologie wspierające proces kształcenia. Jednym z najbardziej obiecujących narzędzi są gogle VR, które pozwalają na prowadzenie symulacji zdarzeń w sposób bezpieczny, powtarzalny i realistyczny. Wprowadzenie technologii VR do szkolenia policjantów w zakresie pierwszej pomocy może znacząco podnieść skuteczność nauczania oraz atrakcyjność zajęć. Wirtualna rzeczywistość umożliwia pełne „zanurzenie” użytkownika w trójwymiarowym środowisku generowanym komputerowo. Dzięki obrazowi 360° oraz dźwiękowi przestrzennemu użytkownik odczuwa wrażenie obecności w symulowanej sytuacji. Interakcja z otoczeniem może odbywać się za pomocą kontrolerów, co pozwala na wykonywanie czynności analogicznych do działań w czasie rzeczywistym.

Najważniejsze możliwości VR w szkoleniach pierwszej pomocy to: realistyczne symulacje zdarzeń drogowych i nagłych zachorowań, możliwość wielokrotnego powtarzania scenariuszy, natychmiastowa informacja zwrotna, indywidualne dostosowanie poziomu trudności, bezpieczne warunki nauki w sytuacjach wysokiego

ryzyka i stresu. W aplikacjach szkoleniowych uczestnik prowadzony jest przez wirtualnego asystenta, który nadzoruje prawidłowy przebieg działań zgodnie z algorytmami postępowania ratowniczego. System pozwala również na przeprowadzanie testów sprawdzających wiedzę i umiejętności w czasie rzeczywistym.

Wykorzystywana w procesie dydaktycznym aplikacja VR wraz z goglami spełnia trzy główne funkcje: edukacyjną, szkoleniową oraz promocyjną. Technologia VR wspiera proces kształcenia przyszłych funkcjonariuszy poprzez stworzenie warunków sprzyjających przyswajaniu wiedzy i rozwijaniu umiejętności praktycznych. Pozwala na prowadzenie ćwiczeń w realistycznych warunkach symulujących miejsce zdarzenia przy jednoczesnej kontroli instruktora.

Stosowanie VR jest możliwe w ramach zajęć na szkoleniu zawodowym podstawowym, podoficerskim (trudne interwencje i pierwsza pomoc), aspiranckim (udzielanie pierwszej pomocy), kursie specjalistycznym z zakresu udzielania pierwszej pomocy (UPP), kwalifikowanej pierwszej pomocy (KPP), kursach z zakresu ruchu drogowego czy taktyk i technik interwencji. VR umożliwia zwiększenie liczby osób ćwiczących jednocześnie – część grupy realizuje scenariusze realne, a pozostali – scenariusze wirtualne. Aplikacje VR mogą być wykorzystywane ponadto podczas szkoleń BHP dla funkcjonariuszy i pracowników, symulacji w ramach konsultacji i kół zainteresowań, konkursów oraz warsztatów edukacyjnych. Mobilność zestawów VR pozwala na prowadzenie działań edukacyjnych w różnych miejscach na terenie jednostki szkoleniowej lub poza nią oraz podczas innych przedsięwzięć, takich jak: dni otwarte szkół policyjnych, eventy edukacyjne, działania edukacyjno-profilaktyczne, współpraca z instytucjami zewnętrznymi.

Wytyczne Europejskiej Rady Resuscytacji podkreślają rosnącą rolę nowoczesnych technologii w edukacji ratowniczej. Szczególnie istotne są takie elementy jak: symulacje i wirtualna rzeczywistość, nauczanie hybrydowe oraz informacja zwrotna w czasie rzeczywistym. ERC rekomenduje stosowanie symulacji wysokiej wierności, nauczania opartego na scenariuszach, wirtualnej i rozszerzonej rzeczywistości. Technologie te zwiększają realizm szkolenia oraz umożliwiają

liwiają trening podejmowania decyzji w warunkach podwyższonego stresu. ERC zwraca uwagę również na znaczenie feedbacku, który poprawia jakość RKO, zwiększa skuteczność zapamiętywania oraz pozwala na korektę błędów na bieżąco. Podkreśla się także, że najlepsze efekty daje nauczanie oparte na aktywnym działaniu, realizmie scenariuszy, powtarzalności ćwiczeń. Wszystkie te elementy spełnia technologia VR.

Wdrożenie technologii VR przez Policję w nauczaniu pierwszej pomocy stanowi innowacyjne i obiecujące rozwiązanie, które może znacząco zwiększyć skuteczność edukacji policjantów. Realistyczne symulacje, wysoki poziom zaangażowania słuchaczy oraz możliwość bezpiecznego ćwiczenia reakcji w sytuacjach zagrożenia sprawiają, że technologia ta ma ogromny potencjał. Wpisuje się również w nowoczesne kierunki dydaktyki wskazane przez Europejską Radę Resuscytacji oraz odpowiada na potrzeby współczesnej edukacji i szkolenia służb mundurowych. Inwestowanie w nowoczesne metody edukacji jest inwestycją w bezpieczeństwo społeczeństwa, ponieważ każdy dobrze przygotowany funkcjonariusz może w przyszłości uratować ludzkie życie.

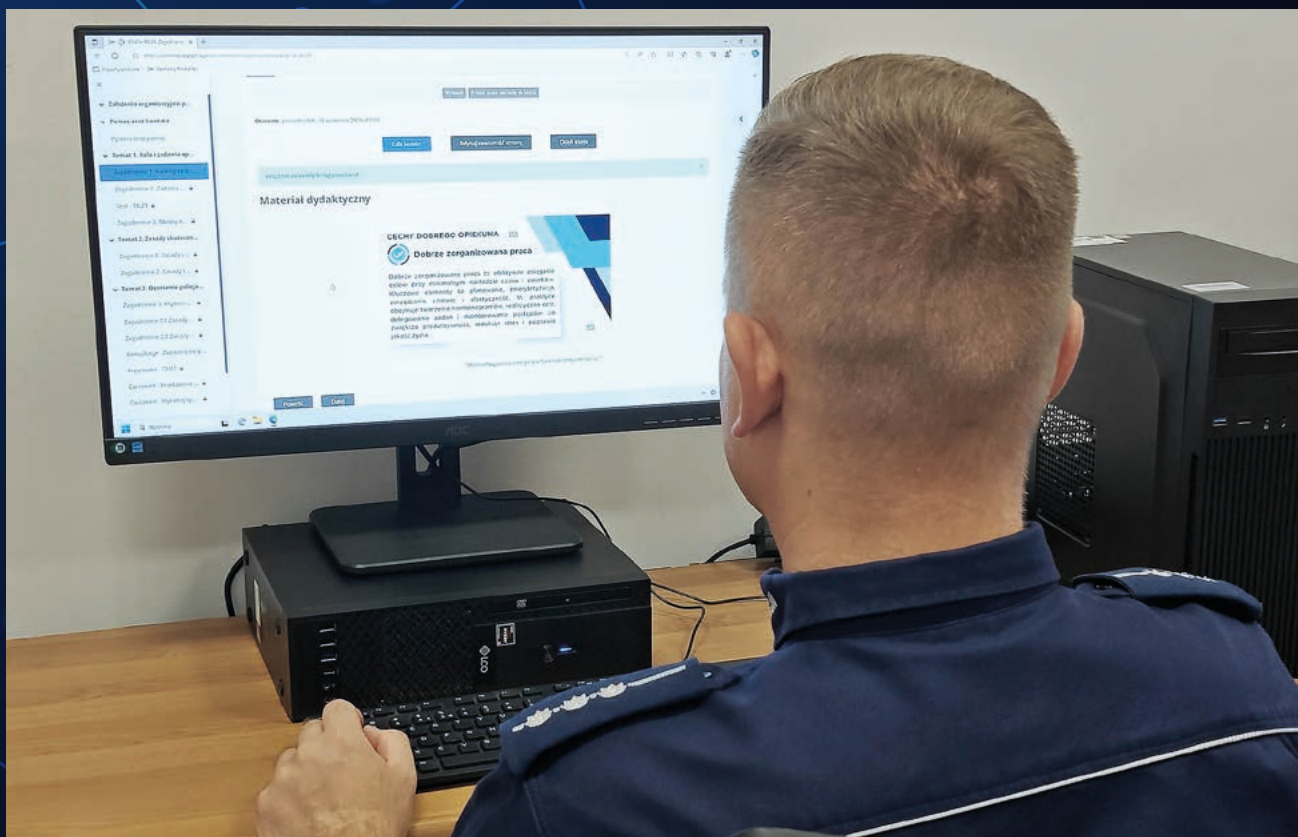
Nowoczesne nauczanie jako element atrakcyjności zawodu policjanta

ASP. SZT. MICHAŁ KLÓSKO,

ST. ASP. KONRAD KĘDZERSKI

WYDZIAŁ METODYKI I ORGANIZACJI SZKOLENIA
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Atrakcyjność policyjnej służby coraz częściej wiąże się nie tylko z jej charakterem, lecz także z możliwościami rozwoju jakie daje nowoczesne kształcenie.

Współczesna Policja funkcjonuje w rzeczywistości, która wymaga stałego dostosowywania się do zmian społecznych, technologicznych i organizacyjnych.

Zmieniają się zagrożenia, oczekiwania obywateli, sposób komunikowania się ze społeczeństwem, a także rynek pracy, na którym formacja zabiega o kandydatów.

MOŻLIWOŚCI ROZWOJU

W takich warunkach jednym z ważnych elementów atrakcyjności zawodu policjanta stają się możliwości

rozwoju, jakie daje służba. Stabilność zatrudnienia, misja publiczna i prestiż munduru pozostają istotne, ale coraz częściej równie ważne jest to, czy formacja pozwala zdobywać nowe kompetencje i przygotowywać do współczesnych wyzwań.

Nowoczesne nauczanie bezpośrednio wpisuje się w tę potrzebę. Nie chodzi przy tym wyłącznie o wykorzystanie platform cyfrowych, wirtualnej rzeczywistości czy zdalnych form kształcenia. Ich wartość ujawnia się dopiero wtedy, gdy służą konkretnym celom: lepszemu przygotowa-

niu do codziennych zadań, zwiększeniu dostępności szkoleń, zdobywaniu kwalifikacji i wzmacnianiu kompetencji potrzebnych w służbie.

Tę zależność można rozpatrywać zarówno z perspektywy osób, które dopiero rozważają wstąpienie do Policji, jak i funkcjonariuszy już pełniących służbę. Dla kandydatów nowoczesne kształcenie może być sygnałem, że formacja nie stoi w miejscu, korzysta z nowych narzędzi i przygotowuje do realiów współczesnego świata. Dla policjantów będących w służbie oznacza natomiast dostęp do dalsze-

go rozwoju, podnoszenia kwalifikacji i awansu. W obu przypadkach szkolenie staje się jednym z elementów budujących atrakcyjność policyjnej drogi zawodowej.

Dla kandydatów szczególne znaczenie ma to, czy zawód policjanta daje perspektywę rozwoju od pierwszych etapów kariery. Osoba stojąca przed wyborem drogi zawodowej porównuje dziś różne możliwości: stabilność zatrudnienia, wynagrodzenie, sens pracy, ale także dostęp do szkoleń, nowoczesnych narzędzi i specjalistycznych kompetencji. Nowoczesne formy nauczania zmieniają sposób postrzegania służb mundurowych. Sprawiają, że praca w formacjach odpowiedzialnych za bezpieczeństwo nie kojarzy się wyłącznie z hierarchią i rygorami, lecz coraz częściej także z dynamiką, rozwojem, innowacyjnością i wykorzystaniem nowych technologii.

ROZWÓJ TECHNOLOGICZNY

Kandydat decydujący się na założenie munduru otrzymuje w ten sposób sygnał, że rozwój technologiczny nie omija policyjnego przygotowania. Przeciwnie – służba może prowadzić do zdobywania kompetencji przydatnych w pracy z nowoczesnymi narzędziami, systemami wspierającymi działania Policji, środkami łączności, symulacjami czy rozwiązaniami cyfrowymi. Ma to znaczenie zwłaszcza dla młodych osób, które oczekują od przyszłego pracodawcy nie tylko stabilności, ale także możliwości uczenia się i rozwoju w środowisku odpowiadającym współczesnym realiom.

W tym kontekście rozwiązania rozwijane w Szkole Policji w Katowicach można potraktować jako przykład praktycznego łączenia tradycji z nowoczesnością. Przygotowanie do służby nadal opiera się na bezpośrednim kontakcie z wykładowcą, ćwiczeniach i kształtowaniu właściwych nawyków, ale jest uzupełniane narzędziami cyfrowymi, kształceniem hybrydowym oraz scenariuszami zbliżonymi do realnych sytuacji służbowych. Dzięki temu nowoczesne szkolenie nie zastępuje sprawdzonych metod, lecz wzmacnia je i czyni bardziej dostępnymi dla kolejnych grup funkcjonariuszy.

Ważne miejsce w tym procesie zajmuje rozwój platformy Moodle. Jednym z pierwszych kursów e-learningowych uruchomionych w Szkole Policji w Katowicach był kurs dla opiekunów służbowych realizujących zadania związane z adaptacją zawodową policjantów w służbie przygotowawczej. Wybór tej tematyki dobrze pokazuje, że nowoczesne nauczanie rozpoczęło od przygotowania kadry, która ma później wspierać młodszych funkcjonariuszy w wejściu do zawodu.

WSPARCIE W CODZIENNYCH ZADANIACH

Pierwsze doświadczenia służbowe młodego policjanta oznaczają przejście od wiedzy zdobytej w szkole do realiów codziennych zadań: kontaktu z obywatelem, podejmowania interwencji i działania pod presją czasu. Dlatego tak ważny jest model „mistrz – uczeń”, oparty na przekazywaniu doświadczenia, właściwych nawyków i praktycznych zasad służby przez bardziej doświadczonych funkcjonariuszy. Nowoczesne nauczanie nie zastępuje tej relacji, lecz może ją wzmacniać – przygotowując opiekunów do bardziej świadomego, uporządkowanego i odpowiedzialnego wspierania młodszych policjantów. Ma to znaczenie również z punktu widzenia atrakcyjności zawodu. Młody policjant, który od początku otrzymuje wsparcie dobrze przygotowanego opiekuna, łatwiej odnajduje się w nowych obowiązkach i szybciej buduje zawodową pewność działania. Służba może być dzięki temu postrzegana jako lepiej zorganizowana, bardziej profesjonalna i dająca solidne przygotowanie do realnych wyzwań.

MOŻLIWOŚĆ PODNOSZENIA KWALIFIKACJI

Nowoczesne nauczanie zwiększa atrakcyjność zawodu także przez większą dostępność szkoleń. Szczególnie widoczne jest to w przypadku szkoleń podoficerskich i aspiranckich. Uzyskanie odpowiednich kwalifikacji jest warunkiem awansu do kolejnych korpusów, dlatego dostępność tych kursów ma znaczenie nie tylko organizacyjne, ale również motywacyjne. Funkcjonariusz, który ma realną możliwość podnoszenia kwalifikacji, widzi przed sobą konkretną drogę dalszego rozwoju zawodowego.

Wprowadzenie formuły hybrydowej, łączącej nauczanie zdalne z zajęciami stacjonarnymi, pozwala ograniczać bariery związane z kierowaniem funkcjonariuszy na szkolenia. Dobrze pokazuje to porównanie roku poprzedzającego wdrożenie tego rozwiązania z pierwszym okresem jego funkcjonowania. W 2023 r. potrzeby szkoleniowe w korpusie podoficerów zrealizowano na poziomie 37%, a w korpusie aspirantów na poziomie 31%. Po wprowadzeniu szkoleń hybrydowych wskaźniki te wzrosły w 2024 r. odpowiednio do 78% i 67%. Dla policjantów oznaczało to krótszą drogę do uzyskania kwalifikacji, a tym samym realniejszą perspektywę awansu. Ma to znaczenie także dla jednostek organizacyjnych, ponieważ część procesu kształcenia może być realizowana bez długotrwałego wyłączenia policjantów z bieżących zadań. Dzięki temu podnoszenie kwalifikacji funkcjonariuszy w mniejszym stopniu wpływa na codzienną organizację służby.

Nie oznacza to oczywiście, że szkolenie policyjne może zostać w całości przeniesione do przestrzeni cyfrowej. Zawód policjanta wymaga ćwiczeń praktycznych, bezpośredniego kontaktu z instruktorem, pracy w grupie i działania pod presją. Nowoczesność polega więc nie na zastąpieniu praktyki ekranem, lecz na właściwym podziale procesu kształcenia. Teoria, materiały dydaktyczne i część sprawdzianów mogą być realizowane zdalnie, natomiast umiejętności wymagające działania, oceny sytuacji i reakcji w warunkach stresu powinny pozostać elementem zajęć praktycznych.

ROZWIJANIE KOMPETENCJI MIĘKKICH

Ważnym elementem nowoczesnego nauczania jest również rozwijanie kompetencji miękkich. W zawodzie policjanta komunikacja, odporność na stres, odpowiedzialność za słowo, współpraca i umiejętność działania w kontakcie z obywatelem zawsze miały duże znaczenie. Współczesne szkolenie coraz wyraźniej pokazuje jednak, że można je doskonalić w sposób zaplanowany, także z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych i e-learningu.

Przykładem takiego podejścia jest kurs specjalistyczny w zakresie

współpracy z mediami przygotowany w Szkole Policji w Katowicach, realizowany w całości na platformie Moodle. Pokazuje on, że e-learning może służyć nie tylko przekazywaniu wiedzy teoretycznej, ale również rozwijaniu umiejętności komunikacyjnych. Policjant pełniący zadania związane z kontaktem z mediami musi umieć przekazać informację w sposób jasny, odpowiedzialny i dostosowany do sytuacji. Ważne są tu zarówno wystąpienia publiczne, jak i właściwe reagowanie w sytuacjach stresowych wymagających szybkiej, precyzyjnej komunikacji. Dla osób rozważających wstąpienie do Policji może to być istotny sygnał, że służba daje możliwość rozwijania kompetencji przydatnych nie tylko podczas interwencji, ale także w kontakcie z ludźmi, pracy ze-

społowej, wystąpieniach publicznych i odpowiedzialnym komunikowaniu się w sytuacjach wymagających opanowania.

NAUCZANIE W PRAKTYCE

Dla kandydatów ważne jest również to, że nowoczesne nauczanie można zobaczyć w praktyce. Dni otwarte i wizyty młodzieży w Szkole Policji w Katowicach nie powinny być traktowane wyłącznie jako działania promocyjne. Ich znaczenie polega na pokazaniu zawodu od środka: przez kontakt z kadrami, sprzętem, technikami interwencji, pierwszą pomocą, strzelectwem czy symulacjami. Osoba zainteresowana służbą nie otrzymuje jedynie informacji o wymaganiach formalnych. Może zobaczyć, że przygotowanie do zawodu policjanta to nie tylko nauka prze-

pisów, lecz także praktyczne ćwiczenia, kontakt z nowoczesnym sprzętem i rozwijanie umiejętności potrzebnych w realnych sytuacjach.

Wśród prezentowanych rozwiązań szczególne zainteresowanie budzą narzędzia oparte na technologii VR. Wirtualna rzeczywistość, wykorzystywana między innymi w szkoleniach z pierwszej pomocy, pozwala ćwiczyć w warunkach bezpiecznych, ale zbliżonych do sytuacji realnych. Daje możliwość wielokrotnego przećwiczenia określonych scenariuszy i lepszego przygotowania do działania pod presją. Dla młodych ludzi, którzy na co dzień funkcjonują w świecie technologii cyfrowych, taki sposób nauki jest zrozumiały i angażujący. Jednocześnie pokazuje, że przygotowanie do służby w Policji obejmuje dziś także nowoczesne metody kształcenia.

Z perspektywy osób spoza formacji nowoczesne nauczanie może przelać uproszczony obraz Policji jako instytucji kojarzonej wyłącznie z dyscypliną, hierarchią i rygiorem. Oczywiście są one częścią służby, ale pokazuje, że obok nich istnieją także rozwój, technologia, specjalizacja i profesjonalne przygotowanie. Dzięki temu Policja może być postrzegana jako instytucja nowoczesna: korzystająca z najnowszych technologii, inwestująca w przygotowanie funkcjonariuszy i otwarta na rozwijanie różnych kompetencji.

Dla funkcjonariuszy już pełniących służbę nowoczesne nauczanie oznacza przede wszystkim łatwiejszy dostęp do dalszego rozwoju. Pozwala podnosić kwalifikacje, uzupełniać wiedzę i doskonalić umiejętności potrzebne w codziennych zadaniach, bez odrywania szkolenia od praktycznego wymiaru służby. Jego wartość nie polega więc wyłącznie na wykorzystaniu nowych narzędzi, lecz na tym, że pomagają one lepiej odpowiadać na rzeczywiste potrzeby funkcjonariuszy i formacji.

Nowoczesne nauczanie dla kandydatów może być zachętą do wyboru policyjnego mundurku, a dla funkcjonariuszy już pełniących służbę – potwierdzeniem, że Policja daje realne możliwości rozwoju, podnoszenia kwalifikacji i awansu.

Nauka z pasją

– działalność kół „Paragraf” i „Fides”

PODKOM. ARTUR KOPKA,
ASP. SZT. DAWID CICHOWSKI

ZAKŁAD SŁUŻBY KRYMINALNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Nowoczesne szkolenie policyjne to nie tylko realizacja programu nauczania przewidzianego dla słuchaczy kursów i szkoleń zawodowych.

To również tworzenie przestrzeni do rozwijania zainteresowań, zdobywania dodatkowej wiedzy oraz doskonalenia umiejętności, które w przyszłości mogą okazać się niezwykle cenne podczas pełnienia służby.

Taką rolę odgrywają funkcjonujące w Zakładzie Służby Kryminalnej Szkoły Policji w Katowicach Koło Prawnicze „Paragraf” oraz Naukowe Koło Kryminalistyczne „Fides”, które stanowią ważny element pozaprogramowej działalności edukacyjnej szkoły.

Zajęcia realizowane w ramach obu odbywają się cyklicznie poza obowiązkowymi godzinami szkolenia, a udział w nich jest całkowicie dobrowolny. Mimo to zainteresowa-

nie słuchaczy pozostaje niezmiennie wysokie. Dotychczas w ramach Koła Prawniczego „Paragraf” zrealizowano 15 spotkań, w których wzięło udział 600 słuchaczy. Natomiast w ramach Naukowego Koła Kryminalistycznego „Fides” w 2026 roku zorganizowano dwa spotkania, w których uczestniczyło około 40 słuchaczy. Regularnie organizowane spotkania, warsztaty, konkursy oraz przedsięwzięcia wyjazdowe przyciągają osoby chcące poszerzać swoje kompetencje zawodowe oraz poznawać zagadnienia wykraczające poza podstawowy program nauczania.

Szczególne miejsce w działalności pozalekcyjnej zajmuje Naukowe Koło Kryminalistyczne „Fides”, skupia-

jące słuchaczy zainteresowanych kryminalistyką, medycyną sądową oraz praktycznymi aspektami pracy dochodzeniowo-śledczej. Jednym z przedsięwzięć organizowanych w ramach koła są comiesięczne wyjazdy edukacyjne na sekcje zwłok, w których w 2026 roku wzięło udział około 150 słuchaczy. Uczestnicy mają możliwość obserwowania pracy specjalistów medycyny sądowej oraz zapoznania się z procedurami stosowanymi podczas sądowo-lekarskich badań pośmiertnych.

Wyjazdy te pozwalają słuchaczom zrozumieć znaczenie medycyny sądowej w procesie wykrywania sprawców przestępstw i ustalania okoliczności śmierci. Podczas spotkań omawiane są mechanizmy powstawania obrażeń, sposoby określania przyczyn zgonu oraz znaczenie opinii biegłych dla prowadzonych postępowań karnych. Wiedza zdobywana podczas takich zajęć stanowi niezwykle cenne uzupełnienie informacji przekazywanych podczas standardowego procesu dydaktycznego.

Nie mniejszym zainteresowaniem cieszą się zajęcia z zakresu kryminalistyki. Ich uczestnicy biorą udział w praktycznych warsztatach dotyczących oględzin miejsca zdarzenia. Zajęcia prowadzone są w formie symulacji, podczas których przygotowywane są fikcyjne miejsca przestępstw lub innych zdarzeń wymagających przeprowadzenia czynności procesowych. Prowadzący wcielają się w role policjantów realizujących oględziny i wykonują wszystkie czynności zgodnie z obowiązującymi procedurami.

Dziesiąty konkurs wiedzy prawnej

Podczas ćwiczeń zabezpieczają ślady daktyloskopijne, biologiczne i mechaniczne, sporządzają dokumentację fotograficzną, wykonują szkice sytuacyjne oraz przygotowują protokoły oględzin. Następnie analizują zgromadzony materiał dowodowy, podkreślając najistotniejsze elementy oraz możliwe sposoby usprawnienia prowadzonych czynności. Dzięki temu słuchacze zdobywają doświadczenie, które w przyszłości może przełożyć się na skuteczniejsze prowadzenie działań na rzeczywistych miejscach zdarzeń.

Równie aktywnie funkcjonuje Koło Prawnicze „Paragraf”, którego działalność koncentruje się wokół prawa karnego, procedury karnej oraz aktualnych problemów związanych z bezpieczeństwem i funkcjonowaniem organów ścigania. Jednym z najbardziej rozpoznawalnych przedsięwzięć organizowanych przez Koło Prawnicze „Paragraf” jest Konkurs Wiedzy Prawnej, który co roku stanowi okazję do sprawdzenia wiedzy i umiejętności słuchaczy.

Jubileuszowa, dziesiąta edycja konkursu odbyła się 18 czerwca 2026 roku i zgromadziła 40 uczestników szkolenia zawodowego podstawowego, którzy z własnej inicjatywy i chęci poszerzania wiedzy zdecydowali się wziąć udział w konkursie. Rywalizacja przebiegała w trzech etapach, obejmujących test z zakresu prawa karnego materialnego, procesowego i prawa wykroczeń, analizę kasusów prawnych oraz praktyczne zadanie polegające na rozwiązaniu fikcyjnej sprawy kryminalnej na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego.

Taka formuła pozwoliła zweryfikować nie tylko znajomość przepisów, ale przede wszystkim umiejętność ich właściwego stosowania w sytuacjach zbliżonych do realiów policyjnej służby. Wysoki poziom przygotowania uczestników potwierdził, że konkurs jest nie tylko formą zdrowej rywalizacji, lecz także skutecznym narzędziem rozwijania analitycznego myślenia, argumentacji oraz praktycznych kompetencji niezbędnych przyszłym funkcjonariuszom Policji.

Znaczną część spotkań w zakresie działalności Koła Prawniczego „Paragraf” stanowią zajęcia dyskusyjne

Słuchacze na zajęciach z medycyny sądowej

Zajęcia z zakresu kryminalistyki

i warsztatowe poświęcone zagadnieniom budzącym zainteresowanie społeczne oraz kontrowersje prawne. Dużą popularnością cieszyły się między innymi zajęcia dotyczące legalności działań tzw. łowców pedofilów. Podczas spotkań analizowano rzeczywiste przypadki nagłaśniane przez media, omawiano granice dopuszczalnych działań obywatelskich oraz konsekwencje prawne podejmowanych działań. Słuchacze wspólnie oceniali poszczególne sytuacje, wskazując potencjalne naruszenia prawa i możliwe skutki procesowe.

W ramach koła organizowane są także zajęcia poświęcone najbardziej znanym sprawom kryminalnym w historii Polski. Analiza działalności polskich seryjnych morderców pozwala uczestnikom poznać metody działania sprawców, sposoby prowadzenia wielowątkowych postępowań oraz techniki wykorzystywane przez organy ścigania podczas identyfikowania i zatrzymywania przestępców. Spotkania mają charakter interaktywny – słuchacze analizują materiał dowodowy, profile sprawców oraz przebieg śledztw, wyciągając wnioski

ski przydatne z punktu widzenia przyszłej służby.

Dużo uwagi poświęca się również zagadnieniom związanym z cyberbezpieczeństwem. W trakcie zajęć omawiane są najczęściej spotykane metody działania cyberprzestępców, zagrożenia wynikające z wykorzystywania nowoczesnych technologii oraz sposoby ochrony danych osobowych i systemów teleinformatycznych. Analizowane są przykłady oszustw internetowych, ataków phishingowych oraz przestępstw popełnianych z wykorzystaniem mediów społecznościowych. Słuchacze uczą się rozpoznawać mechanizmy działania sprawców oraz

poznają podstawowe zasady zabezpieczania śladów cyfrowych.

Istotnym obszarem działalności koła są również zagadnienia dotyczące środków odurzających i substancji psychotropowych. Zajęcia obejmują charakterystykę najczęściej spotykanych narkotyków, sposoby ich identyfikacji, wpływ na organizm człowieka oraz aktualne zagrożenia związane z pojawianiem się nowych substancji psychoaktywnych. Omawiane są także aspekty prawne związane z odpowiedzialnością karną za posiadanie, udzielanie czy handel środkami odurzającymi.

Duże zaangażowanie uczestników znajduje odzwierciedlenie w ich opi-

niach. Jak podkreślają słuchacze, zajęcia realizowane w ramach obu kół pozwalają spojrzeć na wiele zagadnień z praktycznej perspektywy i lepiej przygotować się do przyszłych wyzwań zawodowych. Do organizatorów regularnie docierają liczne pozytywne informacje od słuchaczy, którzy podkreślają, że zajęcia realizowane w ramach Koła Prawniczego „Paragraf” oraz Naukowego Koła Kryminalistycznego „Fides” stanowią cenne uzupełnienie procesu szkolenia. Ich praktyczna i warsztatowa forma pozwala spojrzeć na zagadnienia wykraczające poza podstawowy program nauczania z innej perspektywy, sprzyja pogłębianiu wiedzy oraz zachęca do dalszego samokształcenia. Dla wielu słuchaczy zajęcia stają się również inspiracją do podjęcia studiów lub specjalistycznego kształcenia w obszarach związanych z prawem, kryminalistyką czy cyberbezpieczeństwem. Nie bez znaczenia pozostaje także wymiar integracyjny działalności obu kół. Wspólne warsztaty, dyskusje i przedsięwzięcia sprzyjają wymianom doświadczeń, budowaniu relacji pomiędzy słuchaczami różnych kompanii oraz wzmacniają więzi ze środowiskiem dydaktycznym.

Należy podkreślić, że słuchacze poświęcają swój wolny czas, aby zdobywać dodatkową wiedzę i rozwijać zainteresowania. To pokazuje ich profesjonalne podejście do przyszłej służby oraz chęć ciągłego doskonalenia się. Podczas zajęć można zaobserwować ogromne zaangażowanie uczestników. Chętnie dyskutują, analizują skomplikowane problemy i proponują własne rozwiązania. Taka aktywność pozwala budować kompetencje, które będą procentować przez całą służbę.

Działalność Koła Prawniczego „Paragraf” oraz Naukowego Koła Kryminalistycznego „Fides” stanowi doskonały przykład skutecznego łączenia edukacji z pasją. Bogata oferta zajęć, ich praktyczny charakter oraz zaangażowanie zarówno słuchaczy, jak i prowadzących sprawiają, że inicjatywy te odgrywają ważną rolę w procesie przygotowania przyszłych funkcjonariuszy Policji do profesjonalnego i odpowiedzialnego wykonywania obowiązków służbowych.

Praktyczne zadania w trakcie spotkania koła naukowego „Fides”

Od kadeta do słuchacza

– nowa perspektywa rozwoju kadr

ST. ASP. KRZYSZTOF GAŁUSZKA

WYDZIAŁ DOWODZENIA I WYCHOWANIA

KOM. ROBERT KLIMA

WYDZIAŁ METODYKI I ORGANIZACJI SZKOLENIA
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji zwiększa limity zezwoleń na tworzenie klas mundurowych na rok 2026. Standaryzacja szkolenia w szkołach średnich otwiera zupełnie nową perspektywę dla jednostek dydaktycznych.

Uporządkowany system kształcenia sprawia, że wkrótce w nasze mury szkolne trafiać będą jeszcze lepiej przygotowani absolwenci – przechodząc płynnie od roli szkolnego kadeta do słuchacza szkoły Policji.

Do niedawna funkcjonowanie klas o profilu mundurowym w szkołach średnich opierało się na autorskich programach placówek oświatowych. Brak standaryzacji nie przynosił w pełni oczekiwanych rezultatów – za-

ledwie pięciu na stu uczniów decydowało się ostatecznie na związanie z formacją, a ich poziom przygotowania wstępnego był zróżnicowany. Nowelizacja Prawa oświatowego nadała szkoleniu jednolite ramy prawne i organizacyjne, co ma ogromne znaczenie dla optymalizacji późniejszego szkolenia zawodowego podstawowego i podnoszenia poziomu dyscypliny wśród nowo przyjętych funkcjonariuszy.

ROSNĄCA BAZA POTENCJALNYCH SŁUCHACZY

Klasy przygotowujące do służby w Policji i Straży Granicznej od lat cieszą się bardzo dużą popularnością, stanowiąc doskonałe zaplecze rekrutacyjne. W ubiegłym roku utworzono 239 oddziałów w liceach i technikach, a w roku szkolnym 2025/2026 naukę rozpoczęło blisko 5,8 tysiąca uczniów w całej Polsce. Największym uznaniem ten profil edukacji cieszy się w województwach:

- śląskim,
- wielkopolskim,
- mazowieckim.

Widząc ogromne zapotrzebowanie, przygotowano projekt rozporządzenia zwiększający limit zezwoleń na utworzenie oddziałów o profilu mundurowym w 2026 roku z 80 do 92. Pozwoli to przyjąć wnioski od wszystkich szkół spełniających rygorystyczne wymogi formalne.

UJEDNOLICONE STANDARDY WSPARCIEM DLA DYDAKTYKI POLICYJNEJ

Z punktu widzenia kadry dydaktycznej, kluczowym aspektem nowych regulacji jest jednolity program nauczania. Zapewnia on przyszłym słuchaczom solidny fundament merytoryczny i sprawnościowy. Całkowity program w szkole średniej to 170 godzin lekcyjnych, z czego 51 godzin przypada na teorię (prawo, bezpieczeństwo, wychowanie obywatelskie), a 119 godzin na zajęcia praktyczne (tatyka interwencji, musztra, pierwsza pomoc).

Placówki oświatowe objęte dofinansowaniem z MSWiA mogą inwestować w nowoczesne wyposażenie, tory przeszkód czy strzelnice wirtualne i pneumatyczne. Tego typu zaplecze sprzętowe gwarantuje, że młody adept już przed założeniem policyjnego munduru posiada wyrobione podstawowe nawyki z zakresu obsługi broni, przestrzegania regulaminów i życia w zespole.

UŁATWIONA ŚCIEŻKA: PRIORYTETOWY NABÓR W SZEREGI

Rozwój oddziałów o profilu mundurowym ma za zadanie wykształcić dojrzałych i zdecydowanych kandydatów. Aby zachęcić absolwentów do szybkiego podjęcia decyzji o wstąpieniu do Policji, przygotowano wymierne

korzyści w procedurze rekrutacyjnej. Dotyczą one osób, które zaaplikują do służby przed upływem 3 lat od zakończenia szkoły:

- **Zwolnienie z testu wiedzy** na etapie postępowania kwalifikacyjnego.
- **Zwolnienie z testu sprawności fizycznej** (jeśli uzyskali pozytywny wynik ze spełniającego wymogi testu sprawnościowego zdanego w ostatnim roku nauki w szkole).
- **Pierwszeństwo w przyjęciu do służby** (po pomyślnym zaliczeniu pozostałych etapów).

Dzięki takim rozwiązaniom certyfikowane klasy mundurowe stają się stabilnym pomostem łączącym szkolnictwo oświatowe z systemem naboru policyjnego. Proces dydaktyczny w szkołach Policji będzie w perspektywie kolejnych lat w coraz większym stopniu opierał się na słuchaczach świadomie wybierających swoją drogę, co z pewnością przełoży się na wyższą jakość służby i lepszą atmosferę szkoleniową wewnątrz kompanii.

OD POLICYJNEGO PRAKTYKA DO NAUCZYCIELA – NOWE WYZWANIA DYDAKTYCZNE

Wprowadzenie jednolitych standardów kształcenia w oddziałach o profilu mundurowym stawia nowe wyzwania nie tylko przed szkołami średnimi, lecz również przed Policją, która staje się bezpośrednim uczestnikiem procesu przygotowania młodzieży do świadomego wyboru przyszłej drogi zawodowej. Szczególna odpowiedzialność spoczywa przy tym na funkcjonariuszach realizujących zajęcia dydaktyczne. W przypadku garnizonu śląskiego są to m.in. policjanci, którzy na co dzień pełnią służbę w jednostkach organizacyjnych Policji podległych Komendzie Wojewódzkiej Poli-

cji w Katowicach, a prowadzenie zajęć dla młodzieży stanowi dla nich dodatkowe, wymagające zadanie, wykraczające poza codzienne obowiązki służbowe. Niewątpliwym ich atutem jest doświadczenie zawodowe oraz znajomość realiów służby. Dzięki temu uczniowie mogą poznawać policyjną rzeczywistość nie tylko przez pryzmat przepisów i programu nauczania, lecz również konkretnych doświadczeń funkcjonariuszy reprezentujących różne obszary policyjnej służby. Posiadanie wiedzy o charakterze eksperckim nie jest jednak tożsame z umiejętnością jej przekazywania. Praca dydaktyczna z młodzieżą wymaga m.in. odpowiedniego przygotowania metodycznego, znajomości zasad komunikacji, umiejętności przekonywującego motywowania oraz dostosowania metod nauczania do możliwości i potrzeb młodego odbiorcy.

SEMINARIUM JAKO PRZESTRZEŃ WYMIANY DOŚWIADCZEŃ

W odpowiedzi na te wyzwania 29 czerwca 2026 roku w Szkole Policji w Katowicach zorganizowano seminarium szkoleniowe dla funkcjonariuszy garnizonu śląskiego realizujących zajęcia dydaktyczne w oddziałach o profilu mundurowym. Przedsięwzięcie przygotowane przy udziale Wydziału Doboru i Szkolenia Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach stanowiło element metodycznego i merytorycznego wsparcia policjantów podejmujących się roli nauczycieli i instruktorów młodzieży.

Szczególną wartością seminarium było stworzenie przestrzeni do bezpośredniego spotkania dwóch środowisk, które – choć funkcjonują na różnych etapach policyjnego systemu kształcenia – w istocie realizują komplementarne cele. Z jednej strony byli

Etap nauczania	Licea Ogólnokształcące (4-letnie)	Technika (5-letnie)
Klasa I	minimum 30 godzin	30 godzin
Klasa II	minimum 60 godzin	60 godzin
Klasa III	minimum 60 godzin	30 godzin
Klasa IV	20 godzin	30 godzin
Klasa V	–	20 godzin
Razem	170 godzin	170 godzin

Program nauczania w szkole średniej

Kadeci klasy mundurowej podczas uroczystego apelu szkolnego. Zaledwie krok dzieli ich od ślubowania policyjnego

to nauczyciele policyjni Szkoły Policji w Katowicach, posiadający doświadczenie w prowadzeniu szkolenia zawodowego i doskonalenia zawodowego centralnego, z drugiej zaś funkcjonariusze jednostek terenowych, którzy swoją wiedzę opartą na doświadczeniu zawodowym przekazują uczniom szkół średnich. Wymiana doświadczeń pomiędzy tymi grupami pozwala budować wspólne rozumienie procesu kształcenia oraz sprzyja zachowaniu ciągłości pomiędzy edukacją w oddziale o profilu mundurowym a późniejszym przygotowaniem zawodowym nowo przyjętego policjanta.

OD JEDNORAZOWEGO WYDARZENIA DO MODELU WSPÓŁPRACY

Z tej perspektywy seminarium należy postrzegać nie jako jednorazowe wy-

darzenie szkoleniowe, lecz jako przykład szerszego modelu współpracy pomiędzy jednostką szkoleniową Policji, Komendą Wojewódzką Policji w Katowicach oraz funkcjonariuszami bezpośrednio zaangażowanymi w edukację młodzieży. Jakość kształcenia przyszłych kandydatów do służby zależy bowiem nie tylko od treści programu nauczania, liczby godzin dydaktycznych czy wyposażenia szkół, lecz przede wszystkim od kompetencji osób, które ten program realizują i mają niewątpliwie wpływ na przedstawienie młodemu człowiekowi rzeczywistego obrazu naszej formacji i codzienności policyjnej służby. Doświadczona kadra dydaktyczno-wychowawcza Szkoły Policji w Katowicach z otwartością przyjęła policjantów realizujących zadania na rzecz

oddziałów o profilu mundurowym, udzielając im wsparcia w obszarze metodyki nauczania oraz przekazując cenne wskazówki do prowadzenia procesu nauczania z wybranych obszarów programowych. Stworzona przestrzeń do wymiany doświadczeń pozwoliła spojrzeć na proces przygotowania przyszłych policjantów jako na spójny system, którego początkiem jest szkolna ławka w oddziale o profilu mundurowym, zaś kolejnym etapem może być policyjny mundur i przygotowanie zawodowe do służby w jednostce szkoleniowej.

OD KADETA DO SŁUCHACZA – CIĄGŁOŚĆ PROCESU KSZTAŁCENIA

Absolwent oddziału o profilu mundurowym, który po ukończeniu szkoły podejmie decyzję o wstąpieniu do Policji, nie będzie rozpoczynał swojej drogi od zera. Trafiając do szkoły Policji, przyniesie ze sobą pierwsze doświadczenia związane z dyscypliną, musztrą, podstawami prawa, taktyką interwencji czy udzielaniem pierwszej pomocy, ale również – co równie istotne – określony obraz służby ukształtowany przez funkcjonariuszy, którzy wcześniej pełnili wobec niego rolę nauczycieli i przewodników. W tym sensie droga „od kadeta do słuchacza szkoły Policji” zaczyna się znacznie wcześniej niż w dniu przyjęcia do formacji – a Szkoła Policji w Katowicach, wspierając tych, którzy jako pierwsi wprowadzają młodzież w świat policyjnych wartości, zadań i odpowiedzialności, staje się ważnym ogniwem tego procesu.

Seminarium szkoleniowe dla funkcjonariuszy realizujących zajęcia dydaktyczne w oddziałach o profilu mundurowym

W trosce o bezpieczeństwo

– problematyka interwencji wobec osób przejawiających niestandardowe zachowania

ML. INSP. TOMASZ STECHNIJ

ST. ASP. JĘDRZEJ KAŁUŻA

ZAKŁAD WYSZKOLENIA SPECJALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Współczesna służba w Policji wymaga od funkcjonariuszy wysokich kompetencji oraz gotowości do podejmowania złożonych działań w dynamicznie zmieniających się warunkach. Jednym z nich są interwencje podejmowane wobec osób przejawiających niestandardowe zachowania.

Do takiej kategorii zaliczamy osoby przejawiające zaburzenia psychiczne bądź znajdujące się w kryzysie psychicznym lub pozostające pod wpływem substancji psychoaktywnych. Niekiedy funkcjonariusze podejmujący interwencje mają do czynienia z pobudzeniem, agresją lub reagowaniem na ich działania w sposób trudny do przewidzenia. Sytuacje tego rodzaju wymagają od policjantów nie tylko właściwego przygotowania taktycznego, ale również wiedzy z zakresu psychologii, umiejętności komunikacyjnych, opanowania oraz świadomości potencjalnych zagrożeń, jakie mogą pojawić się podczas prowadzenia interwencji.

Szkoła Policji w Katowicach dostrzega rosnącą potrzebę szkolenia funkcjonariuszy w zakresie interwencji wobec osób z zaburzeniami psychicznymi lub przejawiają-

cymi niestandardowe zachowania. Pogarszający się stan zdrowia psychicznego społeczeństwa zwiększa liczbę takich interwencji, co wymaga doskonalenia metod nauczania, ujednolicenia procedur oraz wzmacniania współpracy między służbami i instytucjami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo i ratowanie życia.

Interwencje wobec osób reagujących w sposób niestandardowy są jednymi z najtrudniejszych. Zachowanie tych osób nie zawsze wynika ze złej woli czy świadomego przeciwstawiania się poleceniom. Zazwyczaj jest ono następstwem choroby, silnego pobudzenia, lęku, zaburzeń postrzegania rzeczywistości albo działania środków psychoaktywnych. Dlatego policjanci powinni umieć właściwie ocenić sytuację, rozpoznać zagrożenie i działać spokojnie, tak aby nie zwiększać napięcia, a jednocześnie zapewnić

bezpieczeństwo sobie i innym uczestnikom interwencji. Celem szkoleń, badań i konferencji jest nie tylko doskonalenie technik interwencji, ale przede wszystkim ochrona wszystkich uczestników zdarzenia. Dobrze przeprowadzona interwencja zmniejsza ryzyko obrażeń, zapobiega eskalacji złych emocji i pozwala udzielić potrzebnej pomocy. Ważne jest, aby policjant łączył stanowczość z empatią, jednocześnie szanując godność drugiego człowieka.

Ważnym elementem rozwoju tego obszaru są konferencje naukowo-dydaktyczne poświęcone interwencjom wobec osób z zaburzeniami psychicznymi i niestandardowym zachowaniem. Spotkania organizowane przy współpracy środowiska akademickiego, Policji, ratowników medycznych, psychologów, psychiatrów oraz przedstawicieli innych służb i instytucji tworzą przestrzeń do wymiany doświadczeń, prezentowania dobrych praktyk oraz omawiania najnowszych kierunków szkolenia.

Przykładem takich działań była konferencja zorganizowana 13 czerwca 2025 r. w Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach, podczas której przedstawiciele Szkoły Policji w Katowicach aktywnie uczestniczyli zarówno w części teoretycznej, jak i praktycznej wydarzenia.

Nasi dydaktycy przedstawili założenia programu kursu specjalistycznego dla policjantów służby prewencyjnej z zakresu podejmowania interwencji i reagowania na niestandardowe zachowania osób. Omówili cele oraz zakres kształcenia obejmujący m.in. stosowanie środków przymusu bezpośredniego, taktykę i techniki interwencji, komunikację z osobą objętą interwencją, współdziałanie z innymi służbami oraz udzielanie pierwszej pomocy. Zaprezentowano

metody szkoleniowe oparte na ćwiczeniach praktycznych i symulacjach interwencji prowadzonych w warunkach możliwie najbardziej zbliżonych do rzeczywistych. Przedstawiono również mechanizmy oceny nabytych kompetencji, pozwalające weryfikować poziom przygotowania. Szczególną uwagę poświęcono bezpieczeństwu osobistemu policjantów i osób, wobec których podejmowane są interwencje. W części praktycznej zaprezentowano sposoby bezpiecznego obezwładniania i kontrolowania agresywnych osób z wykorzystaniem zasad proksemiki, pracy na odpowiednim dystansie oraz technik partnerskich zwiększających bezpieczeństwo i skuteczność prowadzonych działań.

Kolejnym etapem rozwijania tej tematyki były:

- I Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Dydaktyczna „Interwencje fizyczne wobec osób z zaburzeniem psychicznym lub niestandardowym zachowaniem – współczesne wyzwania”, która odbyła się 27 października 2025 r. w Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu pod hasłem „Interweniować mądrze i bezpiecznie”;
- Konferencja naukowo-dydaktyczna „Interwencje wobec osób z zaburzeniami psychicznymi i niestandardowym zachowaniem – współczesne wyzwania”, która odbyła się w dniach 16-17 czerwca 2026 r. w Ośrodku Szkolenia Policji w Poznaniu z siedzibą w Gnieźnie.

We wszystkich konferencjach uczestniczyli przedstawiciele Szkoły Policji w Katowicach, w tym insp. dr Gabriela Socha – Zastępca Komendanta Szkoły Policji w Katowicach właściwa w sprawach dydaktycznych, mł. insp. Tomasz Stechnij – kierownik Zakładu Wyszczolenia Specjalnego

oraz nauczyciele policyjni – podkom. Adrian Grela oraz st. asp. Jędrzej Kałuża.

Programy spotkań obejmowały zagadnienia systemowe, medyczne, prawne oraz taktyczno-szkoleniowe, umożliwiając kompleksowe omówienie zasad bezpiecznego i profesjonalnego reagowania wobec osób w kryzysie psychicznym lub zachowujących się w sposób niestandardowy. Ważnym elementem wydarzeń były prezentacje rozwiązań taktycznych i technicznych stosowanych podczas trudnych interwencji, przygotowane przez przedstawicieli Szkoły Policji w Katowicach we współpracy z pracownikami naukowymi Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach.

Podczas tego typu przedsięwzięć kluczowe znaczenie ma współpraca między służbami zajmującymi się szeroko rozumianym bezpieczeństwem. Skuteczność i bezpieczeństwo działań policjantów zależą od właściwej kooperacji z zespołami ratownictwa medycznego, strażą pożarną, służbami porządkowymi, personelem medycznym oraz przed-

stawicielami instytucji pomocowych. Wspólne szkolenia i konferencje sprzyjają unifikacji procedur, usprawnieniu komunikacji oraz lepszemu zrozumieniu zadań poszczególnych służb, co przekłada się na sprawniejsze reagowanie w sytuacjach kryzysowych i ograniczenie ryzyka nieporozumień podczas działań interwencyjnych.

Reasumując, z perspektywy Szkoły Policji w Katowicach, skuteczne i bezpieczne prowadzenie interwencji wobec osób przejawiających niestandardowe zachowania wymaga kompleksowego przygotowania funkcjonariuszy. Kluczowe znaczenie ma praktyczne szkolenie, łączące wiedzę z zakresu taktyki i technik interwencji, komunikacji, psychologii oraz ratownictwa medycznego. W obliczu zmieniających się wyzwań społecznych niezbędne jest systematyczne doskonalenie kompetencji policjantów oraz wykorzystywanie nowoczesnych metod szkoleniowych, wspieranych sztuczną inteligencją. Takie podejście przekłada się na bezpieczeństwo funkcjonariuszy, osób objętych interwencją oraz wzmacnia zaufanie społeczne do Policji.

Budowanie relacji podczas sportowej rywalizacji

– obchody 100-lecia sportu w Policji

ST. ASP. JĘDRZEJ KAŁUŻA

ZAKŁAD WYSZKOLENIA SPECJALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Sport w Policji to nie tylko sprawdzian sprawności fizycznej, odporności psychicznej i charakteru. To także przestrzeń budowania relacji, wzmacniania zaufania, integracji środowiska oraz kształtowania postaw potrzebnych w codziennej służbie.

W roku obchodów 100-lecia sportu w Policji warto spojrzeć na rywalizację nie jako na cel sam w sobie, lecz jako na narzędzie tworzenia więzi.

Rywalizacja sportowa najczęściej kojarzy się z wynikiem, miejscem na podium i walką o zwycięstwo. W policyjnej rzeczywistości ma jednak szersze znaczenie. Służba wymaga współpracy, odpowiedzialności, opanowania, komunikacji i zaufania do drugiego człowieka. Te same wartości są obecne w sporcie. Na boisku, bieżni, strzelnicy czy przy stole tenisowym liczy się nie tylko indywidualna forma, lecz także umiejętność działania według zasad, szacunek do przeciwnika i gotowość wspierania zespołu. Dlatego sport w Policji jest czymś więcej niż aktywnością fizyczną. Jest praktyczną szkołą charakteru i relacji.

Obchody 100-lecia sportu w Policji pozwalają przypomnieć, że aktywność sportowa od lat towarzyszy formacji nie jako dodatek do służby, ale jako

ważny element jej kultury. Wspólne treningi i zawody pomagają przełamywać bariery, łączą funkcjonariuszy różnych pionów, słuchaczy, kadre dydaktyczną i pracowników Policji. Rywalizacja prowadzona w duchu fair play tworzy sytuację, w których ludzie poznają się poza formalnymi rolami. Uczą się reagować na presję, przyjmować porażki, cieszyć się sukcesem innych i konsekwentnie dążyć do celu. To doświadczenia, które później procentują w codziennej służbie.

W Szkole Policji w Katowicach ten wymiar sportu jest szczególnie widoczny. Organizowane w ostatnich miesiącach przedsięwzięcia sportowe pokazały, że różne dyscypliny mogą służyć temu samemu celowi: wzmacnianiu wspólnoty. Turnieje koszykówki, piłki nożnej halowej czy siatkówki nie były wyłącznie okazją do wyłonienia najlepszych drużyn. Stały się przestrzenią spotkania, wspólnego wysiłku i integracji środowiska szkolnego. Emocje towarzyszące grze, doping ki-

biców, konieczność szybkiego podejmowania decyzji i odpowiedzialność za zespół budowały atmosferę, która zbliżała uczestników bardziej niż oficjalne spotkania.

Sport zespołowy szczególnie mocno pokazuje, że relacje powstają w działaniu. Drużyna nie wygrywa wyłącznie dzięki umiejętnościom pojedynczych zawodników. Potrzebuje komunikacji, wzajemnego zaufania, podziału zadań i gotowości do wzięcia odpowiedzialności za wspólny wynik. Są to kompetencje bliskie policyjnej służbie. Właśnie dlatego turnieje rozgrywane w szkole miały znaczenie wykraczające poza sportową tabelę. Doskonałym przykładem na to, że sport buduje relacje nie tylko podczas rozgrywek, ale także poza boiskiem są inicjatywy, które słuchacze organizują razem z kadrami szkół. W sposób naturalny wprowadza ich to w środowisko organizacji od zupełnie innej strony. Pokazuje kulisy pracy projektowej i koncepcyjnej gdzie młodzi adepci mogą zdobywać doświad-

czenie. Mają również szansę zapoznawać się z elementami zarządzania i dowodzenia w praktyce, co w procesie długofalowym może przygotowywać ich do objęcia wyższych stanowisk. Wspólna praca to także świetna okazja do budowania więzi i jedności, która jest tak istotna w naszym środowisku zawodowym. Jako przykład kooperacji słuchaczy z kadrą należy wyróżnić organizację następujących wydarzeń sportowych.

• Charytatywny turniej tenisa stołowego

21 stycznia 2026 r. Turniej przebiegał w sportowej, a zarazem serdecznej atmosferze. Zawodnicy rywalizowali w systemie szybkich meczów eliminacyjnych, wykazując się dużym zaangażowaniem, duchem fair play oraz wysokim poziomem umiejętności. Oprócz rywalizacji sportowej ważnym elementem wydarzenia była integracja środowiska szkolnego oraz promocja aktywnego stylu życia. Wsparcia organizacyjnego udzielił Samorząd Słuchaczy Szkoły Policji w Katowicach, którego przedstawiciele aktywnie włączyli się w przygotowanie oraz realizację wydarzenia. Zwycięzcy turnieju zostali uhonorowani pamiątkowymi dyplomami, jednak największą nagrodą była satysfakcja z udziału w inicjatywie charytatywnej i realne wsparcie działań WOŚP. Turniej po raz kolejny udowodnił, że sport może skutecznie łączyć ludzi i służyć ważnym społecznym celom.

• E-turniej jako nowoczesna forma spędzania wolnego czasu przez słuchaczy

Pomysł spotkał się z bardzo dużym zainteresowaniem. Rywalizacja rozpoczęła się od eliminacji rozgrywanych wcześniej na poszczególnych kompaniach. Najlepsi zawodnicy awansowali do wielkiego finału, który odbył się w auli szkoły. Turniej był nie tylko okazją do sportowej rywalizacji, ale przede wszystkim świetną formą spędzania wolnego czasu przez słuchaczy. Takie inicjatywy pokazują, że czas po zajęciach można wykorzystać w sposób aktywny, integrujący i jednocześnie wpisujący się w nowoczesne trendy.

st. asp. Jędrzej Kałuża

Szkoła Policji w Katowicach

Rozkazem 111/25 Komendanta Szkoły Policji w Katowicach 17 października 2025 r. st. asp. Jędrzej Kałuża – młodszy wykładowca Zakładu Wyszczolenia Specjalnego został powołany na Pełnomocnika Komendanta Szkoły Policji w Katowicach do spraw Sportu w Policji.

Do zadań pełnomocnika należą:

- współpraca z jednostkami organizacyjnymi Policji oraz instytucjami zewnętrznymi w celu wspierania policyjnego sportu,
- nadzór i koordynacja działań sportowych,
- promocja aktywności fizycznej.

Turniej tenisa stołowego

Finałisti e-turnieju

Reprezentanci naszej szkoły w Biegu z Pochodnią Strzegących Prawa

XIV Mistrzostwa Policji w Strzelaniu

Turniej Koszykówki 3x3

• Bieg z Pochodnią Strzegących Prawa na rzecz Olimpiad Specjalnych

8 maja 2026 r., Hala Sportowa Arena w Katowicach. We współpracy z organizatorami ustalono, iż podczas inauguracji ogień olimpijski zostanie wniesiony przez policjantów – słuchaczy szkolenia zawodowego podstawowego oraz kadrę dydaktyczną. To doskonała okazja do budowania zaufania społecznego do munduru i promowania policji. Jak współcześnie się mawia „sportu nikt nie hejtuje”.

• XIV Mistrzostwa Policji w Strzelaniu

22 maja 2026 r., Szkoła Policji w Katowicach. Rywalizacja odbywała się w dwóch konkurencjach. Pierwsza polegała na oddaniu dwóch serii po 10 strzałów do tarcz w wyznaczonym czasie. Druga konkurencja obejmowała strzelanie po 50-metrowym dobiegu, podczas którego zawodnicy oddawali łącznie 20 strzałów. Wszystkie konkurencje rozgrywano z odległości 25 metrów. Ponadto dla 8 najlepszych zawodników w klasyfikacji indywidualnej odbyła się konkurencja finałowa. Przy organizacji zaangażowani słuchacze, którzy wspólnie z kadrą dydaktyczną zajmowali się oprawą oraz przeprowadzeniem mistrzostw.

• Turniej Koszykówki 3x3

10 czerwca 2026 r., Szkoła Policji w Katowicach. Mecze sędziował nauczyciel policyjny posiadający licencję uprawniającą do prowadzenia oficjalnych spotkań koszykówki. Turniej był doskonałą okazją, by wspólnie spędzić czas, wzmocnić więzi w środowisku szkolnym i promować aktywny tryb życia. W trakcie meczów nie brakowało widowiskowych rzutów, a także zaciętej walki o każdy punkt. Po kilku godzinach intensywnej gry wyłoniono zwycięzców.

• Międzynarodowe Zawody Szkół Policji w Piłce Nożnej o Puchar Komendanta Szkoły Policji w Katowicach

27 czerwca 2026 r. W sportowej rywalizacji uczestniczyło osiem drużyn, reprezentujących szkoły i instytucje policyjne z kraju oraz z zagranicy. Ze-

społy w swoich grupach rywalizowały systemem „każdy z każdym”, a dwie najlepsze drużyny z każdej grupy awansowały do fazy finałowej, w której walczyły o miejsca od pierwszego do czwartego. Podczas tego wydarzenia również można było liczyć na aktywny udział słuchaczy, którzy dbali o zaplecze logistyczne, a także dobrą atmosferę.

Powyższe inicjatywy pokazały także, że sport może być narzędziem solidarności. Przygotowanie tego typu przedsięwzięć wymagało sporego zaangażowania słuchaczy w kwestie organizacyjne, informacyjne i techniczne. Oczywiście świetnie poradzili sobie z zadaniami, co buduje wzajemne zaufanie i spójność organizacji. Uczestnicy, kibice i organizatorzy tworzyli wspólnotę skupioną wokół wartości, które są szczególnie ważne w policyjnej służbie: wrażliwości, odpowiedzialności społecznej i gotowości niesienia pomocy. Sport stawał się wtedy językiem empatii i realnego wsparcia.

Taki wymiar aktywności jest istotny, ponieważ Policja nie funkcjonuje w oderwaniu od społeczeństwa. Każde przedsięwzięcie, które pokazuje funkcjonariuszy jako ludzi zaangażowanych, solidarnych i gotowych do współdziałania, wzmacnia zaufanie do formacji. Wydarzenia sportowe o charakterze pomocowym czy społecznym budują mosty między środowiskiem policyjnym a obywatelami. Pokazują, że sprawność i rywalizacja mogą iść w parze z odpowiedzialnością, otwartością i troską o innych.

Ważnym obszarem sportu w Policji pozostają również zawody związane bezpośrednio z przygotowaniem zawodowym. Mistrzostwa strzeleckie czy inne formy rywalizacji odwołujące się do umiejętności służbowych mają szczególne znaczenie. Łączą sportową presję z doskonaleniem koncentracji, precyzji, opanowania i odpowiedzialności. Dają też możliwość wymiany doświadczeń między przedstawicielami różnych jednostek i służb. W takim ujęciu sport nie tylko integruje, ale również wzmacnia profesjonalizm. Pozwala doskonalić kompetencje potrzebne w sytuacjach, w których liczą się spokój, samodyscyplina i świadomość

Międzynarodowe Zawody Szkół Policji w Piłce Nożnej

mość konsekwencji podejmowanych działań.

Rywalizacja może być także formą pamięci. Biegi upamiętniające policjantów poległych podczas służby pokazują, że sport potrafi wyrażać szacunek tam, gdzie same słowa bywają niewystarczające. Wspólne pokonywanie trasy, wysiłek fizyczny i obecność przedstawicieli różnych środowisk tworzą szczególną atmosferę wspólnoty. Uczestnicy nie rywalizują wyłącznie o wynik. Biorą udział w wydarzeniu, które przypomina o etosie służby, poświęceniu i ciągłości policyjnej pamięci. W takim kontekście sport staje się hołdem, a jednocześnie sposobem budowania więzi między pokoleniami funkcjonariuszy.

Policyjny sport coraz częściej wykracza również poza tradycyjnie rozumiane dyscypliny. Nowoczesne formy aktywności, w tym rywalizacja elektroniczna, pokazują, że integracja może przyjmować różne postacie. Dla młodszych słuchaczy jest to naturalna przestrzeń spotkania, odpoczynku i zdrowej rywalizacji. Dla całego środowiska szkolnego – okazja do lepszego wzajemnego poznania się. Niezależnie od formy, istotą pozostaje wspólne przeżywanie emocji, przestrzeganie zasad i budowanie relacji opartych na szacunku.

Wszystkie te przykłady prowadzą do jednego wniosku: sport w Policji ma wiele wymiarów, ale jego wspólnym mianownikiem są relacje. Może

służyć doskonaleniu zawodowemu, integracji, pomocy, pamięci, promocji zdrowego stylu życia i budowaniu więzi ze społeczeństwem. Może wzmacniać odporność psychiczną, uczyć odpowiedzialności i kształtować postawy potrzebne w służbie. Najważniejsze jest jednak to, że pozwala ludziom spotkać się w działaniu – uczciwym, wymagającym i opartym na zasadach.

100-lecie sportu w Policji nie jest więc wyłącznie okazją do podsumowania historii. To także moment, aby podkreślić jego aktualne znaczenie. W czasach, w których służba stawia przed funkcjonariuszami coraz bardziej złożone wyzwania, potrzebne są narzędzia wzmacniające wspólnotę, zaufanie i gotowość do współpracy. Sport spełnia tę rolę w sposób naturalny. Uczy, że rywalizacja nie musi dzielić. Może mobilizować, integrować i pomagać budować więzi, które są fundamentem skutecznej służby.

W Szkole Policji w Katowicach sport pozostaje ważną częścią życia szkolnego i procesu kształtowania przyszłych funkcjonariuszy. Nie zastępuje szkolenia zawodowego, ale je uzupełnia. Tworzy przestrzeń, w której można sprawdzić charakter, nauczyć się współpracy i doświadczyć odpowiedzialności za innych. Dlatego rywalizacja sportowa, choć oparta na walce o wynik, staje się jednym z najskuteczniejszych sposobów budowania relacji w Policji.

Przegląd sportowy

jubileuszowego roku 100-lecia sportu w Policji

ST. ASP. JĘDRZEJ KAŁUŻA

ZAKŁAD WYSZKOLENIA SPECJALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Obchody 100-lecia sportu w Policji to idealna okazja, aby promować kulturę fizyczną wśród funkcjonariuszy. Powszechnie wiadomo, że służba i wysoka sprawność motoryczna idą ze osobą w parze. Policjant zdrowy i kondycyjnie przygotowany jest pewny swoich umiejętności.

Kolejnym faktem jest to, że wykonanie jakiegokolwiek techniki interwencyjnej na przykład obezwładnienia, dźwigni czy przyjęcie stabilnej postawy obronnej nie jest możliwe, jeżeli ciało nie jest odpowiednio przygotowane. Bez względu na to czy jest to pływanie, bieganie, gra w tenisa czy gry zespołowe, każ-

da z tych aktywności dodatkowo wpływa na wydolność, wytrzymałość i mobilność.

Stare porzekadło mówi „najpierw przykład – później wykład” i jest w tym prostym powiedzeniu wiele prawdy. Nic tak nie motywuje jak prezentowanie przekazywanych wartości we własnym życiu. To właśnie taka postawa

potrafi ukształtować i utrwalić odpowiednie wzorce, a przede wszystkim pokazać, że można! W niniejszym przeglądzie sportowym, zamieszczone zostaną przykłady osób, które swoją codzienną postawą zachęcają innych do stawiania i osiągania swoich własnych celów i motywują do realizowania pasji.

asp. szt. Marek Chrapkiewicz

Asp. Marek Chrapkiewicz, pełniący swoje obowiązki służbowe na stanowisku instruktora taktyki i technik interwencji, sam jest czynnym zawodnikiem w kilku dyscyplinach sportów walk. Z tym, czego uczy na co dzień jest związany od kilkudziesięciu lat i jego klasę oraz fachowość potwierdzają jego osiągnięcia sportowe. Jest multimedalistą w mistrzostwach świata, mistrzostwach Polski, mistrzostwach służb mundurowych w sportach walki takich jak: judo, brazylijskie i sportowe jiu-jitsu, grappling. W bieżącym roku potwierdził swoją zawodniczą formę, zdobywając srebrny medal na Mistrzostwach Służb Mundurowych w Sportach Walki organizowanych przez Akademię Wojsk Lądowych we Wrocławiu. Ta prestiżowa impreza sportowa zrzesza najlepszych reprezentantów formacji mundurowych z całego kraju.

nadkom. Adam Hetman

Kolejnym przykładem potwierdzającym wysoki poziom sportowego i zawodowego przygotowania kadry Szkoły Policji w Katowicach były XIV Mistrzostwa Policji w Strzelaniu. W zawodach uczestniczyły 92 osoby reprezentujące 30 drużyn, w tym przedstawiciele komend wojewódzkich, jednostek szkoleniowych Policji oraz innych służb mundurowych.

Najlepszym zawodnikiem mistrzostw został Adam Hetman reprezentujący Szkołę Policji w Katowicach. Zajęcie pierwszego miejsca w klasyfikacji indywidualnej oraz zdobycie Pucharu Komendanta Głównego Policji potwierdziło jego bardzo wysokie umiejętności strzeleckie, precyzję, opanowanie i odporność na presję. Sukces miał także wymiar zespołowy, ponieważ reprezentacja Szkoły Policji w Katowicach zwyciężyła w klasyfikacji drużynowej, również zdobywając Puchar Komendanta Głównego Policji. Wynik ten był efektem dobrego przygotowania całej drużyny, konsekwencji oraz umiejętności utrzymania wysokiego poziomu podczas wszystkich konkurencji.

Strzelectwo jest dyscypliną szczególnie mocno związaną z policyjnym przygotowaniem zawodowym. Wymaga nie tylko sprawności technicznej, lecz także koncentracji, samokontroli, odpowiedzialności za podejmowane działania i właściwego reagowania w warunkach zmęczenia oraz presji czasu. Doskonalenie tego rodzaju umiejętności bezpośrednio wpływa na jakość wykonywanej pracy, podnosi kompetencje funkcjonariuszy i zwiększa ich gotowość do skutecznego oraz bezpiecznego działania w służbie. Osiągnięcia Adama Hetmana i całej reprezentacji Szkoły Policji w Katowicach są więc nie tylko sukcesem sportowym, ale również potwierdzeniem wysokiego poziomu kompetencji zawodowych.

Adam Hetman z powodzeniem reprezentuje Policję nie tylko podczas zawodów organizowanych w Szkole Policji w Katowicach, ale również w prestiżowych turniejach krajowych i międzynarodowych. Podczas XXIII Międzynarodowych Zawodów Strzeleckich w Czechach zdobył wraz z reprezentacją Polskiej Policji pierwsze miejsce w klasyfikacji drużynowej, natomiast w XX Międzynarodowym Wieloboju Strzeleckim w Rembertowie współtworzył zwycięski zespół, a indywidualnie zajął 9. miejsce w gronie bardzo silnych zawodników.

st. asp. Mateusz Tchórzewski

Na następne wyróżnienie zasługuje udział naszego dydaktyka, starszego aspiranta Mateusza Tchórzewskiego, instruktora Zakładu Prewencji i Ruchu Drogowego Szkoły Policji w Katowicach, w „Setce Komandosa”. To ekstremalne wydarzenie sportowe zaliczane jest do prestiżowego cyklu biegów wojskowych „Wielki Szlem Komandosa” i od lat przyciąga najbardziej wytrzymałych zawodników z całej Polski. Uczestnicy mierzą się z dystansem 100 kilometrów w formule maksymalnie zbliżonej do realiów działań wojskowych. Bieg rozpoczyna się nocą, a zawodnicy pokonują trasę w pełnym umundurowaniu, z obowiązkowym obciążeniem, często w wymagającym terenie i przy zmiennych warunkach atmosferycznych. Każdy kilometr to walka nie tylko z dystansem, ale również z własnymi ograniczeniami. Ukończenie „Setki Komandosa” wymaga doskonałego przygotowania fizycznego, ale również istotne są odporność psychiczna oraz umiejętność działania pod presją czasu. To właśnie te cechy są nieodłącznym elementem codziennej służby policjantów, a udział w tego typu przedsięwzięciach stanowi ich naturalne potwierdzenie. Niewątpliwie taka postawa pokazuje, że można połączyć pasję ze służbą i tym samym motywować innych do przekraczania granic własnych możliwości.

post. Tomasz Wojtowicz

Nie tylko kadra Szkoły Policji w Katowicach może pochwalić się znaczącymi sukcesami sportowymi. Wśród słuchaczy szkolenia zawodowego podstawowego znajdują się również osoby, które dopiero rozpoczynają swoją służbę w Policji, a już mają na swoim koncie imponujące osiągnięcia. Jedną z nich jest post. Tomasz Wojtowicz, zawodnik specjalizujący się w biegach długodystansowych i przełajowych oraz nordic walking, startujący także w zawodach triathlonowych. Jego sportowy dorobek obejmuje medale mistrzostw świata i Europy, zarówno w rywalizacji indywidualnej, jak i drużynowej. Wśród najważniejszych osiągnięć znajdują się dwa złote medale Mistrzostw Świata INWA w Lahti w 2024 roku, zdobyte na dystansach 5 i 10 kilometrów, a także trzy indywidualne złote medale mistrzostw Europy. Tomasz Wojtowicz zwyciężał również w zawodach Pucharu Świata i klasyfikacjach generalnych Pucharu Świata ONWF oraz INWA. Jest wielokrotnym medalistą mistrzostw Polski, dwukrotnym zdobywcą tytułu Zawodnika Sezonu PZNW, a także medalistą mistrzostw Polski służb mundurowych. Łącznie wystartował w 315 oficjalnych zawodach biegowych, nordic walking i triathlonowych, aż 294 razy zajmując miejsce na podium, w tym 184 razy zwyciężając. Tak bogate doświadczenie sportowe jest dowodem systematyczności, wytrwałości i umiejętności konsekwentnego dążenia do celu. Cechy te mają istotne znaczenie również w służbie policyjnej, w której liczą się odporność psychiczna, dobra kondycja, samodyscyplina oraz gotowość do działania mimo zmęczenia i presji.

Międzynarodowe Zawody Szkół Policji w Piłce Nożnej

Kolejnym wydarzeniem wpisującym się w obchody 100-lecia sportu w Policji były Międzynarodowe Zawody Szkół Policji w Piłce Nożnej o Puchar Komendanta Szkoły Policji w Katowicach, rozegrane 27 czerwca 2026 roku. W rywalizacji uczestniczyło osiem drużyn reprezentujących krajowe i zagraniczne szkoły oraz in-

stytucje policyjne. Reprezentanci Szkoły Policji w Katowicach po serii emocjonujących spotkań zajęli drugie miejsce. Bardzo dobry wynik osiągnęła również drużyna Koła nr 33 Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych przy Szkole Policji w Katowicach, kończąc turniej na trzeciej pozycji. Indywidualne wyróżnienie otrzymał reprezentujący ten zespół insp. w st. sp. Dariusz Walczak, uznany za najlepszego bramkarza zawodów. Turniej był jednak czymś więcej niż tylko sportową rywalizacją i walką o jak najlepszy wynik. Tego rodzaju przedsięwzięcia budują jedność organizacji, wzmacniają więzi pomiędzy funkcjonariuszami, pracownikami i emerytami policyjnymi oraz korzystnie wpływają na całe środowisko zawodowe. Rywalizacja prowadzona zgodnie z zasadami fair play promuje etos służby oparty na dyscyplinie, odpowiedzialności, wzajemnym szacunku i zaangażowaniu. Piłka nożna wymaga ponadto stałej komunikacji, zaufania oraz umiejętności współdziałania, a więc cech mających szczególne znaczenie także podczas realizacji codziennych obowiązków służbowych, między innymi w trakcie wykonywania zadań patrolowych. Międzynarodowy charakter zawodów sprzyjał również wymianie doświadczeń i budowaniu relacji pomiędzy przedstawicielami różnych szkół policyjnych, pokazując, że sport może skutecznie łączyć ludzi i wzmacniać wspólnotę całej formacji.

asp. szt. Marcin Marszałek

Kolejną osobą, której sportowe osiągnięcia zasługują na szczególne wyróżnienie, jest asp. szt. Marcin Marszałek, wykładowca Zakładu Wyszkożenia Specjalnego Szkoły Policji w Katowicach. Od kilku lat z powodzeniem startuje on w zawodach siłowych, specjalizując się w wyciskaniu sztangi, trójboku siłowym oraz konkurencji Strict Curl, polegającej na uginaniu ramion ze sztangą przy podparciu ciała o ścianę. Dyscypliny te wymagają nie tylko dużej siły fizycznej, lecz także precyzji technicznej, systematycznego przygotowania, samodyscypliny i odporności psychicznej.

Jednym z pierwszych znaczących sukcesów Marcina Marszałka było zwycięstwo w zawodach Strict Curl rozegranych 17 czerwca 2023 roku w Płońsku. W kategorii wagowej do 90 kg zajął 1. miejsce z wynikiem 67,5 kg, a w klasyfikacji Open Masters powyżej 40. roku życia uplasował się na 2. pozycji. Kolejne sukcesy odniósł w 2024 roku. Podczas Mistrzostw Polski w wyciskaniu sztangi leżąc, zorganizowanych 13 kwietnia w Akademii Sztuki Wojennej w Warszawie, wycisnął 165 kg, zdobywając 1. miejsce w kategorii do 100 kg BP Raw MPF Masters oraz dwa drugie miejsca – w kategorii BP Raw MPF Open i BP Raw do 100 kg M40-49.

Dwa tygodnie później, podczas Mistrzostw Czech i Słowacji w Trójboku Siłowym i Strict Biceps, zajął 2. miejsce w swojej kategorii. Następnie, 19 maja 2024 roku, reprezentował Szkołę Policji w Katowicach podczas Mistrzostw Europy GPC w Trójboku Siłowym i Strict Curl w czeskim Trutnovie. W zawodach

uczestniczyło ponad 600 zawodników z 26 krajów. Marcin Marszałek uzyskał kolejno wyniki 65, 70 i 72,5 kg, poprawiając rekord życiowy oraz zdobywając 2. miejsce w kategorii Masters 45-49 lat. Wraz z reprezentacją polskich policjantów zajął również 2. miejsce w klasyfikacji drużynowej. Potwierdzeniem jego wszechstronności sportowej był także debiut w trójboku siłowym podczas VII Mistrzostw Polski w Trójboku Siłowym Classic RAW oraz III Mistrzostw Polski Służb Mundurowych w Trójboku Siłowym Classic RAW Federacji WPC Polska, rozegranych w dniach 9-12 października 2024 roku. W rywalizacji z udziałem blisko 300 zawodników uzyskał 190 kg w przysiadzie, 160 kg w wyciskaniu sztangi na ławce oraz 185 kg w martwym ciągu. Rezultat w wyciskaniu oznaczał nowy rekord Polski w kategorii Master M2 do 100 kg. Ostatecznie zajął 3. miejsce w klasyfikacji Master M2 open, 2. miejsce w klasyfikacji Master M2 służb mundurowych oraz współtworzył zwycięską drużynę służb mundurowych.

Osiągnięcia asp. szt. Marcina Marszałka pokazują, że konsekwencja, regularny trening i umiejętność przekraczania własnych ograniczeń pozwalają skutecznie łączyć służbę z realizowaniem sportowych ambicji. Jego wyniki są nie tylko potwierdzeniem wysokiej sprawności fizycznej, ale także przykładem samodyscypliny, wytrwałości i odporności na presję, czyli cech szczególnie istotnych w codziennej służbie policyjnej.

Przedstawione osiągnięcia pokazują, że sport odgrywa w Policji znacznie większą rolę niż tylko forma aktywności fizycznej. Kształtuje wytrwałość, odporność psychiczną, dyscyplinę i umiejętność działania pod presją, a więc cechy niezbędne w codziennej służbie. Sukcesy funkcjonariuszy, wy-

kładowców i słuchaczy Szkoły Policji w Katowicach są najlepszym dowodem na to, że pasja sportowa może iść w parze z profesjonalizmem, zaangażowaniem oraz odpowiedzialnością za drugiego człowieka.

Niniejszy przegląd wpisuje się w obchody 100-lecia sportu w Poli-

cji, przypominając o jego wieloletniej tradycji i znaczeniu dla całej formacji. Jest również okazją do uhonorowania osób, które swoją postawą i wynikami sportowymi budują pozytywny wizerunek Policji oraz inspirują innych do podejmowania aktywności.

Druga strona

ceremoniału policyjnego

KOM. BARBARA BARAN

WYDZIAŁ PREZYDIALNY
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Obecnie obowiązujący w polskiej Policji ceremoniał został wprowadzony Zarządzeniem nr 22 Komendanta Głównego Policji z dnia 1 lipca 2025 roku. Aktualne przepisy zastąpiły poprzedni ceremoniał z 2012 roku.

Dokument ten precyzyjnie reguluje metody i formy organizowania i przeprowadzania uroczystości, obchodów i innych imprez okolicznościowych organizowanych w Policji lub z udziałem funkcjonariuszy Policji.

Etos i ceremoniał policyjny to fundamenty tożsamości naszej formacji.

Etos bowiem stanowi zespół wartości, takich jak honor, oddanie i dyscyplina, podczas gdy ceremoniał jest sformalizowanym wyrazem tych idei – zbiorem zasad i reguł zachowania podczas uroczystości, obchodów i innych imprez okolicznościowych organizowanych w Policji lub z udziałem funkcjonariuszy. Stanowi on zatem

wyraz szacunku do munduru oraz dumy z pełnionej służby. Jego podstawowym przesłaniem jest dążenie do tego, aby uroczystości z udziałem policyjnej asysty honorowej, policjantów oraz przedstawicieli środowiska policyjnego przebiegały w atmosferze powagi, podniosłości i były wyrazem szacunku dla narodowych symboli.

W czasie uroczystości (państwowych, policyjnych, patriotycznych i patriotyczno-religijnych), policyjną asystę honorową mogą zapewnić:

- kompania reprezentacyjna Policji,
- kompania honorowa,
- pododdział honorowy,
- orkiestra policyjna albo trębacz,

- werblista,
- poczet sztandarowy,
- poczet flagowy,
- posterunek honorowy z bronią albo posterunek honorowy bez broni,
- policjanci do składania wieńców i wiązanek,
- motocyklowa asysta honorowa,
- pododdział konny Policji,
- szpaler reprezentacyjny z bronią albo bez broni,
- policjanci do niesienia odznaczeń, medali oraz odznak,
- dowódca uroczystości.

Mundurowi biorący udział w policyjnej asyście honorowej są symbolem etosu zawodu policjanta, a udział w wyżej wymienionych uroczystościach jest dla nich powodem do dumy, wielkim zaszczytem, a niejednokrotnie i pasją. Asystując przy uroczystościach zawsze działają zgodnie z policyjnym ceremoniałem, choć nie brak im też nowatorskiego podejścia m.in. do musztry paradnej. Przygotowując się do uroczystości ćwiczą z ogromnym zaangażowaniem, nierzadko poświęcając swój wolny czas.

Ceremoniał policyjny ma na celu kultywowanie policyjnych tradycji, integrowanie środowiska oraz umacnianie pozytywnego wizerunku Policji w społeczeństwie. Wpływa on na życie funkcjonariuszy i ich rodzin oraz odbiór formacji przez społeczeństwo. Buduje dumę zawodową, scala środowisko, a podczas ceremonii

pogrzebowych czy rocznicowych zapewnia ogromne wsparcie emocjonalne i uhonorowanie poświęcenia. Ceremonie takie jak ślubowanie nowo przyjętych funkcjonariuszy nadają służbie w Policji rangę misji, przypominając o złożonej rocie i wzmacniając poczucie odpowiedzialności za porządek publiczny. Wspólne obchody Święta Policji kultywują tradycje formacji i ocieplają jej wizerunek, co ułatwia codzienną służbę z lokalną społecznością.

Imprezy o charakterze ceremonialnym są przede wszystkim wyzwaniem, ponieważ wymagają precyzyjnej organizacji, ścisłego trzymania się etykiety oraz radzenia sobie z presją czasu i oczekiwań. Choć dla niektórych mogą wydawać się nudne ze względu na powtarzalność i sztywne ramy, udana ceremonia, która przyciąga i budzi podziw tłumu jest nagrodą zarówno dla funkcjonariuszy biorących udział w policyjnej asyście honorowej jak i koordynujących oraz nadzorujących przygotowanie uroczystości.

Poniżej zaprezentuję sylwetki czterech policjantów, którzy mają bogatą wiedzę i doświadczenie w zakresie ceremoniału policyjnego. Każdy z nich odpowiedział na kilka pytań związanych z osobistymi przeżyciami oraz własną praktyką w zakresie pełnionej służby z racji udziału w policyjnej asyście honorowej, organizacji uroczystości lub sprawowania pieczy nad jej przebiegiem.

mł. insp. Roman Maciejewski**– naczelnik Wydziału ds. Ceremoniału Policyjnego Gabinetu Komendanta Głównego Policji**

Służbę w Policji rozpoczął w październiku 1999 roku w Oddziale Prewencji Policji w Warszawie, gdzie realizował zadania w zakresie służby prewencyjnej, a także zabezpieczenia różnego rodzaju przedsięwzięć o charakterze masowym. Decyzją przełożonych w lutym 2012 roku objął stanowisko zastępcy dowódcy kompanii prewencji wykonującej zadania Kompanii Reprezentacyjnej Policji. Dowódcą tego pododdziału został w kwietniu 2015 roku. Służbę w tej wyjątkowej kompanii realizował do kwietnia 2019 roku, następnie został przeniesiony do Gabinetu Komendanta Głównego Policji na stanowisko naczelnika Wydziału ds. Ceremoniału Policyjnego. Od kilku lat zajmuje się przygotowywaniem i organizacją na terenie całego kraju uroczystości państwowych, policyjnych, patriotycznych, patriotyczno-religijnych z udziałem osobistości państwowych, kierownictwa resortu spraw wewnętrznych i administracji oraz Policji. Jest absolwentem Akademii Pedagogiki Specjalnej im. M. Grzegorzewskiej w Warszawie.

Moje zainteresowanie ceremoniałem policyjnym zrodziło się... Jak sięgam pamięcią to zawsze lubiłem oglądać w telewizji uroczystości państwowe, czyli Święto Narodowe Trzeciego Maja i Narodowe Święto Niepodległości. Policyjny los, który skierował mnie do kompanii reprezentacyjnej Policji sprawił, że na poważnie zainteresowałem się ceremoniałem policyjnym.

Motywacją i jednocześnie wyzwaniem dla mnie była tu praca nad samym sobą i nad właściwym kierowaniem podległym zespołem, z którym wspólnie stanowiłem swego rodzaju „wizytówkę naszej formacji”. Z czasem zrozumiałem też, że ceremoniał to nie tylko zbiór sztywnych przepisów, ale przede wszystkim żywy język takich wartości jak honor, pamięć i etos służby. Chęć kultywowania tych tradycji oraz przekazywania ich innym policjantom stała się moją pasją i drogą zawodową.

Pożądane cechy i umiejętności policjanta wchodzącego w skład policyjnej asysty honorowej to... Przede wszystkim wysoka samodyscyplina, aparycja i sprawność fizyczna. Realizacja zadań w formie asysty honorowej wymaga od policjanta skupienia, odporności na stres i zmęczenie, a także niemal perfekcyjnego opanowania poszczególnych elementów musztry. Ponadto w mojej ocenie pożądane jest również poczucie odpowiedzialności, cierpliwość, wytrwałość i determinacja.

Mój udział w policyjnej asyście honorowej, który utknął mi najbardziej w pamięci... W mojej pamięci pozostaje oczywiście uroczysta odprawa wart z okazji Narodowego Święta Niepodległości, która odbyła się na Pl. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie w listopadzie 2015 roku, gdzie po raz pierwszy w imieniu Policji złożyłem meldunek jako dowódca warty. Pozostają we mnie niestety także uroczystości związane z pożegnaniem policjantów, którzy tragicznie stracili życie podczas służby.

Emocje, które towarzyszą mi w trakcie udziału w policyjnej asyście honorowej... Biorąc udział w policyjnej asyście honorowej czułem zawsze satysfakcję, dumę i ogromną odpowiedzialność. Zależało mi, by ludzie patrzyli na nas policjantów z szacunkiem i uznaniem.

Czy udział w policyjnej asyście honorowej wpłynął na moje życie? Tak, zdecydowanie. Służba z ceremoniałem policyjnym ukształtowała mój charakter – nauczyła mnie cierpliwości, dbałości o najmniejszy detal oraz szacunku do historii, tradycji, barw i symboli narodowych, munduru i do drugiego człowieka. Przeniosła się także na życie prywatne, ucząc mnie organizowania czasu, konsekwencji w działaniu i dążenia do perfekcji. Służba w tym obszarze dla mnie to nie tylko praca, ale też tożsamość, z której jestem niezwykle dumny.

mł. insp. Janusz Rygielski**– dowódca Kompanii Prewencji Oddziału Prewencji Policji w Katowicach**

Do Policji wstąpił 1 września 1993 r. Cały swój okres służby pełnił w Oddziale Prewencji Policji w Katowicach, gdzie początkowo zajmował kolejno stanowiska: aplikanta, policjanta, a następnie starszego policjanta Kompanii Prewencji. Z dniem 1 czerwca 1998 r. objął stanowisko dowódcy drużyny Plutonu Prewencji, a od 1 lipca 2001 r. asystenta Zespołu Łączności, Transportu i Zaopatrzenia. Następnie od 1 października 2002 r. wykonywał obowiązki na stanowisku dowódcy plutonu Kompanii Prewencji, a od 16 stycznia 2009 r. zastępcy dowódcy Kompanii Prewencji. Z dniem 1 czerwca 2016 r. został mianowany na stanowisko dowódcy Kompanii Prewencji.

Moje zainteresowanie ceremoniałem policyjnym zrodziło się...

Trudno powiedzieć czy ono się zrodziło. Jak to w życiu wszystko jest dziełem przypadku. Generalnie to w latach 90. w Policji nie istniały pododdziały honorowe w takiej formie jak znamy je dziś. Kiedyś w ramach kompanii prewencji, która pełniła służbę patrolową w umundurowaniu obecnie znanym jako wyjściowe, nie było problemu ze skompletowaniem i wystawieniem asysty honorowej. W razie potrzeby mogła ją wystawić każda kompania, która np. miała w danym dniu szkolenie. Później wewnętrznie

w ramach jednostki poszczególne osoby zaczęły się w tym specjalizować, a następnie twór pod nazwą kompania honorowa na bazie ówczesnego Samodzielnego Pododdziału Prewencji Policji w Bielsku-Białej został sformalizowany. Następnie za sprawą insp. Aleksandra Agackiego, dowódcy OPP w Katowicach, kompania honorowa została przeniesiona na stałe do OPP w Katowicach i tu przez lata funkcjonowała na bazie służby kandydackiej. Po wygaszeniu służby kandydackiej dowódca jednostki wskazał na Kompanię Prewencji i jako pododdział, na bazie którego będzie funkcjo-

nować pododdział honorowy. W tym czasie jeden z plutonów kompanii stanowiła orkiestra. Ja w tym czasie byłem funkcjonariuszem innej kompanii, ale z polecenia dowódcy jednostki rozpocząłem realizowanie zadań w przedsięwzięciach kompanii honorowej. I tak rozpocząłem współpracę z kompanią honorową biorąc udział w uroczystościach i doskonaląc swoje umiejętności w tym zakresie. Decyzja dowódcy korelowała z moim zainteresowaniem tematem regulaminu, ceremoniału czy uroczystości i w sumie to można powiedzieć, że wyczytał to w moich myślach. Sytuacja ta trwała do czasu kiedy po zmianach kadrowych trafiłem na Kompanię Prewencji i jako zastępca dowódcy. I ta przygoda trwa do dziś. Oczywiście to nie jest tak, że robię to przymusowo bo lubię to co robię, ale jakby nie kilka czynników, które wystąpiły na przestrzeni lat oraz faktu, że poprzedni dowódca jednostki widział mnie w tym obszarze działania, to kto wie, czy byłbym tu gdzie jestem.

Pożądane cechy i umiejętności policjanta wchodzącego w skład policyjnej asysty honorowej to...

Moim zdaniem to chęć do działania, podobnie jak w każdej dziedzinie życia. W dalszej kolejności odporność

fizyczna i umiejętność opanowania stresu. Koordynacja ruchowa i odrobina słuchu, żeby muzyka nie przeszkadzała w marszu. No i trzeba być odrobinę przystojnym ☺.

Mój udział w policyjnej asyście honorowej, który utkwiał mi najbardziej w pamięci... Nie mam w pamięci jakiejś konkretnej sytuacji. Nie będę chyba zbyt odkrywczy jak powiem, że pierwsze dowodzenie kompanią w trakcie uroczystości było tak stresujące, że aż nic nie pamiętam ☺. Tak żartobliwie, to są to wszystkie sytuacje związane z różnego rodzaju wypadkami w trakcie realizacji oprawy uroczystości, które na początku wywołują stres, a po upływie czasu stanowią cenny materiał do anegdot i dowcipów oraz nieocenione źródło wiedzy na temat przewidywania możliwych niedociągnięć. A tak na poważnie to najbardziej w pamięci pozostają mi asysty związane z pogrzebami policjantów zwłaszcza tych, których znałem. Kiedy patrzę na rodzinę, a przede wszystkim na dzieci tych ludzi i tę roz-

pacz związaną z nagłym odejściem, to przeżywam to razem z nimi.

Emocje, które towarzyszą mi w trakcie udziału w policyjnej asyście honorowej... Patrz wyżej, a dodatkowo, mimo że zajmuję się uroczystościami już chwilę to zawsze towarzyszy mi niepewność jak to wszystko się potoczy, czy nie pojawią się sytuacje, które będą zaskoczeniem dla wszystkich, a z którymi nie będzie możliwości nic zrobić. Kiedy stoi się w trakcie uroczystości na placu i pojawią się jakieś problemy, to nie ma możliwości osobiście zadziałać i pozostaje liczyć na doświadczenie ludzi. Dlatego mam czasami wrażenie, że jestem bezsilny, a nie ma możliwości jak w filmie nagrać daną scenę jeszcze raz. Czasami porównuję udział asysty do przedstawienia w teatrze – wszystko się dzieje w czasie rzeczywistym, a na koniec, gdy całość się uda, to mam satysfakcję z dobrze zrealizowanego zadania.

Czy udział w policyjnej asyście honorowej wpłynął na moje życie?

Nie będzie niczym odkrywczym kiedy powiem, że całe nasze życie zawodowe wpływa pośrednio i bezpośrednio na nasze życie. Na pewno przez udział we wszelkiego rodzaju uroczystościach poznałem wielu ludzi i byłem w miejscach, do których pewnie bym prywatnie nie trafił. Mam możliwość spotykać się z policjantami szeregowymi jak i z komendantami wojewódzkimi, Komendantem Głównym i jego Zastępcami.

Przeciętny policjant nie ma takiej możliwości. Do tego trzeba dodać osoby związane ze stowarzyszeniami czy środowisko związkowe. Czasami łapię się na tym, że liczba tych osób jest tak duża, że zatracam się w tym, kto jest kim i skąd znam tę osobę. Przede wszystkim jednak myślę, że lubię to co robię i w momencie kiedy odejdę ze służby, a wiadomo, że kiedyś to nastąpi, będzie mi mocno brakowało tego zamieszania, tych emocji związanych z przygotowaniem i samą uroczystością. Dlatego na razie staram się odsuwać tę myśl od siebie ☺.

asp. szt. Waldemar Skotarski**– kapelmistrz Orkiestry Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach**

Do służby w Policji wstąpił z dniem 15 lutego 1995 roku. Zadania służbowe realizował kolejno jako policjant, referent, dowódca drużyny i dowódca plutonu w Oddziale Prewencji Policji w Katowicach. Od początku służbę pełni w orkiestrze policyjnej: najpierw nieetatowej, działającej w ramach Kompanii I OPP w Katowicach, od 2013 r. utworzonej w strukturze Wydziału Prezydialnego KWP w Katowicach, a od października 2015 roku w strukturach Wydziału Gabinet Komendanta Wojewódzkiej Policji w Katowicach. W marcu 2010 roku objął stanowisko kapelmistrza orkiestry, zapewniając organizację występów i koncertów dla Policji i społeczeństwa, przygotowuje zespół do udziału w paradach, defiladach oraz uroczystościach patriotycznych upamiętniających rocznice i święta. Muzycy orkiestry pod jego kierownictwem uświetniają nie tylko uroczystości państwowe, patriotyczne, resortowe, religijne i pogrzebowe, ale co ważne dla społeczności lokalnych również imprezy kulturalne, jubileuszowe organizowane na terenie województwa śląskiego.

Moje zainteresowanie ceremoniałem policyjnym zrodziło się... Tak naprawdę wszystko zaczęło się w 2010 roku kiedy objąłem kierowanie pracą orkiestry. Na początku czytanie ceremoniału było trochę na zasadzie, że muszę, ale z upływem czasu wiedziałem, że chcę. Myślę, że rok 2013, kiedy orkiestra stała się zawodową, podejście do ceremoniału zmieniło się diametralnie. Nie tylko wymagamy od siebie profesjonalnego poziomu muzycznego, ale również ceremonialnego. I to jest piękne, przekładając to na scenę muzyczną czy uroczysty apel.

Pożądane cechy i umiejętności policjanta wchodzącego w skład policyjnej asysty honorowej to... Wszystkie osoby odpowiedzialne za przebieg uroczystości, mam na myśli: dowódcę uroczystości, dowódcę kompanii, kapelmistrza, tamburmajora i lektora. To przede wszystkim spokój, czujność i opanowanie, ale również umiejętność podejmowania szybkich decyzji, adekwatnych do chwili i zaistniałych sytuacji. Wszystkie uroczystości niby takie same, ale inne. Wszystko dzieje się na żywo i zawsze coś lub ktoś może nas zaskoczyć.

Mój udział w policyjnej asyście honorowej, który utkwił mi najbardziej w pamięci... Myślę, że każda z uroczystości w jakiś sposób utkwiła mi w pamięci. Są uroczystości, koncerty, o których się mówi i chce się rozmawiać, jak również te, o których chciałoby się zapomnieć.

Emocje, które towarzyszą mi w trakcie udziału w policyjnej asyście honorowej... Podczas każdej z uroczystości powinien towarzyszyć ogromny spokój i opanowanie. To się rozpoczyna i kończy. Nie ma czasu na poprawki. Pomimo wielu prób, ustaleń zawsze jest coś, co może w trakcie wyniknąć, a co nie było omawiane. Sztuką jest nad tym zapanować i nie dać odczuć osobom postronnym, że coś było inaczej. Jeżeli to potrafimy, to świadczy o naszym profesjonalizmie.

Czy udział w policyjnej asyście honorowej wpłynął na moje życie? Tak, ogromnie. Od 2013 roku zmieniło się wszystko, z pasjonatów, amatorów na profesjonalistów. Mówimy tutaj o orkiestrze, jak również o mnie osobie. Piękne jest to, w jaki sposób ci policjanci muzycy podchodzą do uroczystości czy koncertów, jak dużo wymagają od siebie żeby być ciągle lepszym.

nadkom. Marcin Czapla**– dowódca kompanii Wydziału Dowodzenia i Wychowania Szkoły Policji w Katowicach**

Służbę w Policji rozpoczął 4 grudnia 2006 r. pełniąc służbę kandydacką w Oddziale Prewencji Policji w Warszawie (do 3 grudnia 2007 r.). Po krótkiej przerwie został ponownie, z dniem 27 lutego 2008 r., przyjęty do służby, tym razem w Oddziale Prewencji Policji w Katowicach, gdzie pełnił służbę na stanowiskach wykonawczych. Z dniem 16 kwietnia 2014 r. został przeniesiony do Szkoły Policji w Katowicach. Początkowo zajmował stanowisko asystenta Wydziału Metodyki i Organizacji Szkolenia. Z dniem 16 stycznia 2015 r. powierzono mu obowiązki na stanowisku dowódcy kompanii wyżej wymienionego wydziału, a z dniem 1 sierpnia 2015 r. mianowano go na to stanowisko. Następnie z dniem 1 stycznia 2019 r. objął stanowisko dowódcy kompanii Wydziału Dowodzenia i Wychowania Szkoły Policji w Katowicach. W 2012 r. został absolwentem Górnośląskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Mysłowicach na kierunku pedagogika resocjalizacyjna.

Moje zainteresowanie ceremoniałem policyjnym zrodziło się... W momencie, gdy wstąpiłem do Policji. Z czasem zacząłem dostrzegać podziw dla tradycji, dyscypliny oraz szacunku, które towarzyszą uroczystościom z udziałem Policji. Zrozumiałem również, że asysta honorowa nie jest jedynie elementem oprawy ceremonii, lecz stanowi ważny sposób wyrażania pamięci, patriotyzmu i honoru. Wartości te sprawiły, że chciałem bliżej poznać zasady ceremoniału policyjnego i aktywnie uczestniczyć w jego części. Możliwość rozwijania swoich umiejętności w tym zakresie oraz dzielenie się zdobytą wiedzą z innymi zyskałem podczas służby w Szkole Policji w Katowicach.

Pożądane cechy i umiejętności policjanta wchodzącego w skład policyjnej asysty honorowej to... Przede wszystkim wysoka dyscyplina, odpowiedzialność, opanowanie oraz poczucie obowiązku. Niezwykle istotne są także umiejętność pracy zespołowej, koncentracja, dbałość o każdy szczegół oraz bardzo dobra sprawność fizyczna. Ważną rolę odgrywa umiejętność godnego reprezentowania Policji, a także zachowania należytej powagi i właściwej postawy w każdej sytuacji.

Mój udział w policyjnej asyście honorowej, który utkwiał mi najbardziej w pamięci... Szczególnie zapadł mi w pamięci udział w uroczystości pogrzebowej szczątków nieznanego z imienia i nazwiska funkcjonariusza Policji Państwowej zamordowanego w 1940 r. przez NKWD w Kałininie, a następnie ekshumowanego w Miednoje. Uroczystości towarzyszyła wyjątkowa atmosfera powagi, skupienia i szacunku. Możliwość oddania swoją postawą hołdu poległym policjantom była dla mnie ogromnym wyróżnieniem oraz niezwykle poruszającym doświadczeniem, które na długo pozostanie w mojej pamięci.

Emocje, które towarzyszą mi w trakcie udziału w policyjnej asyście honorowej... Udziałowi w policyjnej asyście honorowej towarzyszą mi przede wszystkim duma, poczucie odpowiedzialności oraz stres. Po kilkunastu latach uczestnictwa w uroczystościach o charakterze ceremonialnym stres ten ma charakter pozytywny i motywujący. Każda uroczystość przypomina mi o znaczeniu służby oraz wartościach, które reprezentuję. Towarzyszy mi również ogrom-

na koncentracja i świadomość, że każdy element ceremonii ma swoje znaczenie i wymaga pełnego zaangażowania.

Czy udział w policyjnej asyście honorowej wpłynął na moje życie? Zdecydowanie tak. Udział w policyjnej asyście honorowej był dla mnie cennym doświadczeniem, które wpłynęło na moje podejście do służby, jak i rozwój osobisty. Nauczył mnie przede wszystkim większej dyscypliny, cierpliwości, odpowiedzialności oraz dbałości o każdy szczegół podczas wykonywania powierzonych zadań. Służba w asyście honorowej pozwoliła mi również lepiej zrozumieć znaczenie policyjnych tradycji i ceremoniału, a także rolę szacunku okazywanego osobom i wydarzeniom, które upamiętniamy. To doświadczenie utwierdziło mnie w przekonaniu, że służba w Policji to nie tylko codzienne wykonywanie obowiązków, ale również pielęgnowanie wartości i tradycji, które kształtują zaufanie społeczne. Udział w asyście honorowej stał się dla mnie ważną częścią służby i doświadczeniem, które z pewnością pozostanie ze mną na długo.

RAZEM dla potrzebujących

ST. ASP. KRZYSZTOF GAŁUSZKA

WYDZIAŁ DOWODZENIA I WYCHOWANIA
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Służba w Policji to przede wszystkim gotowość do niesienia pomocy – nie tylko w godzinach pracy, ale i po zdjęciu munduru.

To nie tylko egzekwowanie prawa i podejmowanie interwencji, lecz także wrażliwość na potrzeby lokalnej społeczności. Tę niezwykłą postawę udowadniają każdego dnia słuchacze oraz kadra Szkoły Policji w Katowicach.

Hasło „Pomagamy i chronimy” to w naszych murach znacznie więcej niż tylko służbowe motto. To idea, która materializuje się w czynach. Dzięki wspólnej mobilizacji regularnie organizujemy zbiórki, akcje wspierające chorych, zawody charytatywne oraz inicjatywy na rzecz porzuconych zwierząt.

PRZEZ OGIEŃ DLA DRUGIEGO CZŁOWIEKA – DOJRZAŁY WYMIAR SOLIDARNOŚCI

Na szczególne uznanie zasługuje historia, która stała się w naszej szkole prawdziwym symbolem całościowego, dojrzałego procesu pomocowego. Wszystko zaczęło się od wyjątkowego talentu i wielkiego serca słuchaczki szkolenia zawodowego podstawowego, post. Karoliny Kity. Namalowała ona poruszający obraz przedstawiający policjanta na koniu, który w pełnym galopie pokonuje płonącą przeszkodę. Dzieło zostało przekazane na aukcję charytatywną, z której dochód miał wesprzeć leczenie i rehabilitację policjanta z Chorzowa, ciężko poszkodowanego podczas ratowania ludzi z pożaru.

Wtedy wydarzyło się coś niezwykłego. Pozostali słuchacze, poruszeni zarówno gestem koleżanki, jak i lo-

Akcja „Przez ogień dla drugiego człowieka”

sem rannego funkcjonariusza, postanowili połączyć siły. Zamiast licytować indywidualnie, zorganizowali zbiórkę, zjednoczyli się jako społeczność i wspólnymi siłami **wylicytowali obraz autorki**.

To był perfekcyjny przykład zasady: **RAZEM dla potrzebujących**. Z jednej strony mieliśmy talent i chęć niesienia pomocy przez artystkę, a z drugiej – błyskawiczną samoorganizację, solidarność i hojność całego środowiska słuchaczy. Zebrane środki realnie wsparły powrót do zdrowia bohatera z Chorzowa, a wylicytowany obraz został przez słuchaczy przekazany naszej szkole. Dziś zdobi jej korytarze, przypominając kolejnym rocznikom o odwadze, poświęceniu i potędze policyjnego braterstwa.

BEZCENNY DAR ŻYCIA

Działalność charytatywna w Szkole Policji w Katowicach opiera się na wielu filarach. Ważnym elementem aktywności samorządu słuchaczy jest cykliczna organizacja zbiórek krwi oraz szerzenie idei dawstwa szpiku we współpracy z Fundacją DKMS.

Impulsem do działania był wyjątkowy wykład naszej pracownicy, Kamili Ulas, która podzieliła się własnym doświadczeniem uratowania życia swojemu „bliźniakowi genetycznemu”. Jej poruszająca historia sprawiła, że tylko w ubiegłym roku podczas szkolnych akcji oddano **ponad 96 litrów krwi** i zarejestrowano **283 potencjalnych dawców szpiku**. To inicjatywy, które dają chorym realną szansę na powrót do zdrowia.

WSPÓLNY WYSIŁEK NA SPORTOWO

W nasz szkolny kalendarz na stałe wpięły się również charytatywne wydarzenia sportowe, które udowadniają, że rywalizacja może iść w parze ze szlachetnym celem:

- **Turniej Tenisa Stołowego:** zorganizowany przez Zakład Wyszkożenia Specjalnego (pod pieczęcią asp. Jędrzeja Kałuży) w ramach 34. Finału WOŚP.
- **Wiosna na sportowo:** bieg zorganizowany we współpracy z Fundacją Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach.

Akcja krwiodawstwa

Rejestracja potencjalnych dawców szpiku

Słuchacze w schronisku dla bezdomnych zwierząt

Wizyta w ośrodku opiekuńczo-wychowawczym

Słuchacze pomagają w remoncie placówki opiekuńczo-wychowawczej

- **Biegi i igrzyska:** nasi reprezentanci wzięli udział m.in. w uroczystym Biegu z Pochodnią na rzecz Olimpiad Specjalnych oraz w Biegu Przełajowym im. st. sierż. Marka Sienickiego w Bytomiu.
- **Mikołajkowy Turniej Siatkówki:** emocjonujące zawody, podczas których zlicytowano piłkę z autografem Grzegorza Szymańskiego, a cały dochód przekazano na rzecz chorego, siedmioletniego Szymona.

BLIŻEJ TYCH, KTÓRZY POTRZEBUJĄ NAS NAJBARDZIEJ

Nasi słuchacze nie zapominają o najmłodszych i najsłabszych. Stale organizujemy wizyty w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Pięknym gestem wykazali się adepci szkolenia SZP-26/25 (pod opieką podinsp. Michała Zielonki), którzy odwiedzili dzieci z Centrum „Wzrastanie” w Katowicach. Choć przekazali artykuły szkolne i słodycze, najważniejszym darem był ich czas – wspólna zabawa i rozmowa.

Aktywnie współpracujemy również z Polskim Czerwonym Krzyżem. Słuchacze m.in. pomogli w pracach porządkowo-konserwacyjnych w Domu PCK w Chorzowie, poprawiając warunki funkcjonowania tej placówki. Sukcesem okazała się także „DOBROZbiórka książek” – akcją pod hasłem „Czytasz – Oddajesz – Pomagasz”, podczas której zebraliśmy przeczytane lektury dla Śląskiego Oddziału Okręgowego PCK.

Z wielką empatią podchodzimy również do losu bezdomnych zwierząt. Samorząd Słuchaczy regularnie organizuje zbiórki funduszy na karmę, koce i niezbędne akcesoria dla Miejskiego Schroniska w Katowicach, a policijni kadeci chętnie pomagają tam w codziennych obowiązkach.

Wszystkie te liczby, gesty i inicjatywy dowodzą jednego – chęć pomagania nie kończy się po opuszczeniu sal wykładowych. To właśnie w czasie wolnym rodzą się najpiękniejsze pomysły mające realny wpływ na los drugiego człowieka. Szkoła Policji w Katowicach jest żywym dowodem na to, że za policyjnym mundurem kryje się ogromna wrażliwość społeczna.

Młode pokolenie pod lupą

Najobszerniejsza diagnoza młodzieży w Polsce

KOM. KATARZYNA MAZUR-NIEWIEDZIAŁ,
PODKOM. EWELINA MYRTA,
ASP. SZT. MICHAŁ KLÓSKO

ZAKŁAD OGÓLNOZAWODOWY
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Raport „Diagnoza Młodzieży 2026” stanowi jedno z najobszerniejszych i najbardziej kompleksowych opracowań dotyczących sytuacji młodych ludzi w Polsce.

Dokument został przygotowany przez zespół ekspertów skupionych wokół Polskiego Towarzystwa Polityki Społecznej (PTPS) pod redakcją Pawła Rabieja, przy merytorycznym wsparciu przedstawicieli ponad 20 polskich uczelni wyższych oraz praktyków zajmujących się wsparciem młodzieży. Konsultację strategiczną nad projektem objął prof. dr hab. Mirosław Grewiński.

Grupa badana obejmowała szeroki przekrój młodych Polaków – od młodzieży w wieku 15-18 lat, aż po młodych dorosłych wchodzących na rynek pracy (w wieku 19-29 lat). Proces badawczy, koordynowany przez Jakuba Wróblewskiego, miał charakter wieloetapowy i został zrealizowany przy

wspieraniu profesjonalnych agencji badawczych (IQS, PBS). Badanie łączyło zaawansowane techniki ilościowe z jakościowymi, co pozwoliło na opracowanie ponad 400 stron analiz dotyczących potencjału społecznego, kondycji psychicznej oraz barier rozwojowych młodego pokolenia.

Głównym celem powstania raportu było stworzenie precyzyjnej mapy wyzwań, przed którymi stoi młode pokolenie w dynamicznie zmieniających się warunkach ekonomicznych, społecznych i cyfrowych. Dokument dostarcza decydom oraz specjalistom pracującym z młodzieżą – w tym funkcjonariuszom służb mundurowych – rzetelnej bazy wie-

dzy, niezbędnej do kreowania polityk publicznych opartych na dowodach (*evidence-based policy*), a także do skutecznego wspierania młodzieży w procesie wchodzenia w dorosłość. Dla Policji jako formacji dane te stanowią fundament do zrozumienia pokolenia, które jest zarówno źródłem przyszłych kadr, jak i adresatem codziennych działań prewencyjnych i interwencyjnych.

OD BADAŃ DO REKOMENDACJI

„Diagnoza Młodzieży 2026” analizuje wieloletnie trendy kształtujące tożsamość młodego pokolenia, takie jak indywidualizm, immersja cy-

frowa, chroniczny kryzys i napięcie, lęk, polaryzacja czy infodemia i dezinformacja, wskazując, jak przekładają się one na codzienne funkcjonowanie młodych w Polsce. Jednocześnie dokument zawiera szczegółowe rekomendacje i wyznacza priorytetowe kierunki polityk publicznych, co sprawia, że staje się punktem wyjścia dla projektowania długofalowej, opartej na danych Krajowej Strategii Młodzieżowej.

OSIEM OBSZARÓW WSPÓŁCZESNEJ MŁODOŚCI

Diagnozie poddano osiem obszarów funkcjonowania młodych ludzi, a analiza poszczególnych obszarów pozwoliła na stworzenie rekomendacji w kwestii strategii działań dla młodzieży.

Pierwszy obszar, który poddano analizie to rodzina i środowisko wychowawcze.

W tym obszarze najbardziej niepokojącym trendem jest przenoszenie przez rodziców i opiekunów na dzieci lęku o ich przyszłość. Pozytywne jest to, że rodzina nadal pozostaje środowiskiem wysoce wspierającym młodych ludzi, jednak aż 60% z nich żyje w stanie chronicznego stresu, zmęczenia i odczuwa brak energii. Jest to spo-

wodowane lękiem o przyszłość, zdobywanie odpowiedniego zatrudnienia i pozycji społeczno-maturalnej, co automatycznie przekłada się na obniżenie własnej wartości młodego pokolenia.

Co istotne, duża część rodzin nie ma odpowiednich narzędzi, aby zaradzić negatywnym następstwom tego zjawiska oraz stanowić odpowiednie wsparcie psychiczne dla młodzieży. Najważniejsze jest jednak to, iż to rodzice przenoszą lęk na własne dzieci (ponad połowa rodziców wykazuje lęk o przyszłość swoich dzieci jako podstawowy problem w ich wychowaniu), przez co towarzyszy im on już od bardzo wczesnego wieku. 80-90% pracowników instytucji sektora edukacji, zdrowia, pomocy społecznej zauważyło w ostatnich trzech latach wzrost problemów emocjonalnych, psychicznych, przeciążenia i uzależnienia ekranowego. Nasilają się zjawiska destrukcyjne w rodzinie, w tym najważniejsze – konflikty rodzinne, przemoc i zaniechania. W rodzinach coraz częściej dochodzi do zjawisk destrukcyjnych, w tym łamania praw dziecka. Podsumowując, mimo iż rodzina nadal stanowi najważniejsze dla młodych ludzi środowisko wsparcia, to jednocześnie naznacza ich dużą presją „na starcie”.

Kolejny obszar diagnozy to tożsamość i relacje, w którym zauważalną tendencją jest fakt, iż młode pokolenie przejawia zaniżone poczucie własnej wartości, co przekłada się z kolei na jakość budowanych relacji. Jedynie 39% uczniów w wieku 15-18 lat deklaruje pozytywny stosunek do siebie, a zakres ich relacji społecznych się zawęża. 38% nastolatków i 42% młodych dorosłych doświadcza poczucia samotności. Relacje rówieśnicze coraz częściej stają się źródłem dodatkowego stresu i powodem przemocy rówieśniczej (dotyka ona 62% nastolatków) oraz przemocy online (25-35%). Prawie 44% osób w wieku 18-29 lat nie pozostaje w związku, a co trzecia osoba w wieku 18-24 lat nie utrzymuje relacji intymnych. Co istotne, młodzi ludzie uważają, że zbudowanie trwałych relacji i założenie rodziny wymaga wysokiego poziomu stabilności finansowej i emocjonalnej, których wielu z nich nie posiada.

Trzeci obszar poddany diagnozie to zdrowie i kapitał psychologiczny. Tu dane są wręcz zatrważające. Od roku 2020 r. następuje regres dobrostanu psychicznego młodego pokolenia. Niemal połowa nastolatków ma skrajnie niską samoocenę, a objawy depresyjne dotyczą około 40% uczniów szkół ponadpodstawowych.

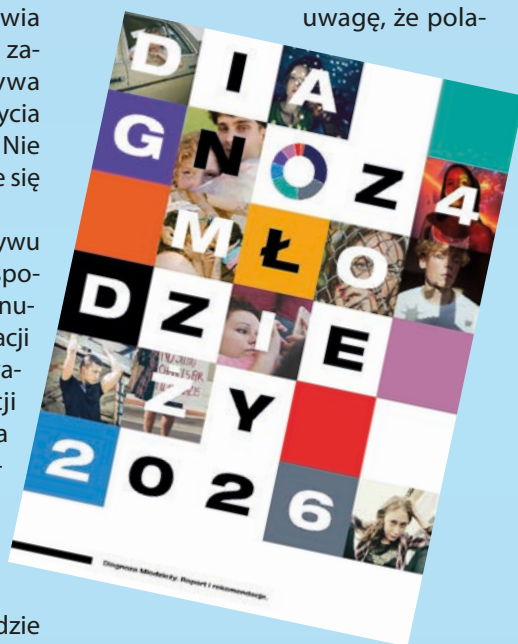
Narastają zachowania autodestrukcyjne, przy jednocześnie niskim poziomie kapitału psychologicznego i niewydolnym systemie wsparcia. 17% uczniów w wieku 13-17 lat dokonało samookaleczeń w ciągu ostatniego roku, a w okresie 2013-2024 liczba prób samobójczych wśród młodzieży w wieku 13-18 lat wzrosła około sześciokrotnie. Zapotrzebowanie na profesjonalną pomoc deklaruje 43% młodych dorosłych, podczas gdy realne wsparcie otrzymuje tylko 22%, a więc można mówić o realnej luce w opiece psychologicznej. Kryzys zdrowia psychicznego staje się wyraźnie zauważalny, a jednocześnie wpływa na wszystkie pozostałe obszary życia i funkcjonowania młodych ludzi. Nie jest to już tylko tendencja, ale staje się groźnym, wiodącym trendem.

Duża część analizy dotyczy wpływu technologii cyfrowych i mediów społecznościowych. Młodzież funkcjonuje w świecie intensywnej komunikacji online, co zmienia sposób budowania relacji, zdobywania informacji i kształtowania tożsamości. Media społecznościowe umożliwiają kontakt i ekspresję, ale jednocześnie sprzyjają porównaniom społecznym, presji wizerunkowej oraz uzależnieniu od opinii innych. Autorzy zauważają, że młodzi ludzie są biegli technologicznie, lecz nie zawsze posiadają wystarczające kompetencje krytyczne, aby świadomie korzystać z dostępnych treści.

Kolejnym obszarem jest edukacja. Szkoła przedstawiona jest jako instytucja o dwójakim znaczeniu – z jednej strony daje dostęp do wiedzy i kompetencji, a z drugiej bywa źródłem stresu, presji i poczucia niedopasowania. Autorzy wskazują, że system edukacyjny nie zawsze odpowiada współczesnemu rynkowi pracy. Problemem jest również nadmierne skupienie na wynikach i ocenach kosztem rozwoju umiejętności praktycznych, kreatywności i krytycznego myślenia. Znaczącą rolę odgrywa relacja z nauczycielem oraz atmosfera w szkole, która może wpłynąć zarówno pozytywnie jak i negatywnie na motywację uczniów.

Według raportu zaangażowanie obywatelskie młodych ludzi przyjmuje dziś głównie formy doraźne i związa-

ne z konkretnymi sprawami społecznymi, a rzadziej opiera się na trwałym uczestnictwie w organizacjach czy strukturach politycznych. Młodzież wykazuje zainteresowanie problemami społecznymi i publicznymi, jednak często odczuwa ograniczony wpływ na decyzje podejmowane przez instytucje publiczne. Istotną rolę w aktywności obywatelskiej odgrywa środowisko cyfrowe, które ułatwia wyrażanie opinii, organizowanie inicjatyw i mobilizowanie się wokół ważnych tematów. Autorzy raportu zwracają uwagę, że pola-

ryzacja społeczna, dezinformacja oraz spadek zaufania do instytucji mogą osłabić gotowość młodych do długofalowego angażowania się w życie publiczne.

W dalszej części raportu analizowane są aspiracje edukacyjne i zawodowe młodzieży. Młodzi ludzie mają wysokie oczekiwania wobec swojej przyszłości, jednak często towarzyszy im niepewność co do możliwości ich realizacji. Rynek pracy postrzegany jest jako wymagający, zmienny i nieprzewidywalny. W związku z tym młodzież coraz częściej podkreśla znaczenie elastyczności, ciągłego uczenia się oraz rozwijania kompetencji miękkich. Jednocześnie widoczna jest rozbieżność między kierunkami kształcenia a realnymi potrzebami rynku pracy. Szczególnie ważny fragment raportu dotyczy przejścia w dorosłość, które w dzisiejszych czasach ulega wy-

dłużeniu. Tradycyjne etapy, takie jak podjęcie stałej pracy, założenie rodziny czy wyprowadzka z domu, są coraz częściej odkładane. Przyczynami są zarówno czynniki ekonomiczne, jak i zmiany kulturowe oraz styl życia. Młodzi ludzie dłużej pozostają zależni od rodziny, co zapewnia im poczucie bezpieczeństwa, ale może jednocześnie opóźnić proces osiągnięcia pełnej samodzielności.

Ostatnia część koncentruje się na samodzielności finansowej i mieszkaniowej. Autorzy wskazują, że jest to jedno z największych wyzwań stojących przed współczesną młodzieżą. Wysokie koszty życia, trudności w znalezieniu stałej pracy oraz ograniczona dostępność mieszkań sprawiają, że osiągnięcie niezależności ekonomicznej jest procesem długim i wymagającym. Wielu młodych ludzi decyduje się na wynajem mieszkania lub pozostanie w domu rodzinnym. Samodzielność nie ogranicza się jedynie do aspektu finansowego. Obejmuje zdolność do podejmowania decyzji, planowania przyszłości oraz ponoszenia odpowiedzialności za własne życie.

Dla szkolnictwa policyjnego oznacza to, że proces dydaktyczny nie powinien ograniczać się do przekazywania wiedzy prawnej, taktycznej i proceduralnej. Powinien równocześnie wzmacniać odporność psychiczną, odpowiedzialność, umiejętność współpracy, komunikację, samodyscyplinę i zdolność działania pod presją. Szkolenia policyjne powinny od początku kształtować rozumienie tego, że policjant nie wykonuje zwykłej pracy, lecz pełni służbę publiczną. Nie oznacza to rezygnacji z wymagań, ale wskazuje, że kadra powinna łączyć stanowczość z przewidywalnością, sprawiedliwością i profesjonalną komunikacją.

Dla młodego słuchacza taki styl może być ważnym wzorcem przyszłego działania wobec obywateli. Raport „Diagnoza Młodzieży 2026” wskazuje, że młodzi dorośli wchodzący dziś w życie zawodowe potrzebują nie tylko wiedzy i kwalifikacji, ale także wsparcia w zakresie odporności psychicznej, relacji społecznych, krytycznego myślenia, odpowiedzialności i poczucia sprawczości. ■

Wspólne patrole

– wspólna odpowiedzialność

ASP. SZT. PAWEŁ OLEKSIŃSKI,
ST. ASP. MATEUSZ TCHÓRZEWSKI

ZAKŁAD PREWENCJI I RUCHU DROGOWEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

3160 słuchaczy skierowanych do służby patrolowej, 2146 przeprowadzonych interwencji, 100 osób poszukiwanych oraz 27 zatrzymań sprawców przestępstw – to wymierne efekty współpracy realizowanej przez Urząd Miasta Katowice, Komendę Miejską Policji w Katowicach oraz Szkołę Policji w Katowicach.

Model ten łączy praktyczne szkolenie funkcjonariuszy z realnym wsparciem działań prewencyjnych na rzecz bezpieczeństwa mieszkańców miasta.

MODEL WSPÓŁPRACY INSTYTUCJI NA RZECZ BEZPIECZEŃSTWA

Bezpieczeństwo mieszkańców dużego miasta wymaga dziś nie tylko skutecznych działań Policji, ale również ścisłej współpracy wielu instytucji odpowiedzialnych za porządek publiczny i reagowanie na zagrożenia. Doskonałym przykładem takiego współdziałania jest realizowana w Katowicach współpraca pomiędzy Prezydentem Miasta Katowice Marcinem Krupą, Komendantem Miejskim Policji w Katowicach insp. Dariuszem Kiedrzyńskim oraz Komendantem Szkoły Policji w Katowicach insp. Rafałem Stanisławskim.

Aktualnie obowiązujące porozumienie, stanowiące podstawę realizacji wspólnych przedsięwzięć na rzecz bezpieczeństwa mieszkańców, zostało zawarte 13 kwietnia 2026 roku pomię-

dzy Wiceprezydentem Miasta Katowice Maciejem Stachurą, Naczelnikiem Wydziału Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Katowice Tomaszem Kępą oraz Komendantem Szkoły Policji w Katowicach insp. Rafałem Stanisławskim i obowiązuje do 30 listopada 2026 roku. Formalne porozumienia zawarte pomiędzy przedstawicielami Urzędu Miasta i Policji stanowią praktyczny model połączenia szkolenia zawodowego funkcjonariuszy z realnym wsparciem działań prewencyjnych prowadzonych na terenie miasta.

CELE POROZUMIENIA I DZIAŁANIA PREWENCYJNE

Podstawowym celem zawartych porozumień jest realizacja zadań związanych z bezpieczeństwem i porządkiem publicznym na terenie Katowic, w szczególności poprzez organizację wspólnych patroli, przeciwdziałanie przestępczości i wykroczeniom oraz zwiększenie obecności umundurowanych służb w miejscach szczególnie zagrożonych. Współdziałanie to nie

ma charakteru wyłącznie formalnego – jest odpowiedzią na rzeczywiste potrzeby mieszkańców miasta, zgłaszane problemy społeczne oraz analizy stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Patrole realizowane na terenie miasta mają na celu nie tylko reagowanie na wykroczenia i przestępstwa, ale przede wszystkim ich zapobieganie. Obecność umundurowanych funkcjonariuszy patrolujących pieszo lub z wykorzystaniem środków transportu wpływa na wzrost poczucia bezpieczeństwa mieszkańców i działa prewencyjnie wobec osób naruszających porządek prawny.

REJON DZIAŁAŃ PATROLOWYCH

Działania patrolowe prowadzone są m.in. w rejonie centrum miasta, tj. ulicy Warszawskiej i przyległych, okolic Galerii Katowickiej oraz dworca PKP. Są to miejsca szczególnie istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego – zarówno ze względu na dużą liczbę mieszkańców i tury-

stów, jak i zwiększone występowanie zjawisk zakłócających porządek publiczny. Organizacja i dyslokacja służb opiera się na bieżących analizach, w tym danych z Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa, zgłoszeniach mieszkańców oraz rekomendacjach władz samorządowych i pracowników Wydziału Zarządzania Kryzysowego UM w Katowicach.

KOORDYNACJA DZIAŁAŃ POLICJI

Istotną rolę w realizacji przedsięwzięcia pełni Komenda Miejska Policji w Katowicach. To właśnie funkcjonariusze KMP odpowiadają za organizację i koordynację dodatkowych służb patrolowych, planowanie działań prewencyjnych oraz nadzór nad ich realizacją. W ramach porozumienia funkcjonariusze pełnią służbę zarówno samodzielnie, jak i wspólnie ze słuchaczami Szkoły Policji w Katowicach. Ponadto po uzyskaniu zgody Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach do działań kierowani są również policjanci Oddziału Prewencji Policji w Katowicach, z udziałem których służby organizowane są na zasadzie tzw. „kwadratów bezpieczeństwa” w rejonie katowickiego śródmieścia.

SZKOLENIE PRAKTYCZNE SŁUCHACZY SZKOŁY POLICJI

Ważnym elementem współpracy jest udział słuchaczy Szkoły Policji w Katowicach we wspólnych patrolach. Jest to dla nich istotny etap procesu dydaktycznego, pozwalający skonfrontować wiedzę teoretyczną z realiami służby. Słuchacze uczestniczą w działaniach pod nadzorem doświadczonych policjantów, poznając zasady interwencji oraz reagowania na zagrożenia w przestrzeni miejskiej.

Współpatrowanie stanowi integralny element szkolenia zawodowego podstawowego realizowanego w szkole Policji. Słuchacze zdobywają pierwsze doświadczenia w bezpośrednim kontakcie z obywatelami, uczą się pracy zespołowej oraz działania w sytuacjach konfliktowych i kryzysowych.

Adepci policyjni rozwijają poczucie odpowiedzialności za bezpieczeństwo obywateli, umiejętności komunikacji interpersonalnej oraz działania

pod presją czasu. Bezpośredni kontakt z mieszkańcami pozwala im lepiej zrozumieć oczekiwania społeczne i budować świadomość roli funkcjonariusza jako przedstawiciela instytucji zaufania publicznego.

BEZPIECZEŃSTWO W RUCHU DROGOWYM

W ramach działań szczególną uwagę zwraca się na bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Funkcjonariusze prowadzą kontrole dotyczące przestrzegania przepisów drogowych, parkowania oraz funkcjonowania stref „Tempo 30” i „Stref Czystego Transportu”. Ponadto na terenie Katowic służbę pełnią policjanci ruchu drogowego doskonalący swoje umiejętności w ramach kursów specjalistycznych realizowanych przez

Szkołę Policji w Katowicach. Ćwiczenia praktyczne prowadzone są m. in. na terenie Katowic, głównie na drogach o dużym natężeniu ruchu. W minionym roku 346 słuchaczy uczestniczyło w kursach specjalistycznych z zakresu ruchu drogowego, rozwijając umiejętności kierowania ruchem, obsługi wideorejestratorów oraz urządzeń kontrolno-pomiarowych.

WSPÓŁPRACA Z IZBĄ WYTRZEŻWIEŃ I PdOZ

Partnerska postawa Szkoły Policji w Katowicach nie ogranicza się jednak wyłącznie do działań patrolowych lub na drogach. Ważnym elementem procesu szkoleniowego policjantów pozostaje również współdziałanie

nie z Izbą Wytrzeźwień w Katowicach oraz jednostką organizacyjną Policji odpowiedzialną za funkcjonowanie pomieszczeń dla osób zatrzymanych. Tego rodzaju przedsięwzięcia pozwalają słuchaczom lepiej poznać procedury postępowania wobec osób, które wymagają opieki, znajdują się w stanie nietrzeźwości lub zostały dotknięte kryzysem bezdomności.

Regularnie odbywające się wyjazdy dydaktyczne do tych miejsc uczą funkcjonariuszy przestrzegania obowiązujących standardów prawnych i etycznych oraz właściwego działania w sytuacjach trudnych, wymagających dużej odpowiedzialności, również za drugiego człowieka.

DANE I EFEKTY WSPÓŁPRACY

W 2025 roku słuchacze odbyli łącznie 90 służb patrolowych. Liczba funkcjonariuszy skierowanych do działań w terenie wyniosła 3160. W ich ramach:

- przeprowadzono 2146 interwencji (1956 w miejscach publicznych i 190 domowych),
- wykonano 133 doprowadzenia osób w celu wytrzeźwienia,
- zatrzymano 27 sprawców przestępstw,
- zatrzymano 100 osób poszukiwanych (w tym 14 poszukiwanych na podstawie listów gończych),
- wylegitymowano 3468 osób,
- nałożono 782 mandaty karne,
- zastosowano 801 pouczeń.

PODSUMOWANIE

Wspólne działania Urzędu Miasta Katowice, Komendy Miejskiej Policji w Katowicach oraz Szkoły Policji stanowią przykład nowoczesnego podejścia do bezpieczeństwa publicznego. Połączenie szkolenia funkcjonariuszy z realnym wsparciem działań prewencyjnych przez władze samorządu przynosi wymierne korzyści zarówno mieszkańcom, jak i samej Policji, wzmacniając jednocześnie przygotowanie zawodowe przyszłych funkcjonariuszy.

To model współdziałania, który pokazuje, że bezpieczeństwo buduje się poprzez partnerstwo, odpowiedzialność i wspólne zaangażowanie wszystkich instytucji działających na rzecz społeczeństwa. ■

Etyka

jako fundament służby

NADKOM. ŁUKASZ SOWISZ,
PODKOM. MIROSLAW FALKIEWICZ

WYDZIAŁ KADR,
WYDZIAŁ METODYKI I ORGANIZACJI SZKOLENIA
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

O etyce w Policji mówi się często – podczas szkoleń, w dokumentach strategicznych, na uroczystościach i odprawach. Przyjmuje się, że zasady etyki zawodowej policjanta stanowią nienaruszalny standard, od którego nie ma odstępstw.

W teorii są one oczywiste, jednoznaczne i trwałe. W praktyce jednak coraz częściej można odnieść wrażenie, że etyka przestaje być wewnętrznym kompasem funkcjonariusza, a zaczyna peł-

nić rolę narzędzia oceny – stosowanego post factum, zamiast towarzyszyć w podejmowaniu decyzji. Tymczasem etyka nie jest zbiorem martwych reguł. To żywa dziedzina refleksji nad tym, co dobre, a co złe w ludzkim

działaniu. Jej źródła sięgają greckiego słowa *ethos*, oznaczającego zwyczaj i obyczaj, a te, jak wiadomo, zmieniają się wraz z ludźmi i rzeczywistością, którą współtworzą. Współczesność stawia przed Policją nowe pytania:

jak interpretować niezmiennie zasady w świecie dynamicznych przemian technologicznych, społecznych i kulturowych? Czy etyka nadąża za tempem tych zmian, czy raczej pozostaje w tyle, zachowując swoją uniwersalność, ale tracąc operacyjność?

TRWAŁOŚĆ NORM A ZMIANA POKOLENIOWA

Obowiązujące zasady etyki zawodowej policjanta, ujęte w zarządzeniu nr 805 Komendanta Głównego Policji z 31 grudnia 2003 roku, pozostają niezmienione od ponad dwóch dekad. Ich uniwersalny charakter sprawił, że mimo upływu czasu nie uznano za konieczne wprowadzania zmian. To dowód ich trwałości, ale jednocześnie rodzi się pytanie: czy sama zmienność zapisów wystarcza, by były one właściwie rozumiane i stosowane? Problem nie tkwi bowiem wyłącznie w treści zasad, lecz w ich odbiorze.

Czy współczesny funkcjonariusz interpretuje je świadomie i odnosi do codziennej praktyki, czy raczej traktuje jako formalny obowiązek do przywołania w odpowiednim momencie? To pytanie nabiera szczególnego znaczenia w kontekście zmian pokoleniowych.

Do służby wstępują przedstawiciele tzw. pokolenia Z, pierwszej generacji wychowanej w pełni cyfrowym świecie. Dla nich rzeczywistość online i offline nie stanowią odrębnych przestrzeni, lecz przenikają się w sposób naturalny. Są przyzwyczajeni do natychmiastowego dostępu do informacji, wysokiej dynamiki zmian i ciągłej interakcji. Ich podejście do etyki różni się od wcześniejszych pokoleń. Częściej opiera się na osobistym poczuciu sensu, autentyczności i emocjonalnym odbiorze sytuacji niż na klasycznych autorytetach czy literaturze. Jednocześnie są bardziej wyczuleni na kwestie społeczne, transparentność działań oraz równowagę między życiem zawodowym a prywatnym. To nie oznacza, że ich system wartości jest słabszy, jest po prostu inny. Właśnie ta różnica stawia przed Policją nowe wyzwanie: jak przekazywać niezmiennie zasady w sposób zrozumiały dla osób, które funkcjonują w odmiennym kontekście kulturowym i poznawczym?

POLICJA MIĘDZY TRADYCYJĄ A WSPÓŁCZESNOŚCIĄ

Policja jako instytucja nie funkcjonuje w próżni. Jest głęboko zakorzeniona w społeczeństwie, działa na jego rzecz i z jego udziałem. Z jednej strony musi reagować na zmieniające się oczekiwania społeczne i nowe zagrożenia, z drugiej opiera się na tradycji, doświadczeniu i wartościach budowanych przez lata. To napięcie między ciągłością a zmianą nie jest słabością, lecz potencjałem. Warunkiem jego wykorzystania jest jednak świadome zarządzanie różnorodnością także pokoleniową.

W tym kontekście szczególnie znaczenia nabiera relacja mistrz-uczeń. Nie jako jednostronny proces przekazywania wiedzy, lecz jako dynamiczna, wzajemna wymiana doświadczeń. Doświadczeni funkcjonariusze wnoszą do tej relacji stabilność, znajomość realiów służby, umiejętność podejmowania decyzji w warunkach presji oraz głęboko zakorzenione rozumienie etosu zawodu, czyli zbioru fundamentalnych wartości, norm etycznych i zasad postępowania, które definiują tożsamość zawodową młodego funkcjonariusza.

Dla młodych policjantów mogą stanowić punkt odniesienia – swoisty kompas, który pomaga odnaleźć sens i kierunek w wymagającej rzeczywistości służby. Podobnie jak podlegająca ewolucji etyka, współczesny model powyższej relacji zakłada, że jest ona dwustronna. Młodsze pokolenie wnosi bowiem świeżość spojrzenia, otwartość na zmiany, biegłość w nowych technologiach oraz większą świadomość własnych potrzeb i granic. Może inspirować do refleksji nad tym, jak łączyć służbę z życiem osobistym, jak dbać o dobrostan psychiczny i jak efektywnie funkcjonować w świecie cyfrowym. Ich odwaga w kwestionowaniu schematów powinna inspirować doświadczonych mentorów do zmiany perspektywy i innowacji w działaniu. Model ten jest realizowany na różnych etapach kariery i w różnych jednostkach, tj. w ramach:

- szkolenia zawodowego podstawowego, podczas którego wykładowcy w szkołach lub ośrodkach

szkolenia Policji pełnią rolę pierwszych mentorów, kształtując postawy przyszłych funkcjonariuszy poprzez wykłady i symulacje,

- adaptacji zawodowej w oddziale prewencji Policji lub jednostce organizacyjnej Policji, w ramach których młody policjant trafia pod opiekę starszego stażem kolegi,
- etapu poprzedzającego wstąpienie do formacji jakim są klasy mundurowe, w których funkcjonariusze biorą udział w spotkaniach z młodzieżą, pełniąc rolę autorytetów i wprowadzając ich w etos służby.

ETYKA W PRAKTYCE

Obecnie służba policjanta charakteryzuje się dużą złożonością sytuacji. Ilość bodźców, presja czasu, odpowiedzialność oraz niejednoznaczność wielu zdarzeń sprawiają, że decyzje podejmowane są w warunkach olbrzymiej niepewności. W takich momentach etyka nie może być jedynie zbiorem deklaracji. Musi stać się narzędziem realnego wsparcia w procesie decyzyjnym. To właśnie wtedy ujawnia się jej prawdziwa wartość, nie jako teorii, lecz jako praktyki. Każde działanie policjanta niesie konsekwencje dla społeczeństwa, dla formacji i dla niego samego.

W idealnym ujęciu decyzje powinny prowadzić do dobra wspólnego. W rzeczywistości jednak zdarza się, że ich skutki okazują się niezamierzone lub wręcz negatywne. Dlatego tak istotne jest, by etyka była nieustannie „przeżywana”, analizowana, dyskutowana i odnawiana w kontekście aktualnych wyzwań. Nie jako zmiana zasad, lecz jako pogłębienie ich rozumienia.

Utrzymanie standardów etycznych w relacji mistrza z uczniem bywa wymagające, głównie z uwagi na swą asymetryczność i wynika najczęściej z nierównowagi sił (autorytet przekazującego wiedzę może prowadzić nieświadomie do narzucania własnych poglądów), zacierania profesjonalnych granic na rzecz bardziej prywatnych kontaktów czy nadużywania hierarchii.

Standardy te chroni ustawodawca poprzez zapisy rozdziału 10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, która w art. 132 stanowi, iż policjant odpowiada dyscyplinarnie za popeł-

nienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganiu zasad etyki zawodowej, jak również Komendant Główny Policji w akcie prawa wewnętrznego jakim jest zarządzenie nr 805 z dnia 31 grudnia 2003 r. w sprawie „zasad etyki zawodowej policjanta”.

MENTOR WE WSPÓŁCZESNYM KSZTAŁCENIU

Aspekt etyczny relacji instruktora z uczniem jest fundamentem, ponieważ to od postawy tego pierwszego zależy, jakie wzorce zachowań przyjmie młody funkcjonariusz. Relacja ta wykracza poza zwykłe nauczanie procedur, a do jej kluczowych filarów zaliczyć należy:

- odpowiedzialność za wzorzec, tzn. zgodnie z powiedzeniem, że *przykład idzie z góry*, policyjny mentor pełni rolę osobowego wzorca godnego naśladowania, a tym samym nie może wymagać od ucznia zachowań (np. dyscypliny, bezstronności, kultury osobistej), których sam nie przestrzega, bowiem każde jego odstępstwo od zasad etyki zawodowej legitymizuje w oczach ucznia podobne nadużycia w przyszłości;
- ochronę godności ludzkiej w kontekście sposobu traktowania ucznia, który musi być postrzegany jako przyszły partner w służbie, a nie tylko podwładny wykonujący polecenia, albowiem wykorzystywanie hierarchii do naruszania godności słuchacza jest błędem etycznym, który niszczy zaufanie do formacji;
- kształtowanie postaw wobec obywatela, w ramach którego „mistrz” uczy słuchacza balansu pomiędzy skutecznością a empatią, tak by empatia była profesjonalna, a więc pozwalała policjantowi działać stanowczo, gdy wymaga tego prawo, i z wyrozumiałością, gdy wymaga tego ludzka sytuacja;
- wskazanie granicy pomiędzy lojalnością a prawdą, tak by ucznia przekonać do tego, iż najwyższą wartością jest prawo i rota przysięgi, a nie źle pojęta solidarność grupowa, w której lojalność oznacza krycie naruszeń prawa wewnątrz policyjnej formacji;

- odpowiedzialność za błędy, rozumiana jako prawo ucznia do błędów w kontrolowanych warunkach (np. podczas symulacji), co powinno stanowić podstawę nauki brania pełnej odpowiedzialności za swoje czyny, a nie dawać pretekst do piętnowania.

ROLA ZALEŻNOŚCI SŁUŻBOWEJ

Fundamentem funkcjonowania Policji jako formacji mundurowej działającej w strukturze hierarchicznej jest zależność służbowa. Jest to kluczowy element struktury organizacyjnej, uregulowany ustawowo, który zapewnia dyscyplinę, sprawność działań oraz jednoznaczną odpowiedzialność za podejmowane decyzje. Jednak ta sama zależność służbowa, która w zamierzeniu ma porządkować zasady służby, może rodzić u przełożonych pokusę do jej nadużycia, a więc do wykorzystania swojego autorytetu i pozycji do naruszenia wolności lub

praw osoby od nich zależnych. Przykładem takich zachowań – w kontekście formowania postaw młodych policjantów – może być:

- zmuszanie ich do wykonywania zadań osobistych, przekraczających ich zakres obowiązków służbowych;
- przemoc psychiczną przybierającą postać m.in. długotrwałego, uprzejmego nękania i poniżania lub nadmiernego nieuzasadnionego krytykowania (wyśmiewanie błędów słuchacza zamiast merytorycznej korekty);
- wykorzystywanie zależności do wymuszania zachowań intymnych lub osobistych pod groźbą pogorszenia warunków pracy/służby;
- dyskryminacja (gorsze traktowanie uczniów np. z uwagi na płeć);
- wymuszanie lojalności zawodowej kosztem przestrzegania przepisów prawa (czyli nauka fałszywie rozumianej „solidarności zawodowej”).

ETYKA A DISCYPLINA SŁUŻBOWA

W kontekście odpowiedzialności dyscyplinarnej, etyka jest pewną oceną moralną postępowania i nie każdy błąd etyczny podlega wspomnianej odpowiedzialności (co nie zmienia faktu, że rzutuje na opinię służbową i autorytet). Dyscyplina służbowa w odróżnieniu od etyki – odnoszącej się bardziej do sfery wartości i postaw – związana jest z naruszeniem konkretnego przepisu prawa bądź niewykonaniem (lub niewłaściwym wykonaniem) rozkazu. Warto zwrócić jednak uwagę, że fakt popełnienia przewinienia dyscyplinarnego (bez względu na to czy jest naruszeniem dyscypliny służbowej czy nieprzestrzeganiem zasad etyki zawodowej) na szkodę podwładnego lub w jego obecności jest okolicznością bezpośrednio wpływającą na zaostrzenie wymiaru kary (art. 134 h ust. 2 pkt 4 ustawy o Policji). Zapisy te podkreślają wagę właściwego sprawowania funkcji kierowniczych

w Policji i wysokie koszty nieprawidłowego stylu zarządzania.

MECHANIZMY KONTROLNE

Hierarchia i specyfika relacji w jakiej z opiekunem pozostaje podwładny powoduje, że uczniowi bardzo trudno zgłosić naganne zachowanie mentora z obawy przed wystawieniem złej opinii służbowej, przytknięciem łatki „konfidenta” lub z braku doświadczenia pozwalającego właściwie ocenić swoją sytuację. Istnieją jednak różnorakie mechanizmy kontrolne, których ideą jest zarówno zapobieganie naruszaniu standardów etycznych jak i zagwarantowanie maksymalnej poufności i bezpieczeństwa pokrzywdzonemu takim nadużyciem. Wskazać należy na formalne zgłoszenie nadużycia raportem z zachowaniem drogi służbowej, bądź nawet z jej pominięciem, o czym wspomina np. art. 58 ustawy o Policji. Istnieje także możliwość powiadomienia Biura Spraw Wewnętrznych Policji – w zależności od wagi nadużycia – zajmującego się m.in. przestępstwami popełnianymi przez funkcjonariuszy i pracowników Policji. Zakres działania ww. biura oraz sposób współpracy z jednostkami terenowymi Policji określa zarządzenie nr 62 Komendanta Głównego Policji z dnia 8 listopada 2018 r. w sprawie organizacji, rzeczowego i miejscowego zakresu działania oraz zasad współdziałania Biura Spraw Wewnętrznych Policji z innymi jednostkami organizacyjnymi Policji. Mniej formalną drogą zgłoszenia naruszeń jest kontakt z Pełnomocnikiem ds. Ochrony Praw Człowieka, który w ramach indywidualnych konsultacji omówi z osobą dotkniętą jakimkolwiek przejawem nierównego traktowania procedurę postępowania w przypadku wystąpienia sytuacji konfliktowej, zachowań mobbingowych, dyskryminacji lub innych zachowań niepożądanych. Ponadto wsparcia funkcjonariuszom udzielić może w ramach rozmowy chronionej tajemnicą zawodową policyjny psycholog. Korzystanie z formalnych ścieżek zgłaszania nieprawidłowości pozwala na ujawnienie stron sytuacji niepożądanych i daje możliwości na podjęcie skutecznych działań.

BYĆ AUTENTYCZNYM WZORCEM

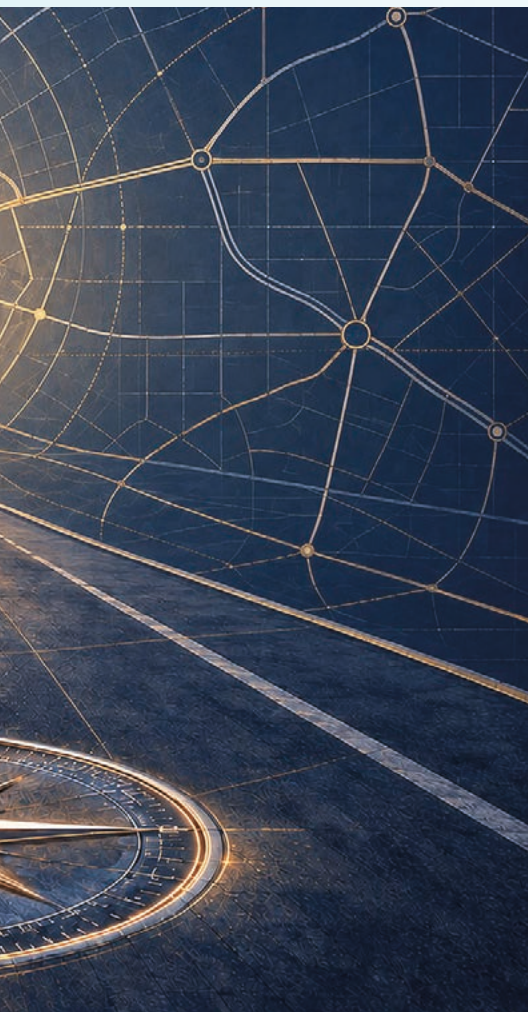
W świecie służby nie da się oddzielić etyki od odpowiedzialności, tak jak nie sposób budować trwałej relacji mistrza z uczniem bez wzajemnego szacunku, autentyczności i świadomości wpływu, jaki wywiera się na drugiego człowieka.

To właśnie w codziennych decyzjach, sposobie sprawowania nadzoru, reagowaniu na błędy oraz gotowości do ponoszenia konsekwencji własnych działań kształtuje się prawdziwy etos Policji. Młody funkcjonariusz nie uczy się bowiem wyłącznie przepisów, procedur czy technik działania. Uczy się przede wszystkim postaw, obserwując tych, którzy stają się dla niego punktem odniesienia.

Każde zachowanie mentora, reakcja na sytuację trudną, granica wyznaczona w relacji służbowej budują obraz tego, czym w praktyce jest odpowiedzialna i etyczna służba. Dlatego etyka zawodowa, relacja mistrz – uczeń i odpowiedzialność za przewinienia powinny tworzyć spójny system, wzajemnie się uzupełniający i wzmacniający.

Bez etyki odpowiedzialność staje się jedynie formalną sankcją pozbawioną sensu wychowawczego. Bez odpowiedzialności etyka pozostaje wyłącznie deklaracją zapisaną w aktach prawnych i uroczystych słowach ślubowania. Z kolei bez właściwie rozumianej relacji mistrza z uczniem, żadna z tych wartości nie ma szans zostać trwale przekazana kolejnym pokoleniom. To właśnie w tej relacji rodzi się kultura organizacyjna oparta na zaufaniu, profesjonalizmie i szacunku dla godności człowieka.

Policja stoi dziś przed wyzwaniem nie tylko egzekwowania standardów, ale przede wszystkim ich świadomego urzeczywistniania w codziennej służbie. Ostatecznie bowiem siła formacji nie wynika wyłącznie z procedur, hierarchii czy systemu kontroli, lecz z jakości ludzi, którzy ją tworzą oraz wartości, jakie są przez nich rzeczywiście realizowane. Warto więc zadać sobie pytanie: czy potrafimy dziś nie tylko mówić o etyce, odpowiedzialności i roli mentora, ale przede wszystkim konsekwentnie scalać te trzy elementy w jeden spójny fundament nowoczesnej Policji?

Między paragrafem a empatią

— o trudnej sztuce ochrony zwierząt w policyjnym mundurze

ST. ASP. GRZEGORZ SZOKIEL

ZAKŁAD SŁUŻBY KRYMINALNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Kiedy w sierpniu 1997 roku Sejm uchwalił ustawę o ochronie zwierząt, zmienił nie tylko zapis w Dzienniku Ustaw. Zmienił filozofię prawa. Zwierzę przestało być „rzeczą” – stało się istotą czującą, której prawa system prawny wziął pod ochronę.

Z perspektywy czasu brzmi to jak oczywistość. Ale oczywistości mają to do siebie, że najtrudniej je egzekwować.

Niniejszy artykuł wyrasta z tego samego przekonania. Jego celem nie jest wykład przepisów. Jest nim coś trudniejszego: pokazanie, że ustawa o ochronie zwierząt to dokument żywy, który działa – albo nie działa – dokładnie w takim stopniu, w jakim przygotowany jest człowiek, który ją stosuje.

ZASADA HUMANITARYZMU – NIE DEKLARACJA, LECZ NAKAZ WYKŁADNI

Fundament całego systemu to art. 1 ust. 1 u.o.z. – przepis wyrażający zasadę dereifikacji i dyrektywę humanitaryzmu. Jego sens prawny jest prosty i bezwzględny: każdy przepis dotyczący zwierząt należy interpretować tak, by chronił ich życie i zdrowie. To nie postulat etyczny zawieszony

w preambule – to norma o charakterze klauzuli generalnej, wiążąca każdego, kto stosuje przepisy ustawy. W tym funkcjonariusza Policji.

W praktyce służbowej zasada ta ma charakter operacyjny. Nie wystarczy działać „zgodnie z procedurą” – trzeba działać w sposób, który rzeczywiście chroni dobrostan zwierzęcia. Formalna poprawność czynności nie ochroni funkcjonariusza przed zarzutem naruszenia prawa, jeśli jego działanie – choć proceduralnie bez zarzutu – doprowadziło do nieuzasadnionego cierpienia istoty żyjącej. To właśnie ten standard odróżnia interwencję profesjonalną od interwencji jedynie formalnie poprawnej.

Warto przy tym odnotować, że ustawa o ochronie zwierząt – zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 r. (I KZP 4/12) – ma charakter *lex generalis* wobec innych ustaw dotyczących zwierząt. Oznacza to, że jej zasady stosuje się do każdej sytuacji, o ile prze-

pis szczególnie nie stanowi inaczej. Hierarchia jest tu jasna – i funkcjonariusz powinien ją znać.

Praktyczne znaczenie tej zasady ujawnia się już przy kwalifikacji prawnej czynu. Granica między przestępstwem z art. 35 u.o.z. a wykroczeniem z art. 37 u.o.z. nie jest kwestią akademicką – determinuje tryb postępowania, właściwość organu i konsekwencje dla sprawcy. Przestępstwem jest znęcanie się nad zwierzęciem oraz jego zabicie lub uśmiercenie z naruszeniem przepisów ustawy. Wykroczeniem – naruszenie warunków chowu, zaniedbanie opieki, nieprzestrzeganie zasad humanitarnego traktowania. Funkcjonariusz podejmujący interwencję musi tę granicę wyczuć i umieć ją uzasadnić. Błędna kwalifikacja na wstępie może przesądzić o losie całej sprawy.

HUMANITARNE UŚMIERCENIE – NAJTRUDNIEJSZA DECYZJA W TERENIE

Ustawa przewiduje sytuację graniczną: gdy zakończenie cierpień zwierzęcia wymaga jego bezzwłocznego uśmiercenia, prawo na to zezwala (art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.z.). Przepis jest zwięzły i chłodny – rzeczywistość, którą opisuje, już nie. Decyzja zapada najczęściej na poboczu drogi, w środku nocy, przy umierającym zwierzęciu, z pełną świadomością, że cokolwiek się zrobi – trzeba będzie się z tego rozliczyć.

Prawo wymaga, by trzy warunki były spełnione łącznie: zwierzę doznaje cierpień niemożliwych do uśmierzenia w inny sposób, działanie ma na celu wyłącznie zakończenie tych cierpień, i musi być podjęte niezwłocznie. Brak choćby jednego zmienia kwalifikację prawną całego czynu.

Tam gdzie system milczy, człowiek w mundurze mówi: sprawdzam.

Łączność działa. Dyżurny jest osiągalny. Można dzwonić – i się dzwoni: do dyżurnego, do weterynarza, do koła łowieckiego, do kogokolwiek, kto może pomóc albo wskazać kolejny krok. Ustawa wymienia podmioty uprawnione do uśmiercenia zwierzęcia. Nie wyposaża jednak funkcjonariusza w gotowy scenariusz na trzecią w nocy przy drodze krajowej, gdy czas ucieka, a zwierzę cierpi. W tej przestrzeni – między uprawnieniem a jego praktyczną realizacją – policjant nie czeka na instrukcję. Szuka rozwiązania. Dzwoni, pyta, improwizuje. I najczęściej je znajduje.

To nie jest opis systemowej sprawności. To opis ludzkiej przyzwoitości w mundurze – działającej tam, gdzie procedura jeszcze nie dotarła. Nie jest to zarzut wobec funkcjonariuszy: przeciwnie. To diagnoza systemu, który lukę pozostawił niedomkniętą, a mimo to jest obsługiwany przez ludzi, którzy sobie z nią radzą. Pytanie brzmi: jak długo zaradność indywidualna ma zastępować standard instytucjonalny?

Do tego dochodzi kwestia sprzętu. Standardowe wyposażenie służbowe nie zawsze zapewnia skuteczne i humanitarne uśmiercenie zwierzęcia o masywnej budowie ciała. Gruba warstwa tkanki kostnej i mięśniowej – u dzikich ssaków lub zwierząt hodowlanych – może sprawić, że standardowy pocisk nie zapewni natychmiastowego zakończenia cierpień wymaganego przez art. 1 ust. 1 u.o.z. Funkcjona-

riusz działający w dobrej wierze może znaleźć się w sytuacji, w której sama metoda rodzi uzasadnione wątpliwości co do zachowania standardu humanitarności.

Jedyną realną ochroną w takiej sytuacji jest dokumentacja. Zdjęcia stanu zwierzęcia, notatka służbowa z opisem okoliczności i chronologią prób kontaktu – to materiał, który w ewentualnym postępowaniu wykaże, że decyzja mieściła się w granicach kontratypu z art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.z. lub stanu wyższej konieczności z art. 26 k.k. Bez tej dokumentacji funkcjonariusz zostaje sam: z decyzją i bez dowodów, że była jedynym wyjściem.

Postulat jest prosty i dawno zaległy. Funkcjonariusze powinni dysponować jasnymi wytycznymi określającymi procedurę, wzór dokumentacji i aktualny katalog podmiotów osiągalnych całą dobę. Nie jako rekomendacja – jako wyposażenie służbowe, na równi z tym, które już mają.

INTERWENCYJNY ODBIÓR ZWIERZĘCIA – PRAWO KONTRA RZECZYWISTOŚĆ SAMORZĄDOWA

Gdy życie lub zdrowie zwierzęcia jest bezpośrednio zagrożone, art. 7 ust. 3 u.o.z. przewiduje tryb natychmiastowego odbioru. Mechanizm jest przemyślany – zakłada współpracę Policji, organizacji społecznych i samorządów. W terenie bywa jednak tak, że gmina okazuje się najsłabszym ogniwem całego łańcucha. Raport NIK nr P/24/093 dokumentuje to bez ogródek.

Dwa obrazy z praktyki. Pierwszy: do schroniska zgłasza się kobieta z trzema psami, twierdząc, że je znalazła. Schronisko ustala, że to jej własne zwierzęta. Postępowanie zostaje wszczęte – i pada z braku znamion. Procedura zadziałała, sprawiedliwość niekoniecznie. Drugi: w lesie zostaje znaleziona świnia bez znaków hodowlanych, nadgryziona przez inne zwierzęta. Nie wiadomo kto ją porzucił, nie wiadomo której gminie przypisać interwencję, nie wiadomo co dalej. Obie sprawy obnażają tę samą lukę: prawo jest jasne, jego wykonanie – już niekoniecznie.

Samorządy mają swoje racje. Brak lokalnych podmiotów zmusza do korzystania ze schronisk odległych o setki kilometrów lub podpisywania umów z firmami bez pełnych uprawnień. Ograniczenia budżetowe są realne – w przetargu o gminne złotówki wodociągi zawsze wygryają z kastracją psów. Funkcjonariusz musi te realia rozumieć. Nie może się nimi jednak zasłaniać: obowiązek ochrony zwierzęcia istnieje niezależnie od kondycji gminnego budżetu.

Warto pamiętać, że zaniechanie gminy w zakresie opieki nad zwierzętami bezdomnymi może być podstawą skargi na bezczynność w trybie art. 149 p.p.s.a. To argument, który w rozmowie z urzędnikiem potrafi przyspieszyć decyzję skuteczniej niż niejedno inne narzędzie.

SPIRALA PRZEMOCY – THE LINK I NIEBESKA KARTA

1. Zwierzę jako pierwszy sygnał

Kryminologia od lat opisuje zjawisko określane w literaturze anglosaskiej jako „The Link” – ścisłą korelację między okrucieństwem wobec zwierząt a przemocą w środowisku domowym. Mechanizm jest powtarzalny i okrutny w swojej logice: zwierzę, jako ofiara niema i całkowicie zależna od człowieka, pada pierwsze. Jak wskazują Helios i Jedlec-

ka, zwierzęta domowe są „cichymi” ofiarami przemocy domowej. Badanie przeprowadzone w schronisku dla kobiet w Południowej Karolinie wykazało, że blisko połowa kobiet doświadczających przemocy partnerskiej relacjonowała równoległą przemoc partnera wobec ich zwierząt. Eskalacja agresji wobec zwierzęcia to sygnał ostrzegawczy – zbyt często niezauważony, dopóki przemoc nie dotknie człowieka.

Dla funkcjonariusza przyjeżdżającego na interwencję oznacza to jedno: skrzywdzone zwierzę w mieszkaniu to powód, by uważniej przyjrzeć się wszystkim jego domownikom.

2. Znęcanie pośrednie – prawo widzi więcej, niż się zdaje

Sprawca, który zabija psa na oczach partnera, może nie uderzyć ani razu. To, czego dokonuje, jest jednak aktem przemocy psychicznej w najczystszej postaci – celowym zadawaniem bólu człowiekowi przez skrzywdzenie tego, do kogo jest przywiązany. Jak dokumentuje socjolog Clifton P. Flynn, sprawca często traktuje zwierzę wyłącznie

instrumentalnie: jako narzędzie wywierania cierpienia na osobie bliskiej. Prawo karne dostrzega tę zależność. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 czerwca 2006 r. (II AKa 199/06) rozstrzygnął kwestię jednoznacznie: oskarżony, strzelając z wiatrówki do zwierząt należących do dzieci, działał jako element psychicznego znęcania się nad rodziną. Sąd przyjął kumulatywny zbieg art. 207 § 1 k.k. i art. 35 ust. 1 u.o.z. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Wyrok sprzed dwóch dekad – lecz zachowuje pełną aktualność i pozostaje punktem odniesienia dla praktyki orzeczniczej. Uzupełnia go postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14 października 2005 r. (II AKzW 696/05), potwierdzające, że znęcanie się nad zwierzęciem – gdy motywem jest oddziaływanie na wolę człowieka – stanowi przestępstwo popełnione z użyciem przemocy w rozumieniu art. 115 § 3 k.k.

3. Nowelizacja 2023 r. i Niebieska Karta – co naprawę się zmieniło

Warto postawić sprawę jasno, bo uproszczenia w obiegu potrafią kosztować. Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. (Dz.U. 2023, poz. 535) nie wprowadza wprost przepisu kwalifikującego krzywdzenie zwierząt jako formę przemocy domowej. Jej wkład jest inaczej skonstruowany – i realny. Sprawca objęty nakazem opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania ma prawo zabrać zwierzęta będące jego własnością – ale tylko wówczas, gdy osoba doświadczająca przemocy nie zgłosi sprzeciwu. Jeśli sprzeciw zostanie zgłoszony, zwierzęta pozostają w mieszkaniu. To pozornie logistyczny detal – w rękach świadomego funkcjonariusza staje się narzędziem realnej ochrony ofiary przed kolejnym aktem nacisku lub zemsty.

Prawdziwy ciężar gatunkowy leży jednak w formularzu NK-A, wprowadzonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. (Dz.U. 2023, poz. 1870). Sekcja IV – poświęcona zachowaniom sprawcy – wymienia kolejno przemoc fizyczną, psychiczną, seksualną, ekonomiczną i elektroniczną. A po nich, z pełną świadomością ustawodawcy: otwartą rubrykę „Inne:”. I właśnie ta rubryka ma dziś kluczowe znaczenie praktyczne.

Rubryka „Inne:” nie jest redakcyjną resztówką. Jest świadomym wyborem legislacyjnym – przyznaniem, że żaden katalog nie wyczerpie wszystkich form, w jakich przemoc potrafi się przejawiać. Znęcanie się nad zwierzęciem w obecności domownika, udokumentowane jako narzędzie psychicznego terroryzowania ofiary, mieści się w tej kategorii jako przemoc psychiczna realizowana pośrednio. Funkcjonariusz nie tylko może – powinien odnotować ten fakt właśnie tam. Taki wpis ma podwójną wartość: dowodową – tworzy ślad zachowania sprawcy istotny w późniejszym postępowaniu – i statystyczną – buduje obraz skali zjawiska i dostarcza legislatorowi twardych danych.

Jak zauważają Helios i Jedlecka, postulat uwzględnienia przemocy wobec zwierząt w formularzu Niebieskiej Karty pojawia się w polskiej literaturze jako *de lege ferenda*. Kierunek ewolucji prawa europejskiego wskazuje, że wyodrębnienie krzywdzenia zwierząt jako samodzielnej kategorii w NK-A jest kwestią czasu. Obecna praktyka rzetelnego dokumentowania ten krok przybliża.

Praktyczna wskazówka: stwierdzenie znęcania się nad zwierzęciem powinno skłonić funkcjonariusza do wdrożenia procedury Niebieskiej Karty z odnotowaniem zdarzenia w rubryce „Inne” oraz równoległego wszczęcia postępowania na podstawie art. 35 u.o.z. Dwutorowe, skoordynowane działanie to dziś wzorzec profesjonalnej interwencji.

DOWÓD W SPRAWIE O ZNĘCANIE – CO DECYDUJE O WYNIKU POSTĘPOWANIA

Sprawy z art. 35 u.o.z. przegrywają najczęściej nie dlatego, że prawo jest złe. Przegrywają dlatego, że dowody są niewystarczające. Ofiara nie mówi, sprawca zaprzecza, czas działa na jego korzyść.

Podstawą jest dokumentacja fotograficzna wykonana na miejscu interwencji – stan zwierzęcia, warunki utrzymania, dostępność pokarmu i wody. Każde zdjęcie musi mieć znacznik czasu. Bez niego traci wartość w konfrontacji z linią obrony twierdzącą, że stan zwierzęcia był inny.

Niezbędna jest opinia weterynaryjna. To ona nadaje fotografiom medyczny kontekst – określa stopień wyniszczenia, czas trwania zaniedbania i jego związek z warunkami utrzymania. Bez biegłego sąd pozostaje z subiektywną oceną wyglądu zwierzęcia. Im szybciej po interwencji lekarz sporządzi pisemną dokumentację, tym mocniejszy dowód.

Zeznania świadków mają wartość uzupełniającą – pozwalają ustalić chronologię zaniedbania i utrudniają sprawcy twierdzenie, że stan zwierzęcia był chwilowy i niezawiniony.

Notatka służbowa zamykająca interwencję powinna zawierać opis stanu zwierzęcia, warunki jego utrzymania, dane osób obecnych, podjęte czynności i ich chronologię. Dobrze sporządzona to szkielet aktu oskarżenia. Źle sporządzona – argument obrony.

SZKOLENIA, KTÓRE MAJĄ SENS

Funkcjonariusze szkolenia zawodowego podstawowego, poznają ustawę o ochronie zwierząt w ramach modułu ustaw szczególnych – obok przepisów o broni i amunicji, narkomanii czy bezpieczeństwie imprez masowych. Znajomość przepisów to jednak nie to samo co gotowość do działania w terenie. Dobre prawo bez dobrze przygotowanych ludzi pozostaje martwą literą.

Dlatego warto odnotować fakt, który w debacie o ochronie zwierząt pojawia się zbyt rzadko: Szkoła Policji w Katowicach wykroczyła poza minimum programowe w tym obszarze.

Na tym tle aktywność katowickiej szkoły – kształcącej rocznie około dwóch tysięcy funkcjonariuszy – nabiera szczególnego znaczenia. Realizowane tu spotkania szkoleniowe z przedstawicielami środowiska prawniczego zajmującego się ochroną zwierząt to inicjatywa, która nie wynika z formalnego nakazu. Wynika z przekonania, że przygotowanie funkcjonariusza do tej konkretnej kategorii spraw wymaga czegoś więcej niż znajomości przepisów.

Warto odnotować, że problematyka ochrony zwierząt jest dziś w centrum uwagi legislatora. W Sejmie procedowanych jest kilka projektów nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt – dotyczących zakazu trzymania zwierząt na uwię-

zi, obowiązkowego czipowania i kastracji, reformy systemu schronisk oraz zaostreżenia kar za znęcanie. Równocześnie weszła już w życie ustawa z dnia 7 listopada 2025 r. wprowadzająca zakaz komercyjnej hodowli zwierząt futerkowych. To sygnał, że społeczna i prawna wrażliwość na dobrostan zwierząt rośnie – i że funkcjonariusz, który dziś stosuje ustawę, jutro będzie musiał stosować jej znowelizowane przepisy. Argument za szkoleniem nie słabnie – wręcz przeciwnie.

Stąd między innymi udział wykładowcy Zakładu Służby Kryminalnej w dniach 20-22 kwietnia 2026 r. w „Dniach Prawniczych”, organizowanych przez Studencką Poradnię Prawną Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w ramach których wygłosił prelekcję zatytułowaną „Zwierzę jako podmiot ochrony prawnej – rola organów ścigania”.

CO NALEŻY ZMIEŃĆ – POSTULATY DE LEGE FERENDA

Analiza wskazuje cztery obszary wymagające pilnej interwencji legislacyjnej lub organizacyjnej.

Protokół uśmiercania w stanach nagłych. Funkcjonariusze powinni dysponować jasnymi wytycznymi określającymi procedurę, dokumentację i minimalny standard sprzętowy dla sytuacji, gdy weterynarz jest nieosiągalny, a zwierzę cierpi po wypadku. Decyzja tej wagi nie powinna zapaść bez oparcia w jasnych przepisach służbowych.

Całodobowe bazy weterynaryjne. Gminy powinny mieć ustawowy obowiązek udostępniania jednostkom Policji aktualnych kontaktów do dyżurujących lekarzy weterynarii. Brak takiej bazy to nie problem organizacyjny – to zaniechanie, za które powinna istnieć odpowiedzialność prawna.

Obligatoryjne szkolenia. Wiedza o ochronie zwierząt i zjawisku The Link powinna być standardowym elementem kształcenia policyjnego w całym kraju – nie inicjatywą jednej placówki szkolnej.

Doprecyzowanie statusu zwierząt karmionych. Granica między zwierzęciem bezdomnym a zwierzęciem z opiekunem faktycznym jest dziś prawnie rozmyta i generuje spory kompetencyjne między Policją a gminami. Ustawowe doprecyzowanie tej definicji odciążałoby obie strony i przyspieszyło interwencje.

PODSUMOWANIE

Prawo daje funkcjonariuszowi narzędzia. Orzecznictwo pokazuje, jak ich używać. Praktyka weryfikuje, czy ktoś chciał.

W sprawach dotyczących ochrony zwierząt ta weryfikacja rzadko bywa spektakularna. Sprawy są trudne dowodowo, ofiary nie mówią, gminy się zasłaniają. Właśnie dlatego liczy się każda dobrze przeprowadzona interwencja, każda rzetelna notatka i każdy funkcjonariusz, który nie odpuścił, bo mógł.

Ustawa o ochronie zwierząt chroni tych, którzy sami się nie poskarżą. Wymaga do tego człowieka, który potrafi – i chce – działać tam, gdzie procedura jeszcze nie dotarła. Takich ludzi Policja ma. Pytanie, które stawia ten artykuł, jest jedno: czy system robi wystarczająco dużo, żeby im na to pozwolić.

Wybrane zmiany legislacyjne w 2026 r.

USTAWA Z DNIA 6 CZERWCA 1997 R. KODEKS KARNY (Dz.U. z 2025 R. POZ. 383 T.J. z PÓŹN. ZM.)

Główne zmiany:

– wprowadzenie wyrażenia ustawowego – nielegalnego wyścigu pojazdów mechanicznych

art. 115 § 26. Nielegalnym wyścigiem pojazdów mechanicznych jest:

- 1) rywalizacja kierujących co najmniej dwoma pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym, w szczególności z zamiarem pokonania odcinka drogi w jak najkrótszym czasie, z naruszeniem zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, lub
- 2) celowe wprowadzenie pojazdu mechanicznego w poślizg lub celowe doprowadzenie do utraty styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu mechanicznego, wykonane w trakcie spotkania zorganizowanego na otwartej lub ogólnodostępnej przestrzeni
  - odbywające się bez wymaganego zezwolenia.

– zaostrezenie kary za spowodowanie wypadku komunikacyjnego ze skutkiem śmiertelnym lub ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu, jeżeli sprawca dopuścił się go w brawurowych lub zakazanych okolicznościach

art. 177 § 2a. Jeśli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 2, uczestnicząc w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych albo w warunkach określonych w art. 178d, albo w czasie obowiązywania środka karnego, o którym

mowa w art. 39 pkt 3, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

– wprowadzenie karalności nielegalnego wyścigu pojazdów mechanicznych

art. 178c § 1. Kto w ruchu lądowym:

- 1) organizuje lub prowadzi nielegalny wyścig pojazdów mechanicznych,
- 2) jako prowadzący pojazd mechaniczny uczestniczy w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w § 1,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

– wprowadzenie karalności rażącego przekraczania prędkości

art. 178d Kto prowadzi pojazd mechaniczny rażąco przekraczając prędkość oraz rażąco naruszając inne zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i przez to naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

– wprowadzenie surowszej kary, jeżeli sprawca naruszając nietykalność cielesną naraża funkcjonariusza publicznego na bezpośrednie niebezpieczeństwo

utruty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu oraz złagodzenie odpowiedzialności sprawcy jeżeli funkcjonariusz publiczny swoim niewłaściwym zachowaniem sam przyczyni się do popełnienia przez sprawcę wymienionego czynu

art. 222 § 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 naraża pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

– wprowadzono złagodzenie odpowiedzialności sprawcy

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1 lub 1a wywołało niewłaściwe zachowanie się funkcjonariusza lub osoby do pomocy mu przybranej, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.

USTAWA Z DNIA 12 MAJA 1971 R. KODEKS WYKROCZEŃ (Dz.U. z 2025 R. POZ. 734 T.J. z PÓŻN. ZM.)

Główne zmiany:

– zaostrzenie kary w typie kwalifikowanym wykroczenia zakłócania spokoju lub porządku publicznego oraz wprowadzenie karalności za zakłócenie spokoju i porządku publicznego w szczególnie wrażliwych miejscach i sytuacjach

Art. 51 § 2. Jeżeli czyn określony w § 1 ma charakter chuligański lub sprawca dopuszcza się go, będąc pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 złotych § 2a. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w § 1 w zakładzie leczniczym w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 450, 620, 637 i 1211) lub w trakcie akcji medycznej w rozumieniu ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. z 2025 r. poz. 91 i 637), lub w siedzibie organu administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego.

– wprowadzenie odpowiedzialności za organizowanie i udział w nielegalnych zlotach motoryzacyjnych oraz nielegalnych wyścigach pojazdów

art. 52aa § 1. Kto organizuje spotkanie, o którym mowa w art. 65ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.), bez wymaganego zawiadomienia lub przewodniczy takiemu spotkaniu, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2000 złotych.

§ 2. Kto umyślnie uczestniczy w spotkaniu, o którym mowa w art. 65ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zorganizowanym bez wymaganego zawiadomienia, podlega karze grzywny.

§ 3. Tej samej karze podlega, kto, nie będąc kierującym pojazdem, umyślnie uczestniczy w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych, o którym mowa w art. 115 § 26 Kodeksu karnego.

§ 4. Tej samej karze podlega, kto umyślnie, jako widz przebywa na spotkaniu, o którym mowa w art. 65ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zorganizowanym bez wymaganego zawiadomienia, lub jako widz, uczestniczy w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych, o którym mowa w art. 115 § 26 Kodeksu karnego.

– ustanowienie zakazu celowego wprowadzania pojazdu mechanicznego w poślizg (np. dryftu) oraz doprowadzenia do utraty styczności koła z nawierzchnią (np. jazdy motocyklem na jednym kole) na drogach publicznych, w strefach zamieszkania i strefach ruchu

art. 86c § 1. Kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny, celowo wprowadzając go w poślizg lub doprowadzając do utraty styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu, podlega karze grzywny nie niższej niż 1500 złotych.

§ 2. Jeżeli następstwem wykroczenia określonego w § 1 jest spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, sprawca podlega karze grzywny nie niższej niż 2500 złotych.

– wprowadzenie kar za dopuszczenie przez opiekuna do jazdy na rowerze, hulajnodze elektrycznej lub urządzeniu transportu publicznego przez dziecko bez wymaganego kasku albo do niebezpiecznego przewożenia dzieci

art. 89a § 1. Kto, mając obowiązek opieki lub nadzoru nad osobą, która nie ukończyła 16 roku życia, dopuszcza do kierowania przez nią rowerem, hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego, jeżeli osoba ta wbrew obowiązkowi nie używa kasku ochronnego odpowiadającego właściwym warunkom technicznym, podlega karze grzywny do 100 złotych.

§ 2. Tej samej karze podlega ten, kto, mając obowiązek opieki lub nadzoru nad osobą, która nie ukończyła 17 roku życia, dopuszcza do przewożenia przez nią dziecka w wieku do lat 7 na rowerze albo na rowerze z napędem, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a pkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu – lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz.Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.), jeżeli wbrew obowiązkowi przewozi to dziecko:

- 1) bez kasku ochronnego odpowiadającego właściwym warunkom technicznym, lub
- 2) nieumieszczone na dodatkowym siodełku zapewniającym bezpieczną jazdę, lub
- 3) nieumieszczone w foteliku rowerowym odpowiadającym właściwym warunkom technicznym, lub
- 4) niezgodnie ze sposobem, o którym mowa w art. 63 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub
- 5) w sposób, o którym mowa w art. 33 ust. 2d ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

§ 3. Tej samej karze podlega ten, kto, mając obowiązek opieki lub nadzoru nad osobą, która nie ukończyła 17 roku życia, dopuszcza do przewożenia przez nią dziecka

wózkiem rowerowym, jeżeli wbrew obowiązкови przewozi to dziecko:

- 1) bez kasku ochronnego odpowiadającego właściwym warunkom technicznym, lub
- 2) niezgodnie ze sposobem, o którym mowa w art. 63 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub
- 3) w sposób, o którym mowa w art. 33 ust. 2d ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

- **zaostrezenie kary za tamowanie lub utrudnianie ruchu, wprowadzenie typu kwalifikowanego wykroczenia polegającego na odpowiedzialności dla osób tamujących lub utrudniających ruch na drodze publicznej w ramach niezgłoszonego zlotu motoryzacyjnego, dodanie przepisu pozwalającego sądowi na orzeczenie nawiązki**

art. 90 § 1. Kto tamuje lub utrudnia ruch na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Jeżeli wykroczenia określonego w § 1 dopuszcza się prowadzący pojazd mechaniczny, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 500 złotych.

§ 3. Jeżeli wykroczenia określonego w § 1 dopuszcza się osoba uczestnicząca w spotkaniu, o którym mowa w art. 65ja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zorganizowanemu bez wymaganego zawiadomienia, podlega karze grzywny nie niższej niż 1000 złotych.

§ 4. Jeżeli wykroczenie określone w § 1-3 spowodowało poważne zakłócenie ruchu drogowego, można orzec nawiązkę w wysokości do 1500 złotych na cel społeczny wskazany przez organ orzekający.

USTAWA Z DNIA 20 CZERWCA 1997 R. PRAWO O RUCHU DROGOWYM (Dz.U. z 2024 R. POZ. 1251 T.J. Z PÓŹN. ZM.)

Główne zmiany:

- **wprowadzenie obowiązku używania kasku ochronnego dla kierującego rowerem, rowerem z napędem, hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego, który nie ukończył 16 r.ż.**

art. 33 ust. 1b Kierujący rowerem, rowerem z napędem, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a pkt (i) rozporządzenia 168/2013, hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego, który nie ukończył 16 roku życia, jest obowiązany używać w czasie jazdy kasku ochronnego odpowiadającego właściwym warunkom technicznym.

- **zredefiniowano zasady przewożenia dziecka w wieku do 7 lat na rowerze, rowerze z napędem lub wózkiem rowerowym – w szczególności dziecko musi być przewożone w kasku ochronnym odpowiadającym właściwym warunkom technicznym oraz jest umieszczone na dodatkowym siodełku zapewniającym bezpieczną jazdę lub w foteliku rowerowym odpowiadającym właściwym warunkom technicznym albo jest przewożone w przyczepce konstrukcyjnie przystoso-**

wanej do przewozu osób. Obowiązek używania kasku ochronnego nie dotyczy przewożenia dziecka:

- **rowerem lub wózkiem rowerowym w foteliku bezpieczeństwa,**
- **rowerem przeznaczonym do przewozu osób lub wózkiem rowerowym wyposażonym fabrycznie w pasy bezpieczeństwa, którego konstrukcja uniemożliwia użycie kasku,**
- **wózkiem rowerowym wyposażonym fabrycznie w pasy bezpieczeństwa,**
- **w przyczepie przystosowanej konstrukcyjnie do przewozu osób, ciągniętej przez rower albo wózek rowerowy, gdy korzysta ono z pasów bezpieczeństwa**

art. 33 ust. 2. Dziecko w wieku do 7 lat może być przewożone na rowerze albo na rowerze z napędem, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a pkt (i) rozporządzenia 168/2013, pod warunkiem, że używa w czasie jazdy kasku ochronnego odpowiadającego właściwym warunkom technicznym oraz jest ono umieszczone na dodatkowym siodełku zapewniającym bezpieczną jazdę lub w foteliku rowerowym odpowiadającym właściwym warunkom technicznym albo jest przewożone w sposób, o którym mowa w art. 63 ust. 3 pkt 4. 2a. Obowiązek używania kasku ochronnego, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy przypadku, w którym dziecko jest przewożone:

1) rowerem w foteliku bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 39 ust. 3, lub rowerem przeznaczonym do przewozu osób wyposażonym fabrycznie w pasy bezpieczeństwa, którego konstrukcja uniemożliwia użycie kasku;

2) w sposób, o którym mowa w art. 63 ust. 3 pkt 4, i korzysta z pasów bezpieczeństwa, w które fabrycznie jest wyposażona przyczepa konstrukcyjnie przystosowana do przewozu osób, ciągnięta przez rower.

2b. Przewożenie dziecka w wieku do 7 lat wózkiem rowerowym jest dozwolone pod warunkiem, że używa ono w czasie jazdy kasku ochronnego odpowiadającego właściwym warunkom technicznym. Obowiązek ten nie dotyczy przypadku, w którym dziecko jest przewożone:

1) wózkiem rowerowym w foteliku bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 39 ust. 3;

2) korzysta z pasów bezpieczeństwa, w które fabrycznie jest wyposażony wózek rowerowy, jeżeli konstrukcja wózka uniemożliwia użycie kasku.

2c. Przewożenie dziecka w wieku do 7 lat wózkiem rowerowym w sposób, o którym mowa w art. 63 ust. 3 pkt 4, nie wymaga stosowania kasku ochronnego w przypadku, kiedy dziecko korzysta z pasów bezpieczeństwa, w które fabrycznie jest wyposażona przyczepa konstrukcyjnie przystosowana do przewozu osób, ciągnięta przez wózek rowerowy.

2d. Zabrania się przewożenia dziecka w sposób, o którym mowa w art. 63 ust. 3 pkt 4, na rowerze z napędem, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a pkt (i) rozporządzenia 168/2013, oraz wózkiem rowerowym, jeżeli rower ten lub wózek rowerowy są wyposażone w silnik spalinowy.

- **podniesienie do 13 lat minimalnego wieku, kiedy dziecko będzie mogło być dopuszczone do kierowania hulajnogą elektryczną lub urządzeniem trans-**

portu osobistego na drodze (w strefie zamieszkania dopuszcza się kierowanie hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego przez dziecko w wieku do 13 lat wyłącznie pod opieką osoby dorosłej)

art. 33d ust. 1. Zabrania się dopuszczania dziecka w wieku do 13 lat do kierowania hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego na drodze.

2. W strefie zamieszkania dopuszcza się kierowanie hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego przez dziecko w wieku do 13 lat wyłącznie pod opieką osoby dorosłej.

– **wprowadzenie zmian w przepisach określających przypadki, w których policjant ma obowiązek zatrzymać za pokwitowaniem prawo jazdy wydane w kraju lub przez państwo inne niż Rzeczpospolita Polska, w tym w razie ujawnienia określonych czynów (m.in. za przekroczenie dopuszczalnej prędkości o więcej niż 50 km/h na drodze jednojezdniowej dwukierunkowej poza obszarem zabudowanym, w przypadku kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem w sposób powodujący celowy poślizg kół (drift) lub powodujący celową utratę styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu, za naruszenia konkretnych przepisów k.w. lub k.k. oraz zakazów w okresie próbnym)**

art. 135 ust. 1. Policjant:

1) zatrzyma wydane w kraju prawo jazdy za pokwitowaniem w przypadku:

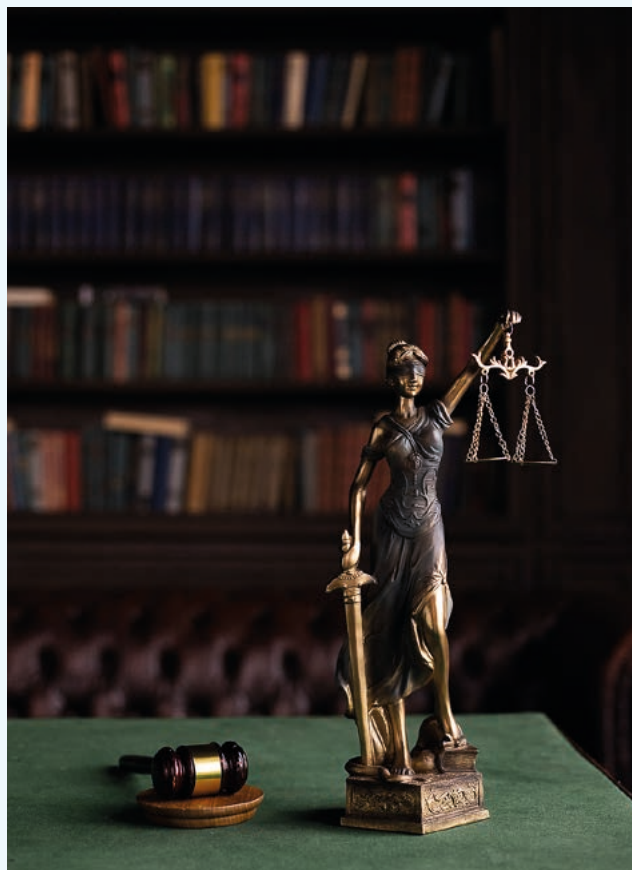
- a) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu,
- b) gdy upłynął termin ważności prawa jazdy,
- c) przekroczenia przez kierującego pojazdem liczby 24 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie 5 lat od dnia wysłania informacji o obowiązku ukończenia kursu reedukacyjnego, o którym mowa w art. 98a ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, zgodnie z art. 98a ust. 5 lub 7 tej ustawy,
- d) przekroczenia przez kierującego pojazdem w okresie 1 roku od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy liczby 20 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego lub stwierdzenia, na podstawie prawomocnych rozstrzygnięć, że w okresie próbnym, o którym mowa w art. 91 ust. 1 albo art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, popełnił on:

– przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub

– trzy wykroczenia określone w:

— art. 86 § 1, 1a lub 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92a § 2, art. 92b, art. 97a lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2025 r. poz. 734),

— art. 90, art. 92 § 1 lub 2 lub art. 97 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, w związku z niestosowaniem się odpowiednio do art. 25 ust. 1–3 lub znaków drogowych regulujących pierwszeństwo przejazdu, sygnałów świetlnych zakazujących wjazdu za sygnalizator lub poleceń i sygnałów dawanych przez osoby kierujące ruchem

lub uprawnione do jego kontroli,

e) stwierdzenia braku dokumentu, o którym mowa w art. 38 ust. 1 pkt 3a lub 4a, lub prowadzenia pojazdu niewyposażonego w blokadę alkoholową w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 5 pkt 7 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami,

f) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący pojazdem znajdujący się w okresie próbnym, o którym mowa w art. 91 ust. 1 albo art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, narusza zakaz, o którym mowa w art. 91 ust. 4 lub 5 tej ustawy;

2) zatrzyma wydane w kraju prawo jazdy za pokwitowaniem w przypadku ujawnienia czynu

a) kierowaniu pojazdem z prędkością przekraczającą dopuszczalną o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym lub na drodze jednojezdniowej dwukierunkowej poza obszarem zabudowanym lub

b) przewożeniu osób w liczbie przekraczającej liczbę miejsc określoną w dowodzie rejestracyjnym (pozwoleniu czasowym) lub wynikającą z konstrukcyjnego przeznaczenia pojazdu niepodlegającego rejestracji; przepis nie dotyczy przewozu osób autobusem w publicznym transporcie zbiorowym w gminnych, powiatowych i wojewódzkich przewozach pasażerskich w rozumieniu ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2023 r. poz. 2778), o ile w pojeździe przewidziane są miejsca stojące, lub

c) kierowaniu pojazdem w sposób określony w art. 60 ust. 5. Art. 135a ust. 1. Policjant:

1) zatrzyma prawo jazdy wydane przez państwo inne niż

Rzeczpospolita Polska za pokwitowaniem w przypadku:

- a) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu,
- b) stwierdzenia zniszczenia prawa jazdy w stopniu powodującym jego nieczytelność,
- c) podejrzenia podrobienia lub przerobienia prawa jazdy,
- d) gdy upłynął termin ważności prawa jazdy,
- e) gdy wobec kierującego pojazdem wydane zostało postanowienie lub decyzja o zatrzymaniu prawa jazdy,
- f) gdy wobec kierującego pojazdem orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów lub wydano decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami,
- g) przekroczenia przez kierującego pojazdem liczby 24 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie 5 lat od dnia wysłania informacji o obowiązku ukończenia kursu reedukacyjnego, o którym mowa w art. 98a ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, zgodnie z art. 98a ust. 5 lub 7 tej ustawy,
- h) przekroczenia przez kierującego pojazdem w okresie 1 roku od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy liczby 20 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego lub stwierdzenia, na podstawie prawomocnych rozstrzygnięć, że w okresie 2 lat od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy popełnił on:

- przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub
- trzy wykroczenia określone w:
  - art. 86 § 1, 1a lub 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92a § 2, art. 92b, art. 97a lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń,
  - art. 90, art. 92 § 1 lub 2 lub art. 97 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, w związku z niestosowaniem się odpowiednio do art. 25 ust. 1–3 lub znaków drogowych regulujących pierwszeństwo przejazdu, sygnałów świetlnych zakazujących wjazdu za sygnalizator lub poleceń i sygnałów dawanych przez osoby kierujące ruchem lub uprawnione do jego kontroli,
- i) stwierdzenia braku dokumentu, o którym mowa w art.

38 ust. 1 pkt 3a lub 4a, lub prowadzenia pojazdu niewyposażonego w blokadę alkoholową w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 5 pkt 7 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami,

j) (uchylona);

2) zatrzyma prawo jazdy wydane przez państwo inne niż Rzeczpospolita Polska za pokwitowaniem w przypadku ujawnienia czynu polegającego na:

a) kierowaniu pojazdem z prędkością przekraczającą dopuszczalną o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym lub na drodze jednojezdniowej dwukierunkowej poza obszarem zabudowanym lub

b) przewożeniu osób w liczbie przekraczającej liczbę miejsc określoną w dowodzie rejestracyjnym (pozwoleniu czasowym) lub wynikającą z konstrukcyjnego przeznaczenia pojazdu niepodlegającego rejestracji; przepis nie dotyczy przewozu osób autobusem w publicznym transporcie zbiorowym w gminnych, powiatowych i wojewódzkich przewozach pasażerskich w rozumieniu ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, o ile w pojeździe przewidziane są miejsca stojące, lub

c) kierowaniu pojazdem w sposób określony w art. 60 ust. 5;

USTAWA Z DNIA 5 STYCZNIA 2011 R. O KIERUJĄCYCH POJAZDAMI (Dz.U. z 2025 R. POZ. 1226 T.J. z PÓŹN. ZM.)

Główne zmiany:

- **zmiana m.in. minimalnego wieku do kierowania dla kat. B prawa jazdy z 18 na 17 lat oraz minimalnego wieku do kierowania hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego z 10 na 13 lat**

art. 8 ust. 1. Wymagany minimalny wiek do kierowania wynosi:

- 1) 14 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii AM;
- 2) 16 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A1, B1 i T;
- 3) 17 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii B;
- 3a) 18 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A2, B+E, C1 i C1+E;
- 4) 20 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A, jeżeli osoba co najmniej od 2 lat posiada prawo jazdy kategorii A2;
- 5) 21 lat – dla motocykli trójkołowych o mocy przekraczającej 15 kW, jeżeli osoba posiada prawo jazdy kategorii A;
- 6) 21 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii C, C+E, D1 i D1+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 2 oraz art. 9;
- 7) 24 lata – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii:
  - a) A – jeżeli osoba nie posiadała co najmniej przez 2 lata prawa jazdy kategorii A2,
  - b) D i D+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2, ust. 3 pkt 3 oraz art. 9;
- 8) 21 lat – dla tramwaju;
- 9) 15 lat – dla pojazdu zaprzęgowego;
- 10) 10 lat – dla roweru;

- 10a) 13 lat – dla hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego;
- 11) 17 lat – dla roweru wieloosobowego, roweru lub wózka rowerowego przewożących inną osobę;
- 12) 13 lat – dla jadącego po jezdni wózka inwalidzkiego;
- 13) 21 lat – dla kolejki turystycznej.

– **wprowadzenie wymogu jazdy z „opiekunem” przez pierwsze 6 m-cy od dnia uzyskania prawa jazdy dla osób korzystających z uprawnień kat. B przed ukończeniem 18 r.ż.**

art. 8a ust. 1. Prawo jazdy kategorii B uzyskane po ukończeniu 17 lat a przed ukończeniem 18 lat stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami wyłącznie podczas jazdy:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – do czasu ukończenia 18 lat;
- 2) w towarzystwie pasażera siedzącego na przednim siedzeniu, w przypadku pojazdu samochodowego innego niż czterokołowiec – przez okres 6 miesięcy, licząc od dnia uzyskania prawa jazdy, jednak nie dłużej niż do czasu ukończenia 18 lat.

– **wprowadzenie zapisów dotyczących okresu próbnego – w okresie próbnym kierującemu pojazdem samochodowym zabrania się jazdy z przekroczeniem stężenia 0,0 ‰ alkoholu we krwi lub 0,0 mg w 1 dm³ wydychanego powietrza lub 0,0 ng/ml środka działającego podobnie do alkoholu w organizmie. Kierujący, który nie ukończył 18 lat i który kieruje pojazdem samochodowym innym niż czterokołowiec, zabrania się:**

- 1) przewożenia osoby, która nie ukończyła 18 lat, bez pasażera „opiekuna”;
- 2) wykonywania transportu drogowego rzeczy, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, lub wykonywania przewozu osób taksówką lub w ramach przewozu okazjonalnego w rozumieniu art. 4 pkt 11 tej ustawy

art. 91 ust. 1. Okres próbny dla osoby, która po raz pierwszy uzyskała prawo jazdy kategorii B, trwa:

- 1) 2 lata, w przypadku osoby, która ukończyła 18 lat,
- 2) 3 lata, w przypadku osoby posiadającej prawo jazdy, o którym mowa w art. 8a ust. 1, jednak nie dłużej niż do czasu ukończenia przez nią 20 lat

– począwszy od dnia, w którym został jej wydany ten dokument. 2. W przypadku uzyskania tymczasowego elektronicznego prawa jazdy okres próbny trwa począwszy od daty uzyskania uprawnienia do kierowania pojazdami zgodnie z art. 5b ust. 5.3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób, które uzyskały prawo jazdy lub tymczasowe elektroniczne prawo jazdy w zakresie kategorii B:

- 1) po uprzednim cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie kategorii B w trakcie trwania okresu próbnego, o którym mowa w ust. 1 lub w art. 92 ust. 1;
- 2) po uprzednim cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami odpowiednio w trybie art. 103 ust. 1 pkt 2 lub 5;
- 3) w trybie określonym w art. 14, w przypadku gdy:

a) wydanie polskiego prawa jazdy nastąpiło w okresie krótszym niż określony w ust. 1, od dnia wydania zagranicznego prawa jazdy, począwszy od tego dnia,

b) ustalenie dnia wydania zagranicznego prawa jazdy nie jest możliwe, począwszy od dnia wydania polskiego prawa jazdy. 3a. W przypadku gdy starosta cofnie osobie, wobec której trwa okres próbny, uprawnienie do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii B, okres próbny ulega zakończeniu z dniem cofnięcia tego uprawnienia.

4. W okresie próbnym kierującemu pojazdem samochodowym zabrania się jazdy z przekroczeniem stężenia 0,0 ‰ alkoholu we krwi lub 0,0 mg w 1 dm³ wydychanego powietrza lub 0,0 ng/ml środka działającego podobnie do alkoholu w organizmie.

5. W okresie próbnym kierującemu, który nie ukończył 18 lat i który kieruje pojazdem samochodowym innym niż czterokołowiec, zabrania się:

- 1) przewożenia osoby, która nie ukończyła 18 lat, bez pasażera spełniającego wymagania określone w art. 8a ust. 2;
- 2) wykonywania transportu drogowego rzeczy, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, lub wykonywania przewozu osób taksówką lub w ramach przewozu okazjonalnego w rozumieniu art. 4 pkt 11 tej ustawy.

6. Kierujący pojazdem samochodowym, który w okresie próbnym przekroczył liczbę 12 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego, jest obowiązany ukończyć praktyczne szkolenie w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym, przed upływem 12 miesięcy od dnia popełnienia naruszenia powodującego przekroczenie 12 punktów.

7. W przypadku gdy prawomocne rozstrzygnięcie dotyczące naruszenia, o którym mowa w ust. 6, powodującego przekroczenie 12 punktów zapadło po upływie 9 miesięcy od dnia jego popełnienia, praktyczne szkolenie w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym należy ukończyć przed upływem 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się tego rozstrzygnięcia.

8. Administrator danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców przekazuje niezwłocznie staroście informację o przekroczeniu przez kierującego pojazdem samochodowym 12 punktów za naruszenia przepisów ruchu drogowego stwierdzone prawomocnym rozstrzygnięciem.

9. Informację, o której mowa w ust. 8, przekazuje się z centralnej ewidencji kierowców również użytkownikowi aplikacji mObywatel w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel, którego ta informacja dotyczy.

10. Starosta przesyła niezwłocznie osobie, o której mowa w ust. 6, informację o obowiązku ukończenia praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym.

11. W przypadku osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, informację, o których mowa w ust. 10, przekazuje marszałek województwa mazowieckiego.

– **zmiana w zakresie nakazania staroście wydania decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami na okres 5 lat w przypadku kierowania pojazdem**

silnikowym pomimo wcześniejszego zatrzymania prawa jazdy

art. 103 ust. 1 pkt 5 Starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku:

kierowania pojazdem silnikowym pomimo wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy w trybie art. 102 ust. 1 pkt 1a, 2, 4, 5, 7 lub 9 lub zatrzymania prawa jazdy na podstawie art. 135 ust. 1 pkt 2 lub 2a albo art. 135a ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – na okres 5 lat od dnia stwierdzenia tego zdarzenia

USTAWA Z DNIA 24 MAJA 2013 R. O ŚRODKACH PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO I BRONI PALNEJ (Dz.U. z 2026 R. POZ. 244 T.J. Z PÓŹN. ZM.)

Główne zmiany:

– zmiana wyrażenia ustawowego – wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego

art. 4 pkt 9 wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego – należy przez to rozumieć zastosowanie środka przymusu bezpośredniego:

- a) wobec zwierzęcia,
- b) w celu zatrzymania, zablokowania lub unieruchomienia pojazdu lub pokonania przeszkody,
- c) w przypadku bezzałogowego statku powietrznego – w celu jego zniszczenia, unieruchomienia albo przejęcia kontroli nad jego lotem,
- d) w przypadku bezzałogowego obiektu pływającego – w celu jego zniszczenia, unieruchomienia albo przejęcia nad nim kontroli,
- e) w przypadku bezzałogowego obiektu lądowego – w celu jego zniszczenia, unieruchomienia albo przejęcia nad nim kontroli.

– wprowadzenie przypadków zastosowania środków przymusu bezpośredniego dotyczących możliwości zniszczenia lub unieruchomienia albo przejęcia kontroli nad bezzałogowym obiektem pływającym oraz lądowym

art. 11 pkt 16 zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu pływającego albo przejęcia nad nim kontroli w przypadkach, o których mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich pkt 17 zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu lądowego albo przejęcia nad nim kontroli, w przypadku gdy:

- a) zagraża lub może zagrazić życiu lub zdrowiu ludzi lub zwierząt,
- b) stwarza lub może stworzyć zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów,
- c) zakłóca lub może zakłócić przebieg zgromadzenia lub imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu ich uczestników,
- d) stwarza lub może stworzyć uzasadnione podejrzenie, że może zostać użyty jako środek ataku o charakterze terrorystycznym.

– wprowadzenie do katalogu środków i urządzeń przeznaczonych do zniszczenia lub unieruchomienia albo przejęcia kontroli nad bezzałogowym obiektem pływającym oraz lądowym

art. 12 ust. 1 pkt 22 środki i urządzenia przeznaczone do zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu pływającego albo przejęcia nad nim kontroli; pkt 23 środki i urządzenia przeznaczone do zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu lądowego albo przejęcia nad nim kontroli.

– rozszerzenie zastosowania pocisków niepenetracyjnych, umożliwiające ich miotanie z broni pneumatycznej oraz w celu zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu pływającego lub lądowego, ponadto umożliwienie użycia pocisków niepenetracyjnych zawierających chemiczne środki obездwładniające lub barwiące

art. 23 ust. 1 pocisków niepenetracyjnych miotanych z broni palnej, broni pneumatycznej lub urządzeń do tego przeznaczonych można użyć lub je wykorzystać w przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 2-5, 7-11, 13 i 15-17; ust. 3 pocisków niepenetracyjnych używa się w celu obездwładnienia osób lub wykorzystuje się je w celu obездwładnienia zwierzęcia przez zadanie bólu fizycznego, przy czym nie celuje się w głowę lub szyję, oraz w celu zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego, bezzałogowego obiektu pływającego lub bezzałogowego obiektu lądowego; ust. 4 można użyć także pocisków niepenetracyjnych zawierających chemiczne środki obездwładniające lub barwiące lub je wykorzystać.

– wprowadzenie zapisów, że środki i urządzenia przeznaczone do zniszczenia, unieruchomienia albo przejęcia kontroli nad bezzałogowym statkiem powietrznym, pływającym, lądowym, które uniemożliwiają telekomunikację na określonym obszarze mogą być zastosowane wyłącznie na zasadach określonych w przepisach odrębnych

art. 33a ust. 3 środki i urządzenia przeznaczone do zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego albo przejęcia kontroli nad jego lotem uniemożliwiające telekomunikację na określonym obszarze mogą być zastosowane wyłącznie na zasadach określonych w przepisach odrębnych;

art. 33b ust. 3 środki i urządzenia przeznaczone do zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu pływającego albo przejęcia nad nim kontroli uniemożliwiające telekomunikację na określonym obszarze mogą być zastosowane wyłącznie na zasadach określonych w przepisach odrębnych;

art. 33c ust. 3 środki i urządzenia przeznaczone do zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu lądowego albo przejęcia nad nim kontroli uniemożliwiające telekomunikację na określonym obszarze mogą być zastosowane wyłącznie na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

- wprowadzenie możliwości zastosowania bezzałogowych statków powietrznych, pocisków niepenetracyjnych, urządzeń emitujących skumulowaną wiązkę energii lub fal elektromagnetycznych, zakłócających działanie systemów pozycjonowania obiektu pływającego, komunikację pomiędzy operatorem a obiektem pływającym, technicznych przymocowanych do dna morskiego i służących do ochrony fizycznej oraz bezzałogowych obiektów pływających w celu zniszczenia, unieruchomienia albo przejęcia kontroli nad bezzałogowym obiektem pływającym

art. 33b ust. 2 zniszczenie albo unieruchomienie bezzałogowego obiektu pływającego albo przejęcie nad nim kontroli może nastąpić przez wykorzystanie:

- 1) bezzałogowych statków powietrznych;
- 2) pocisków niepenetracyjnych lub innych przedmiotów miotanych za pomocą przeznaczonych do tego urządzeń oraz za pomocą broni palnej i broni pneumatycznej;
- 3) urządzeń emitujących skumulowaną wiązkę energii lub fal elektromagnetycznych;
- 4) urządzeń zakłócających działanie systemów pozycjonowania obiektu pływającego;
- 5) urządzeń zakłócających komunikację pomiędzy operatorem a obiektem pływającym;
- 6) urządzeń technicznych przymocowanych do dna morskiego i służących do ochrony fizycznej;
- 7) bezzałogowych obiektów pływających.

- wprowadzenie możliwości zastosowania bezzałogowych statków powietrznych, pocisków niepenetracyjnych, urządzeń emitujących skumulowaną wiązkę energii lub fal elektromagnetycznych, zakłócających działanie systemów pozycjonowania obiektu lądowego, komunikację pomiędzy operatorem a obiektem lądowym oraz bezzałogowych obiektów lądowych w celu zniszczenia, unieruchomienia albo przejęcia kontroli nad bezzałogowym obiektem lądowym

art. 33c ust. 2 zniszczenie albo unieruchomienie bezzałogowego obiektu lądowego albo przejęcie nad nim kontroli może nastąpić przez wykorzystanie:

- 1) bezzałogowych statków powietrznych;
- 2) pocisków niepenetracyjnych lub innych przedmiotów miotanych za pomocą przeznaczonych do tego urządzeń oraz za pomocą broni palnej i broni pneumatycznej;
- 3) urządzeń emitujących skumulowaną wiązkę energii lub fal elektromagnetycznych;
- 4) urządzeń zakłócających działanie systemów pozycjonowania obiektu lądowego;
- 5) urządzeń zakłócających komunikację pomiędzy operatorem a obiektem lądowym;
- 6) bezzałogowych obiektów lądowych.

- wprowadzenie przypadku wykorzystania broni palnej w celu zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu lądowego w sytuacji, gdy zagraża lub może zagrazić życiu lub zdrowiu ludzi lub zwierząt, stwarza lub może stworzyć zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów, za-

kłóca lub może zakłócić przebieg zgromadzenia lub imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu ich uczestników, stwarza lub może stworzyć uzasadnione podejrzenie, że może zostać użyty jako środek ataku o charakterze terrorystycznym

art. 47 pkt 8 zniszczenia albo unieruchomienia bezzałogowego obiektu lądowego w przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 17.

ROZPORZĄDZENIE MSWiA Z DNIA 29 MAJA 2026 R. W SPRAWIE EWIDENCJI KIERUJĄCYCH POJAZDAMI NARUSZAJĄCYCH PRZEPISY RUCHU DROGOWEGO (Dz.U. Z 2026 R. POZ. 724)

Główne zmiany:

- wprowadzenie zapisów o możliwości redukcji liczby punktów tylko za naruszenia enumeratywnie określone w § 11, (po przeszkoleniu w WORD odpisywane są punkty tylko za wybrane wykroczenia, a nie jak dawniej za wszystkie)

§ 11 Po odbyciu szkolenia, o którym mowa w art. 17 ust. 6a ustawy, zmniejszeniu podlega liczba punktów przyznanych za naruszenia oznaczone w załączniku nr 1 do rozporządzenia kodami: od C 05 do C 20, D 03, D 05, od E 06 do E 11, F 01, od F 10 do F 12, od G 01 do G 08, od H 01 do H 03, od H 05 do H 08, od H 13 do H 16, od H 18 do H 20, H 24, H 25, od H 27 do H 29, od J 04 do J 11, od J 20 do J 23.

Od kontroli dostępu do inteligentnego ekosystemu bezpieczeństwa

NADKOM. SŁAWOMIR MANTERYS

WYDZIAŁ ŁĄCZNOŚCI I INFORMATYKI
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Jedna karta, jeden system, wiele możliwości – tak dziś wygląda kierunek rozwoju Szkoły Policji w Katowicach.

Wdrażane rozwiązania oparte na technologii RFID i systemach automatycznej identyfikacji zmieniają nie tylko sposób kontroli dostępu, ale całe codzienne funkcjonowanie słuchaczy. W odpowiedzi na wymagania dyrektywy NIS2 szkoła buduje zintegrowany, bezpieczny i skalowalny ekosystem cyfrowy, w którym dostęp do infrastruktury, informacji i usług opiera się na jednej, wiarygodnej tożsamości. To krok w stronę nowoczesnej instytucji szkoleniowej, która łączy bezpieczeństwo z efektywnością i wygodą użytkownika.

DOTYCHCZASOWY ROZWÓJ – FUNDAMENT NOWOCZESNOŚCI

Na przestrzeni ostatnich lat w Szkole Policji w Katowicach wdrożono szereg rozwiązań, które istotnie podniosły poziom bezpieczeństwa oraz efektywności zarządzania ruchem osobowym i kołowym na terenie jednostki.

W obszarze ruchu kołowego wdrożono system oparty o kamery LPR (rozpoznawanie tablic rejestracyjnych), który w sposób automatyczny identyfikuje pojazdy uprawnione do wjazdu.

Rozwiązanie to zostało zintegrowane z Systemem Kontroli Dostępu oraz objęte mechanizmami zgodnymi z wymaganiami NIS2 EU – w szczególności w zakresie rejestrowania zdarzeń, kontroli dostępu do danych oraz ich integralności. Równolegle wprowadzono szyfrowane karty RFID jako podstawowy nośnik identyfikacji użytkowników.

Ich zastosowanie pozwoliło na odejście od rozwiązań podatnych na nadużycia i zwiększyło poziom bez-

pieczeństwa zarówno w warstwie fizycznej, jak i logicznej. Kolejnym etapem było wdrożenie bramek obrotowych dla ruchu pieszego, które w sposób kontrolowany i rejestrowany zarządzają przepływem osób. System ten, również oparty o szyfrowane RFID, zapewnia pełną ewidencję wejść i wyjść oraz umożliwia szybkie reagowanie na sytuacje niepożądane.

STAN OBECNY – INTEGRACJA I CYFROWA TOŻSAMOŚĆ

Obecnie System Kontroli Dostępu przekształca się w platformę usługową, w której karta RFID staje się cyfrową tożsamością słuchacza. W najbliższym etapie wdrożeniowym słuchacze uzyskają możliwość:

1. Cyfrowej książki przepustek

Karta RFID zastąpi tradycyjne, papierowe przepustki. Każde wyjście i powrót na teren jednostki będzie automatycznie rejestrowane w systemie. Rozwiązanie to eliminuje błędy i nadużycia, umożliwia natychmiastowy wgląd w status obecności, wspiera zarządzanie bezpieczeństwem w czasie rzeczywistym.

2. Prowiantowania posiłków

System RFID zostanie zintegrowany z infrastrukturą stołową. Słuchacz, posługując się kartą potwierdzi odbiór posiłku, umożliwi prowadzenie dokładnej ewidencji, uprości rozliczenia i logistykę żywienia.

3. Dostępu do informacji i usług cyfrowych

Karta stanie się kluczem do uwieczniania w systemach informacyjnych szkoły. Po jej użyciu słuchacz będzie mógł sprawdzić wiadomości organizacyjne, uzyskać dostęp do komunikatora wewnętrznego, zweryfikować oceny w dzienniku elektronicznym, potwierdzić swoją tożsamość w sposób zgodny z politykami bezpieczeństwa.

KIERUNEK ROZWOJU – SZKOŁA JAKO SPÓJNY EKOSYSTEM CYFROWY

Wizja rozwoju zakłada dalszą integrację systemów oraz rozszerzanie funkcjonalności cyfrowej tożsamości RFID. Kluczowym założeniem jest to, że jedno narzędzie identyfikacji będzie obsługiwało wiele obszarów życia codziennego słuchacza – bezpieczeń-

nie, wygodnie i zgodnie z dyrektywą NIS2 EU.

Proponowane kierunki dalszej cyfryzacji:

- Elektroniczna rejestracja obecności na zajęciach
Automatyczne potwierdzanie obecności przy wejściu do sal dydaktycznych lub poprzez terminale RFID.
- Dostęp do zasobów infrastruktury
Wypożyczanie sprzętu (np. radiostację, wyposażenie szkoleniowe), dostęp do sal specjalistycznych i laboratoriów.
- System rezerwacji zasobów
Możliwość rezerwowania sal, sprzętu czy infrastruktury sportowej przy użyciu identyfikacji RFID.
- Obsługa biblioteki i materiałów dydaktycznych
Wypożyczanie książek i materiałów szkoleniowych w oparciu o kartę RFID, bez konieczności prowadzenia dokumentacji papierowej.
- Integracja z systemami zakwaterowania
Dostęp do pokoi i stref mieszkalnych, kontrola uprawnień w zależności od przydziału.

- Bezpieczne drukowanie (tzw. follow-me printing)

Autoryzacja wydruków poprzez kartę RFID – dokumenty drukowane dopiero po podejściu użytkownika do urządzenia.

- System powiadomień i alarmowania

Szybkie przekazywanie komunikatów kryzysowych do określonych grup słuchaczy, z możliwością potwierdzenia odbioru.

PODSUMOWANIE

Szkoła Policji w Katowicach konsekwentnie buduje nowoczesne środowisko szkoleniowe, w którym bezpieczeństwo, zgodność z regulacjami oraz wygoda użytkownika wzajemnie się uzupełniają. System Kontroli Dostępu przekształca się z rozwiązania punktowego w zintegrowaną platformę zarządzania tożsamością i usługami.

Dalszy rozwój w tym obszarze nie jest wyborem, lecz koniecznością. W świecie, w którym technologia dynamicznie redefiniuje standardy funkcjonowania instytucji, tylko ciągle doskonalenie zapewnia utrzymanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i efektywności działania. ■

Jubileuszowe wydarzenia w Szkole Policji w Katowicach

ASP. KATARZYNA BOGUMIL-SIEKAJ

WYDZIAŁ PREZYDIALNY
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Rok 2026 ma dla Szkoły Policji w Katowicach szczególny charakter. Jubileuszowa, 25. edycja Dnia Otwartego oraz obchody Święta Policji stały się okazją nie tylko do zaprezentowania działalności szkoły, lecz także do spotkania z mieszkańcami, promocji policyjnej służby i przybliżenia społeczeństwu systemu szkolenia przyszłych funkcjonariuszy.

25. DZIEŃ OTWARTY – SZKOŁA BLIŻEJ SPOŁECZEŃSTWA

12 czerwca br. w Szkole Policji w Katowicach odbył się jubileuszowy, 25. Dzień Otwarty. Wydarzenie zostało objęte Patronatem Honorowym Prezydenta Miasta Katowice oraz Patronatem Medialnym TVP3 Katowice.

Od ćwierć wieku w czerwcu bramy szkoły otwierają się dla wszystkich zainteresowanych policyjną służbą. Szczególną grupę odwiedzających stanowią dzieci i młodzież z województwa śląskiego, dla których przygotowywane są pokazy, prezentacje i atrakcje łączące edukację z dobrą zabawą.

Dzień Otwarty to jednak znacznie więcej niż możliwość poznania szkoły od środka. Jego ważnym elementem jest kształtowanie właściwych i bezpiecznych zachowań, a także budowanie relacji pomiędzy służbami mundurowymi a społeczeństwem. Bezpośredni kontakt z policjantami pozwala młodym ludziom poznać specyfikę służby i przekonać się, jak wygląda ona w praktyce.

Tegoroczna edycja cieszyła się ogromnym zainteresowaniem. Szkołę odwiedziło kilka tysięcy osób, a bogaty program przygotowany wspólnie z wystawcami sprawił, że każdy mógł znaleźć coś dla siebie.

ŚWIĘTO POLICJI

22 lipca 2026 roku odbyły się uroczyste obchody Święta Policji. Miały one szczególny charakter z uwagi na 100 lat od wyodrębnienia w strukturach ówczesnej Policji Państwowej stanowiska dzielnicowego. To w naszej szkole od lat odbywa się prestiżowy finał Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku”. Jak co roku Święto Policji jest momentem wręczenia licznych awansów i odznaczeń dla funkcjonariuszy naszej szkoły.

Zarówno jubileuszowy Dzień Otwarty, jak i Święto Policji pokazują, że Szkoła Policji w Katowicach to nie tylko miejsce kształcenia kolejnych pokoleń funkcjonariuszy. To również przestrzeń do spotkania ze społeczeństwem i budowania zaufania do policyjnego munduru.

Misją szkoły pozostaje profesjonalne przygotowanie policjantów do służby, ale równie ważne jest wychodzenie naprzeciw społeczeństwu, edukowanie młodych ludzi i inspirowanie tych, którzy w przyszłości być może zdecydują się związać swoją drogę zawodową z Policją.

100-lecie służby „policjanta pierwszego kontaktu”

DR JANUSZ MIKITIN,

GRZEGORZ GRZEŚKOWIAK

OGÓLNOPOLSKIE STOWARZYSZENIE

„RODZINA POLICYJNA 1939 R.” ZS. W KATOWICACH

W pierwszych latach odrodzonej Rzeczypospolitej, Policja Państwowa (PP), jak i funkcjonująca od 1922 roku, tylko na terenie ówczesnego Województwa Śląskiego, Policja Województwa Śląskiego (PWŚl.) ulegały wielu transformacjom, których generalnym celem była racjonalność funkcjonowania. Wychodząc naprzeciw interesom służbowym, jak i obywatelom, utworzono w policyjnej strukturze stanowisko dzielnicowego.

Pierwsi policjanci – dzielnicowi w Policji Państwowej pojawili się już jesienią 1926 roku, a na terenie jednego w okresie międzywojennym – autonomicznego Województwa Śląskiego 6 miesięcy później, a sankcjonował to prawnie – Rozkaz Nr 27 GKP PWŚl. z 1 marca 1927 roku, który zaczął obowiązywać od 1 kwietnia 1927 roku.

W Policji Państwowej i Policji Województwa Śląskiego powołanie tego

stanowiska uregulowano w rozkazach Komendanta Głównego PP oraz Głównego Komendanta PWŚl. aktem prawnym pn. „Instrukcja o dzielnicowych”. Instrukcje te poza kilkoma niewielkimi szczegółami odnoszącymi się do poszczególnych formacji, praktycznie się nie różniły.

Policjant – dzielnicowy powołany był do czynności w zakresie spraw administracyjnych i ogólnopolicyjnego nadzoru na terenie komisariatów. Do funkcji tej przeznaczona była odpowiednia liczba niższych funkcjonariuszy w stopniu starszych posterunkowych i przodowników, którzy nosili nazwę dzielnicowych.

Funkcjonariusze ci nie wchodzili w skład sekcji i zmian, nie pełnili służby w obchodach i posterunkach, zamiast tego, tak jak i ich obecni następcy, mieli powierzona dzielnicę miasta.

Dzielnicowi w pierwszej linii odpowiadali za wykonanie i przeprowadzenie wydawanych rozporządzeń i zadań zleconych, jak również za utrzymanie ładu i bezpieczeństwa w podległym im rejonie służbowym – dzielnicy. W czasie codziennej służby zbierali informacje dotyczące stosunków panujących w dzielnicy tak, aby w razie jakichkolwiek wydarzeń, w każdej chwili móc je wykorzystać. Natomiast pozostali policjanci byli zobowiązani informować ich o zaist-

niałych wydarzeniach. Założeniem było, aby dzielnicowy znał wszystkich mieszkańców dzielnicy, a „z nazwiska ważniejszych obywateli, np. urzędników”.

W przydzielonym rejonie dzielnicowy prowadził stałą inwigilację środowisk przestępczych oraz dysponował skorowidzem osób poszukiwanych, a ponadto miał prawo dysponowania posterunkowymi pełniącymi służbę w jego dzielnicy, w przypadkach określonej „bezwzględnej konieczności”.

Pewną tęsknotę budzi ten pierwszy akt prawny o funkcjonowaniu dzielnicowych. Warto go przeczytać, gdyż śledząc obecne uregulowania prawne w tym zakresie możemy dostrzec wiele podobnych obowiązków ciążyących na współczesnych, jak i tych z okresu II Rzeczypospolitej funkcjonariuszach.

Pomimo, że upłynął wiek od czasu, gdy pierwsi dzielnicowi objęli służbę w swych rejonach, ich sytuacja służbowa niewiele się zmieniła, śmiało można napisać że, byli i są postrzegani jako ważny filar Policji.

Dla lepszego zobrazowania tematu, autorzy przytoczyli „Instrukcję o Dzielnicowych” zawartą w Rozkazie Nr 27 z 1 marca 1927 roku Głównej Komendy Policji Województwa Śląskiego z zachowaną pisownią zgodnie z oryginałem.

Fot.: archiwum OSRP 1939

Dzielnicowi z I Komisariatu PWŚl. w Katowicach w czasie patrolu ul. Dworcowej. Rok 1936

**Główna Komenda Policji Województwa Śląskiego
w Katowicach**

**Rozkaz Nr 27.
Katowice, dnia 1. marca 1927 r.**

Punkt I:
Instrukcja o dzielnicowych

Określenie.

§ 1.

W Wielkich Katowicach i Król. Hucie ustanawia się dzielnicowych.

§ 2.

Dzielnicowym może być niższy funkcjonariusz o nieskazitelnym zachowaniu się na służbie i poza służbą, o dużym życiowym wyrobieniu oraz posiadający dobrą kwalifikację.

Dzielnicowy ze względu na rodzaj swej służby, konieczność stałego przebywania w różnych porach w swej dzielnicy, winien w zasadzie mieszkać w swej dzielnicy, a co najmniej w pobliżu.

Dzielnicowy (st. przodownik, przodownik, w drodze wyjątku st. posterunkowy) nie wchodzi w skład plutonów i zmian, nie pełni normalnej służby obchodowej i na posterunkach, a zamiast tego ma sobie powierzoną pewną dzielnicę miasta z obowiązkiem załatwiania na jej terenie spraw administracyjnych, zbierania dla użytku władz przełożonych i zwierzchnich dokładnych wiadomości, dotyczących stosunków panujących w dzielnicy, oraz sprawowanie ogólnopolicyjnego nadzoru nad nią.

Obowiązki.

§ 3.

Dzielnicowy jest obowiązany z własnej inicjatywy śledzić za wszystkim co się wydarzyło w jego dzielnicy, a inni funkcjonariusze policji mają go w miarę możliwości informować o ważniejszych wypadkach, które miały tam miejsce.

§ 4.

Dzielnicowy asystuje przy rewizjach, aresztowaniach i obławach, dokonywanych w jego dzielnicy przez policję śledczą i może być zastąpiony przez innego funkcjonariusza tylko wtedy, jeżeli niema czasu na sprowadzenie go.

§ 5.

Dzielnicowy pełni dyżury w komisarjacie i poza nim, bierze udział w komisjach i obchodach komisarjatów, dokonywanych przez specjalne władze, popiera oskarżenia w sądach i wykonuje te wszystkie dodatkowe czynności, do których używani bywają przodownicy (między innymi i przeprowadzanie dochodzeń policyjnych oprócz tych, które zostały przekazane policji śledczej lub specjalnie wyznaczonym funkcjonariuszom policji mundurowej), z wyjątkiem funkcji związanych bezpośrednio z wykształceniem fachowym i wojskowym posterunkowych.

W razie zwiększonego lub nadzwyczajnego ruchu na ulicach dzielnicowy może być wyznaczony do pełnienia służby na posterunku ulicznym.

Dyżury w komisarjacie pełnią dzielnicowi na zmianę z komendantami plutonów; dyżury te należy układać w ten sposób, aby każdy dzielnicowy miał na tydzień najwyżej 24 godziny dyżuru w komisarjacie.

UWAGA: Dzielnicowym należy w zasadzie powierzać prowadzenie dochodzeń w sprawach o przekroczeniu przepisów administracyjnych, a ze spraw o przestępstwa karne, w ścisłym znaczeniu słowa – w tych sprawach, które wymagają nietylko specjalnych wiadomości z zakresu prawoznawstwa i służby śledczej, ile znajomości warunków lokalnych, a przede wszystkim miejscowego elementu przestępczego. Inni niżsi funkcjonariusze służby mundurowej mogą przeprowadzać dochodzenia tylko w drobnych sprawach, których badanie ogranicza się do ustalenia istotnego stanu na miejscu przestępstwa (np. posterunkowy wysłany z rezerwy komisariatu na skutek zawiadomienia o zakłóceniu spokoju publicznego zastał na miejscu i zbadał świadków i oskarżonego, który przyznał się do zarzuczonego mu czynu).

§ 6.

Dzielnicowy obowiązany jest w czasie swej służbowej obecności w dzielnicy kontrolować posterunkowych, pełniących służbę w jego dzielnicy w różnych porach, a szczególnie w godzinach zamknięcia sklepów, czyszczenia ulic, w czasie gołoledzi, śnieżycy i roztopów. Raz na tydzień każdy dzielnicowy dokonuje nocnego obchodu komisariatu, sprawdzają przytem posterunki.

Wykonanie kontroli dzielnicowy zapisuje do osobistej książki służbowej kontrolowanego, oraz do swej własnej w myśl ogólnych przepisów. Do osobistej książki służbowej dzielnicowy winien również zapisać czas swej służbowej obecności w dzielnicy, zaś do notatnika osobistego winien zapisać swe wyniki, które obowiązany jest bez koniecznej zwłoki zgłaszać dyżurnemu, celem zapisania do książki dyżurów.

O zauważonych wykroczeniach ze strony funkcjonariuszów policji składa raport kierownikowi komisariatu, a niedokładności rażące usuwa natychmiast.

Dzielnicowy ma prawo dysponowania posterunkowymi, pełniącymi służbę w jego dzielnicy, ale może korzystać z tego prawa tylko w razach bezwzględnej konieczności; każde swe polecenie, które pociągnęło za sobą opuszczenie przez posterunkowego posterunku lub obchodu, winno być odnotowane w jego książce służbowej przez dzielnicowego.

§ 7.

Dla każdej dzielnicy ma być prowadzona w komisariacie książka, zawierająca opis dzielnicy. Opis dzielnicy obejmuje mniej lub więcej stałe lecz istotne i charakterystyczne dane, dotyczące terenu i ludności dzielnicy z punktu widzenia informacyjno-policyjnego, oraz ze stanowiska bezpieczeństwa i porządku publicznego (wzór poniżej). Książki te stale znajdują się w komisariacie do użytku kierownika oraz jego zastępcy i tych funkcjonariuszów komisariatu, których kierownik do korzystania z nich upoważnił; książki są przechowywane w komisariacie pod kluczem u dyżurnego przodownika. Za utrzymanie opisu dzielnicy na poziomie aktualności odpowiedzialny jest właściwy dzielnicowy.

Wystąpienie w składzie oddziałów policyjnych.

§ 8.

Dzielnicowi mogą być powołani do wystąpień w składzie oddziałów policyjnych i w tym celu winni odbywać ćwiczenia z zakresu wyszkolenia wojskowego, jednak należy pamiętać, że często nawet podczas nieporządków ze strony tłumów dzielnicowy może przynieść daleko większą korzyść, przebywając na terenie swej dzielnicy w charakterze obserwatora i informatora władz przełożonych, aniżeli wzmacniając swą osobą skład liczebny oddziału w akcji lub pogotowiu. Tryb ćwiczeń dzielnicowych jest uzależniony od ich ilości w komisariacie i wybór pozostawia się komendantom powiatowym z tem zastrzeżeniem, że ćwiczenia w strzelaniu z karabinów i pistoletów winny dla nich odbywać się w myśl tych samych postanowień, jak i dla innych funkcjonariuszów policji państwowej.

Przy wspólnych wystąpieniach dzielnicowych i komendantów plutonów, ci ostatni obejmują kierownictwo, jeżeli dzielnicowi są włączeni do plutonów, w innych wypadkach kierownictwo należy do najstarszego stopniem służbowym.

Zastępstwo.

§ 9.

W czasie dyżuru dzielnicowego nadzór nad jego dzielnicą sprawuje inny dzielnicowy według z góry ustalonego planu (w komisariatach, w których jest tylko jeden dzielnicowy zastępuje go w tym wypadku sekcyjny, będący na służbie). W razie niemożności pełnienia przez dzielnicowego normalnych czynności, związanych z nadzorem nad dzielnicą, bądź przez niemożność pełnienia obowiązków służbowych w ogóle np. wskutek choroby lub urlopu, bądź wskutek delegowania do pełnienia innych obowiązków nadzór nad dzielnicą i wykonywanie czynności z tego wynikających, powierza się innemu dzielnicowemu (wzgl. sekcyjnemu jak wyżej), o ile nieobecność nie przekracza 3-ch dni; w przeciwnym razie należy wyznaczyć specjalnego zastępcę na cały czas nieobecności.

Odprawy dzielnicowych.

§ 10.

Odprawy dzielnicowych przez kierownika komisariatu winny się odbywać zasadniczo codziennie w rannych godzinach, ranna odprawa, na której dzielnicowi otrzymują polecenia na całą dobę, winna się odbywać o takiej godzinie, aby uprzednio zdążyli zaznajomić się w swej dzielnicy i u dyżurnego przodownika z ewentualnymi wydarzeniami zaszłymi w ciągu nocy, zasadniczo nie później jak w godzinę po rozpoczęciu czynności biurowych.

Kontrola dzielnicowych.

§ 11.

Bezpośrednia kontrola nad terminowem i właściwym załatwieniem przez dzielnicowych poruczonych spraw należy do jednego z zastępców kierownika komisariatu, gdzie tacy zastępcy są, w przeciwnym razie do samego kierownika, do niego również należy obowiązek odpowiedniego szkolenia dzielnicowych w czasie odpraw, manipulacja biurowa w tym zakresie (np. wpisywanie spraw do kontroli – kart przydziału dzielnicowych, przekazywanie załatwionych spraw do wysyłki) może być w razie potrzeby skoncentrowane u jednego z funkcjonariuszów biurowych komisariatu, który jednak nie jest przełożonym dzielnicowych.

Podział komisariatu na dzielnice.

§ 12.

Koniecznym warunkiem należytego funkcjonowania instytucji dzielnicowych jest prawidłowy przydział normalnej roboty. Dlatego należy tworzyć takie dzielnice, aby jeden dzielnicowy miał faktyczną możliwość spełniać dokładnie wszystkie swe obowiązki i co najważniejsze dobrze znać swą dzielnicę. Lepiej zmniejszyć stan plutonów w komisariacie o kilku ludzi, aniżeli obciążyć dzielnicowych ponad siły, bo w takim razie poza formalnym załatwieniem papierów nie można będzie spodziewać się od nich istotnie wydajnej i dokładnej roboty. Podstawy, na których winien się opierać właściwy podział komisariatu na dzielnice są następujące: 1) obszar, 2) zaludnienie, 3) stosunki bezpieczeństwa. Należy wyznaczyć jednego dzielnicowego na 4.000 – 10.000 ludności, mając na uwadze, że w dużych miastach praca dzielnicowych jest większą i bardziej skomplikowaną aniżeli w małych. Podział dzielnic i wszelkie w nim zmiany zatwierdza komendant Główny na wniosek komendanta powiatowego lub komendanta miasta.

Ustanowiony podział na dzielnice należy co rok sprawdzać i ewentualnie korygować, biorąc pod uwagę ilość spraw załatwionych w danych dzielnicach oraz zmienione ewentualnie warunki o jakich mowa wyżej.

Termin prowadzenia dzielnic.

§ 13.

Polecam wprowadzić instytucje dzielnicowych w myśl niniejszej instrukcji do dnia 1-go kwietnia r. b.

O P I S D Z I E L N I C Y

1. Plan sytuacyjny dzielnicy w skali 1:2500.
2. Wykaz nieruchomości w obrębie dzielnicy.
3. Urzędy, instytucje i zakłady państwowe, położone w obrębie dzielnicy.
4. Urzędy, instytucje i zakłady komunalne.
5. Instytucje społeczne.
6. Stronnictwa (organizacje, partje) polityczne.
7. Zakłady gastronomiczne z prawem spożycia na miejscu.
8. Hotele, pensjonaty, pokoje umeblowane, domy zajezdne.
9. Lokale widowiskowe i rozrywkowe, jako to teatry, kina, cyrki, kabarety i.t.p.
10. Drukarnie, księgarnie, składy druków.
11. Redakcje czasopism i wydawnictw stałych.
12. Bazary i targowiska.
13. Składy towarowe.
14. Handel uliczny.
15. Zakłady lecznicze publiczne i prywatne.
16. Lekarze, weterynarze, akuszerki, felczerzy.
17. Apteki i składy apteczne.
18. Zakłady kąpielowe (kąpiele, łaźnie, mykwy).
19. Krowiarnie i stajnie.
20. Przedsiębiorstwa i zakłady przemysłowe.
21. Wytwornie i składy broni, amunicji i materiałów wybuchowych.
22. Instytucje dobroczynne i filantropijne.
23. Instytucje ubezpieczeń społecznych.
24. Zakłady naukowe i wychowawcze.
25. Kościoły, urzędy parafjalne, domy modlitwy.
26. Urzędy wymiaru sprawiedliwości.
27. Cudzoziemskie placówki dyplomatyczne i konsularne.
28. Prywatne instytucje finansowe.
29. Zakłady przewozowe.
30. Uliczne urządzenia do celów łączności.
31. Hydranty uliczne przeciwpożarowe.
32. Postoje dorożek konnych.
33. Wyżsi urzędnicy państwowi.
34. Lokale i miejsca podejrzone.
35. Zaludnienie dzielnicy.

(-) Kocur, inspektor
Główny Komendant Policji Woj. Śląsk.

Rola i zadania Policji w aspekcie postępowania w sprawach nieletnich

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

134

Rola i zadania Policji w aspekcie postępowania w sprawach nieletnich

KATOWICE 2026

Niniejsza publikacja ma za zadanie przeprowadzić funkcjonariuszy przez skomplikowany labirynt prawny i etyczny. Chcemy, aby każda interwencja z udziałem osoby nieletniej była przemyślana, aby każdy protokół był nie tylko dokumentem, ale świadectwem profesjonalizmu. Bo postępowanie w sprawach nieletnich to poniekąd sztuka ochrony przyszłości, a młody człowiek, niezależnie od tego jak bardzo się pogubił, jest częścią tego, co przed nami. Od naszych reakcji na mniejsze lub większe błędy nieletnich w dużej mierze zależy to, w jakim społeczeństwie będziemy żyć za dekadę lub dwie.

Instrukcja użytkowania radiotelefonów systemu TETRA na podstawie radiotelefonu Motorola MTP 3550

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

135

Instrukcja użytkowania radiotelefonów systemu TETRA na podstawie radiotelefonu Motorola MTP 3550

KATOWICE 2026

Materiał obejmuje wyjaśnienie podstawowych pojęć z zakresu łączności radiowej, omówienie trybów pracy (TMO i DMO), zasad prowadzenia korespondencji, a także czynności związanych z przygotowaniem urządzenia do pracy, jego eksploatacji oraz postępowaniem w sytuacjach alarmowych. Szczególną uwagę poświęcono prawidłowej obsłudze elementów sterujących radiotelefonu, zasadom bezpiecznego użytkowania, właściwemu doborowi akcesoriów oraz procedurom związanym z ładowaniem i wymianą akumulatora.

Wydarzenia nadzwyczajne podczas wykonywania konwojów i doprowadzeń

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

136

Wydarzenia nadzwyczajne podczas wykonywania konwojów i doprowadzeń

KATOWICE 2026

Celem niniejszej publikacji jest przedstawienie problematyki wydarzeń nadzwyczajnych występujących podczas wykonywania konwojów i doprowadzeń, ze szczególnym uwzględnieniem ich przyczyn, przebiegu i sposobów reagowania. Opracowanie ma na celu usystematyzowanie wiedzy w tym zakresie oraz przyczynienie się do zwiększenia poziomu bezpieczeństwa oraz skuteczności realizowanych czynności służbowych. W opracowaniu zostały omówione i przeanalizowane zagadnienia stanowiące istotny element doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy wykonujących czynności związane z konwojowaniem i doprowadzaniem osób.

Nieuprawnione przejęcie konta w serwisach społecznościowych jako problem kwalifikacji prawnej

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

138

Nieuprawnione przejęcie konta w serwisach społecznościowych jako problem kwalifikacji prawnej

KATOWICE 2026

Niniejsza publikacja ma na celu wspomóc policjantów w prawidłowym kwalifikowaniu czynów dotyczących nieuprawnionego przejęcia konta w serwisach społecznościowych. Jest skierowana zarówno do funkcjonariuszy szkolenia zawodowego podstawowego, jak i do policjantów wykonujących codzienne zadania służbowe. Kwalifikacja takiego zachowania nie zawsze jest oczywista i może obejmować zarówno samo uzyskanie dostępu, jak i późniejsze działania sprawcy, np. zmianę hasła, usunięcie danych, podszywanie się pod właściciela konta albo wykorzystanie konta do dalszych czynów zabronionych.

Dzień Służby Cywilnej, luty 2026 r.

Praktyka studentów z Dolnej Saksonii (Niemcy), kwiecień 2026 r.

XIV Mistrzostwa Policji w Strzelaniu, maj 2026 r.

Mistrzostwa Policji w Biegu Przełajowym, maj 2026 r.

Pokaz słuchaczy z okazji Święta Policji w Zabrze, lipiec 2026 r.

Wizyta funkcjonariusza greckiej policji, sierpień 2026 r.

Bieg o Buzdygan Komendanta-Rektora APol..., wrzesień 2026 r.